



Boertigh, amoreus en aendachtigh groot lied-boeck van G. A. Brederode, Amsteldammer : verçierd met vele klinckers, oock bruyds-lof en klaeg-dichten ; door-mengeld met sin-rijcke beeltenissen ; alles tot vermaeck en nut der jeughet, sampt allen lievers der rijm-konst

<https://hdl.handle.net/1874/35428>

D E
GROOTE BRON
Der Minnen.

Van

G. A. Brederoo
Amsterdammer.



T' AMSTELDAM,

Door Cornelis Lodewijcksz vander Plasse/Boec-verkoo-
per/Woonende op de Beurs in d'Italiaensche Spjel. 1622.

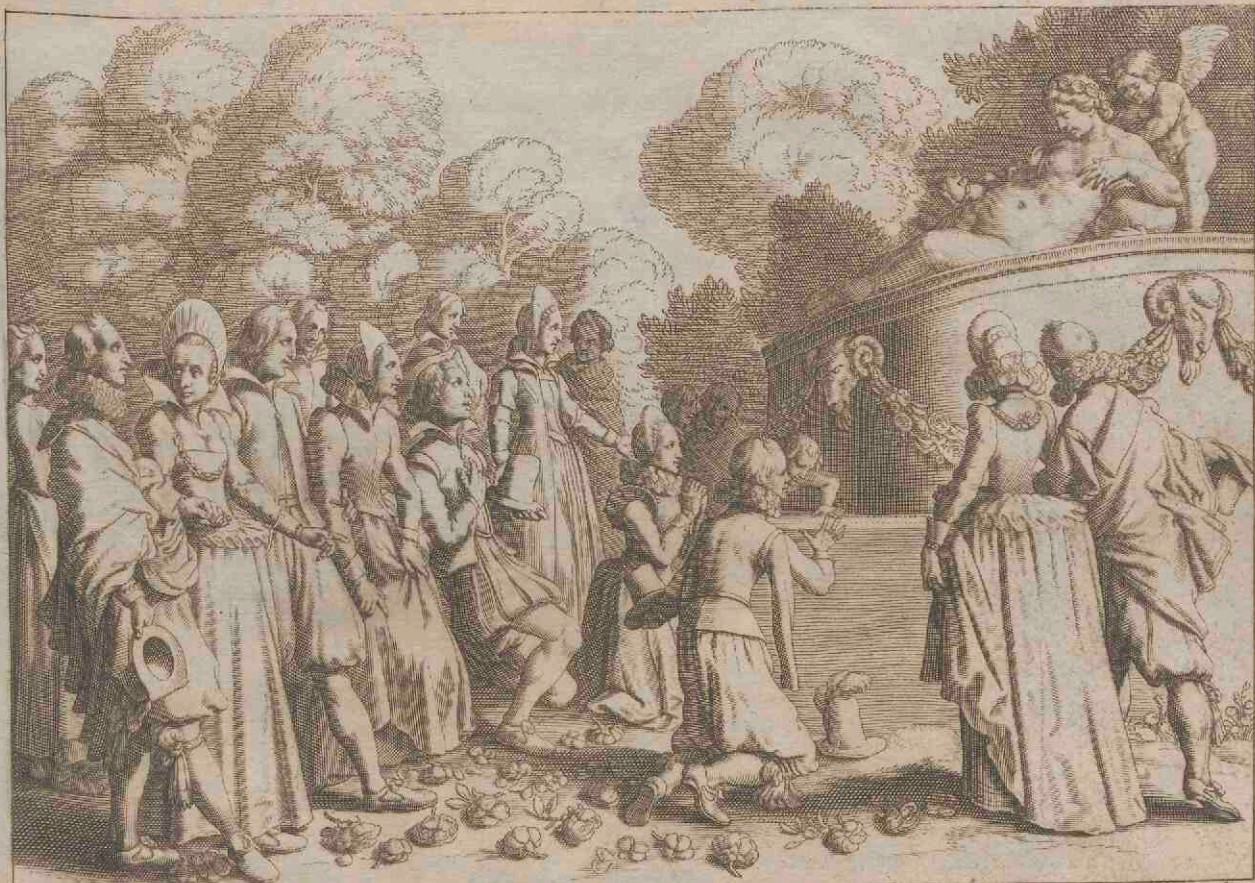
Met Privilegie voor ses Iaren.

Extract uyt de Privilegie.

DIE Staten Generael der Vereenighde Nederlanden, hebben gheconsenteert ende geoctroyeert, conlenteren ende octroyeren mits desen, *Cornelis Lodowyck sz vander Plasse*, Boeckverkooper ende Borgher der Stadt **AMSTELREDAM**, dat hy voor den tydt van Ses Iaeren naestkomende alleene inde Vereenighde Nederlanden sal mogen drucken, ofte doen drucken, uytgheven ende verkoopen de *Wercken soo Spelen, Poëmata, Emblemata ende andere Rymerijen vanden treffelycken Amsterdamschen Poët Gerbrand Adriaensz Brederode Saliger*, Verbiëdende alle ende een yeghelyck Inghesetenen van dese Landen binnen den voorschreven tijd van Ses Iaeren naestkomende de voorschreven vvercken vanden voorsz Poët *Gerbrand Adriaensz Brederode*, in't geheele, of ten deele, in't groote ofte in't kleyns te herdrukken, uytgheven ende verkoopen, ofte elders na-ghedruckt inde Vereenighde Provintien te brenghen, om verkost te vverden, ionder consent vanden voorschreven *Cornelis Lodowycksz vander Plasse*, by pene van verbeurte van sulcke na-ghedructe Exempelaren, ende daer-en-boven vande somme van dry hondert Carolus guldens, T'appliceren een derden-deel daer van tot behoef vanden Officier die de Calengie doen sal, het tvveede derden-deel tot behoef vanden Armen, ende het resterende derden-deel tot behoef vanden voorsz *Cornelis Lodowycksz vander Plasse*. Gedaen ter vergaderinge vande Hoogh-Gemelte Heeren Staten Generael, In 's **GRAVEN-HAGE** opten negenden Aprilis sextien-hondert tvvee-en-tvvintigh, ende vvas gheparagrapheert *E. vander Maerck vt.* Leeger stond,

*Ter Ordinantie vande Hoogh-Gemelte Heeren
Staten Generael, ende was onder teeckent*

C. Aerssens.



Komt klint op Salalus blijgelygh, en aenschouder
 De Jeugd, die neder kniel voor Venus heiligh outet.

En offer handen beeygt voor haer en voor de Min
 Die't al set na sijn hand, en kiest de weerd in.



[Faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

Amoureux nieu Liedtjen /

Op de Stem:

Als ick uyt wandelen gae, &c.



1.
Keysersijcke Vrouw verheben en ontsien
Gebozen soo ick hou om Zielen te gebien
Niet van 't gheneene volck onaedich groef
van bloet
Maer van/maer van/maer van/ de grootste
vanghemoet.

2.
De cloeckste van verstant en wijsheyt wel gheleert
Die dooz het heele Landt gheacht zyn en gheert
Die knielen dooz u neer eerbiedich en bezeeft (geest.)
Niet schrick/met schrick/met schrick / dooz dijn alwaerde

3.
O Goddelijcke Ziel! veruult met Hemels goet
Hoe ootmoedelijck viel/mijn Hertjen u te voet
Doen ick u schoonheyt sach uyt glinse ten als de Zon
Daer ick/daer ick/daer ick niet teghens zien en con.

4.
W klaerheyt en u Glaus mijn ooghen sloeghen neer
Maer inderlijck nochtans erkenden ick niet eer
D hooghe achtbaerheyt en heu'sheyt/doch ick kint
Dat ghy/dat ghy/dat ghy/veel meerder waerdich sint.

5.
Wanneer ick u waerdy gae schatten in mijn brenn
Waerachtich dan dincht mijn de Werelt al te clyen
En t'Werd rijk al te Arm van Rijckdom en van Pacht
En ick/en ick/en ick/ te lomp in mijn ghedacht.

6.
Om u na wil en wensch te toonen al mijn gouv
Doch meerder als een Mensch en Menschelijcke const
Soud' ick daer toe besteen/indien ick had' de macht
Ghy zout/ghy zout/ghy zout dan zien hoe ick u acht.

7.
Daert wel mijn Keyserin van herten grootsch en hzaef/
Ziet dan meer op de Min/alst middelen van u slaef
Hoe wel zyn moedich Hert veel groote dinghen laet
Zoo neemt/3oo neemt/3oo neemt zyn jonste dooz de daet.

e' Kan Verkeeren.

Amoureux - Liedtjen /

Op de Stem:

Indien het claghen can.

1.
O schoone Dochter Blout / die 't Wylzen en
Parwcken /
Des Gouden Dagheraets verwelicht en
verdooft/
Die den Sneeuwitten melc en Teyden doen
dupcken
Dan 't Silber blanche vel / van u Cerwaerdich Hoofst.

2.
O Margarieta schoon/a uytghelesen Bloeme
Stropt uyt u hzaef vergult en lang Goudt dzadich Paer
Dat de Sonne beschaeint verwondert is en hoe me
De figosen/en 't' dooz 3oo Warmelt dooz malcaer.

Klaegh-Liedt/

Stem:

Van d'Engelsche Fortuyn.

3.
Ontdeect mijn Lief ontdeect t' Meester siue der natuuren
Dit sonderlinge werck/dit wptnemende raeck
Dees Appel Bozshens hert bees lieve naghebueren
Die het lustgierich ooggh beloven soet vermaeck.

4.
Cust mijn: mijn soete: Da cust ny en cust ny weder
Da ha: ick sterf ick sterf de Ziele ny ontulooch
Da wven adem soet mijn Hert springt op en weder
En swoecht noch na de cracht die ny u wier ontsooch.

5.
Ick swymt ay ny ick swymt t'leven wil ny ontslippen
Ach ghy onttinget mijn dat lieffelijck Ghebloent
Dat ick te plucken plach van u Purpere Lippen
Dan t'Cozael sijcke Hoofst/en kroosen welt vooznoent.

6.
Daeyt doch mijn groot verdriet/en wilt genae gebryp-
O schoone die myn Ziel volcomelijck bezidt (hen)
Geeft ny de Bloemkens weer die so soet geurich rupcke
Gheeft ny haer oude cracht haer leven en haer pit.

7.
Mijn ooggen sijn verstaart/met schimmer blint geslagt
Belamphert zoete Lief u Goddelijck ghesicht
O Dziendelijcke Mont ick en can niet verdraghen
D'Flonckerighe bzant/en bonckend' oogghen licht.

8.
Omhelst ny waerde Lief en laet ny troost verwerben
Bluscht upt mijn glimmet vier / bluscht upt mijn heete
Die ny op enen stontt doen leven ende sterben (wam
t'Waer scha dat onse Dzeucht int mudden epide nam.

t'Kan verkeerren.

E Dele siel verheben/groots en schoon/
Die u cieraet en hupsingh stelt te toon/
Dooz t'bzade volc van ongenien verstant/
Dat u aenbidt/als Goddin van ons Lant.

2 Gheluckich/ach!gheluckich sijn de lient/
Die u schoonheyt gestadich moghen sien:
Niet salich slecht/maer heplich was de dach/
Doen ick u geest eerst dooz sijn vensters sach.

3 Dien Godlijckheyt heeft ny terstont ontroert
En upt zyn troon mijn siel tot slaaf verdoert/
Ja gants berooft/daer en bleef niets in mijn
Als d'ple romp of d'uyterlijcken schijn.

4 Mijn siel-loos lijf dat eerst te voozschijn quam/
In t'Ghaefrijck groot vermaerde Amsterdam/
Leyt mi gesehept recht vooz de schans/en bieeft/
Dermits myn siel so arm in t' Cessel leeft.

5 Wat ist ofelck het schip-rijck Eplandt wijs/
Mijn arme sielen wert daer niet gespijs/
Als slechts met sien: oft nauwelijcx ter noot
Het water bzack/en sober daeglijcx broot.

6 De Vader grijs/ben grooten Oreaen:
Hont ongebraccht myn schip aen stucken slaex

Daer

GROOTEN BRON DER MINNEN.

Daer is geen hoop! ick wend' 't wel vande wal/
Maer ick ben laes! aldaer ick sterben sal.

7 Een ander ligt schip-bzeuck van gelt en goet/
Dan ick laet meer/ ick laet haer myn gemoedt/
Eydlike schat daer geef ick weynich nae/
Want siel verlies is wel de grootste scha.

8 Daer sinck ick del/geboozen is myn t'jdt//
Ick raack mijn siel/mijn lijf/mijn leven quijt/
Belaes! ick sincoo/mijn adem gaet so flauw/
Dan anest en sozgh/syn nu mijn hazzen grauw.

9 Ghy Diffehers die de doode pluyft op't strant/
Dindt ghy mijn lijf gewozpen op het landt/
Wasche my van't sant/en graeft my inden schoot/
An't Cessel self/de oorfaeck van mijn doot.

10 Wint ghy mijn rif/ of d'uyt gebzande asch/
Soo't pet gheijckt van dat ick voornael's was/
En bzenghdy't voor niet datelijck by heur/
Soo sal mijn geest staech waaren booz u deur.

11 Goddinnen rijck van't schzeper hoec en Cy/
Verhaect myn doot aen al de werelt vry/
't Sp waer ghy treckt/het sy met schip of vloot/
Dereert myn lijck ten minsten niet een schoot.

12 Velt-Symphijens die ten Surrich op de plaet's
Te samen singht u deuntjens niet de Maets:
Ghedenckt myn doot/gedenckt myn groote pijn/
En hoe dat ick verschepden doch moet syn.

't Kan verkeeren.

Amoureux Lied /

Op de Voys:

Est ce Mars le grand Dieu des Allarmes.

1.
VVaar is nu dat hart/waer de gedachten?
Waert't gemoet?
Dat so M. nnelijck conde verachten
's Weerelts goet
Dat de Croon
En de Heerlijckheer
En de's Cepters schoon
Sou trots vertreen.

2.
Dat Staten/en Steden/en Dozstendonner
En't gewelt/
En't rammelen in stiddelijcke sonne
Van hart gelt?
Iae't Cieraet!
En's Hartrijer hooghste pracht
Daack heeft versact
En groot's veracht.

3.
Dat hart/kan sich bzepdelen noch bedwingen
In syn leet/
Dat soo groot maedelijck alle dinghen
Eerst versmeet.
O verbziet!
O pijn! o quaal! o smart!
Ghy maalt tot niet
Dit groote Hart.

Dat

^{4.}
 Dat alle hoogheden heeft verfineten
 Ende Wint:
 Dat kan lof hartich niet vergeten
 't Geen 't bemint
 't is te sot!
 En al te langh gewijf
 Die met my spot/
 En demit altijt.

^{5.}
 Op wien sal ick meer wroocken en wrijten
 Dan op mijn!
 En sal ick het oock myn ooghen wijten/
 Of de schijn
 Van de guist
 Die my wel is geschiet?
 Ach! 't was maer kunst
 En anders niet.

^{6.}
 Betoght nu de cloeckheyt van u sinen
 O myn hart!
 Int wel vermeersteren/en verwinnen
 Van u smart/
 En volcht raat
 Met blaagjes wat verheent
 Ten is so quaet
 Niet als gij t meent.

^{7.}
 Ach! het valt myn so swaer te verlaten
 Myn Vriendin!
 Al had ick oorzack om u te haeten
 Niet te min
 O Jaffrou!
 Ick blijf in lust of noot

U noch getrou
 Tot inder doodt.

1 Kan verkeeren.

Op de Dops:

Daar ick lach en sliep, in een Prieel &c.

^{1.}
 Mocht ick de Goude Zaaen
 Doen op der aarden daalen
 En dat my niets mocht faalen
 Doch waardicheyt/noch staaten:
 Lief! ick sou u doen haalen/
 Met Fackelen/met straalen/
 Met Bronckerij/met Praalen/
 Van Heemelsche Soldaaten:
 Van Sol namick de schijn/
 De Blixem van Twijn/
 Ghy sout de sonne zyn
 En aldermaast aan mijn
 Hoe sonden wy gaan streeben
 In dat vergoode leeben?
 De Richten en de Deeben
 Van Iobe sonden slechts onse dienstbooden sijn.

^{2.}
 Of mochtet noch gheschieden
 Dat ick maer mocht ghebieden
 De Landen ende lieden
 Met opper Heerschappije/
 Ick souder straex ontbieden
 En inder pluyt wieden

Dat oncrant/bie u rieden
 Mijn gheselschap te nye
 Maar laas! dits veer van daar
 Mijn ongheluck is te swaar/
 De vreesen bangh/en naar/
 De wanhoop/en ighebaar
 Die volgen my met drachten
 Maar ick puf al haer crachten
 En Spieghele mijn ghedachten
 En d'edel groote gheest/en t'claar verstant van haer.

3.

Van haar die Ziel en zinnen
 Gewoon is te verwinnen/
 Hoe pzeutich oock datse binnen
 Zy ghebeent haast verlooren.
 Doochdesse der Goddinnen
 D neghen ghesellinne:
 Ghy moedighe Helinne!
 Wt Juyins Hoofst ghebooren
 Mijn Pallas onvertsaecht
 Het schijnt dat u behaecht
 Te blyven ewich Maecht
 Dat naemaals wert beclaecht
 Wanneer de Feicht/en Jaeren
 Syn snelijck dooz ghebaeren
 En weet ick niet hoe gaeren
 Ghy! leebent afghedrukt u beeltenisse saccht?

4.

Den Heemel heeft met reeden/
 Met Goddelijcke zeeden/
 Als met vier d'aachse kleeden
 D ziele gaen verrieren.
 En volmaachte leden
 Wel nyft/en jent besieden?

Verfien met aardicheeden
 En gheestighe manieren.
 Dit aansienlyck ghelaat/
 Dees schoonheyt sonder maat
 Syn u ghejont (verstaat)
 Op woeker/en ont haet
 O Hoofst van alle Drouwen!
 Als ick u wil beschouwen
 Ick kan myn soo niet houwen
 Of myn hart (dooz dyn oogh getrocke:) my outgaat.

5.

De Dorsken en de Heeren
 Zy u souden verkeeren
 Indien de lust van leeren
 Haar psychelde om maetich
 En wel te redeneeren
 Van wat dat zy begheeren
 Te weeten/en beweeren
 Verstand'lyck en staetich
 Want alswan hier krackeelt
 D snuyck byem dat speelt
 Opt dinghen seifs/en t'ceit/
 Soo dattet niet verscheelt
 Ghelijck de klaarste kloecken
 (Versteeten inde Boecken)
 Bekende int verfoecken
 Dat zy haar noyt soo veel en hadden inghebeekt.

6.

Princesse Lief verheeven
 Met ziel pber ghedreeven
 Met errenst/en met beeven
 Verfoeck ick u ghenaede.
 Waar is u jonst ghebleven
 Die ghy myn pleecht te ghebevent

B

O. Dornis

O Sonne van mijn leeven!
 Beschut tet doch de schade
 Die mijn wanhoop verfstelt
 En doet natuur ghevelt
 Ach! sout ghy om het ghelt
 By eener spij verfelt
 Dien noch sal met pynen
 Het leeven doen ver dwynen
 Met quellen/en met quynen
 Ghelyck als my de Geeft int voorzigt nu al spelt.

* Kan verkeeren.

Amoureuus - Liedt /

Op de Stem :

Shoon Liefjen jent seer excellent.

1.

Lief weest ghegroet // ghy die mijn ghenoot
 Soo sachtjes kunt streelen
 En lecker doet // met meer als Hemels goet
 En lieve lonckjens soet
 Die u ooghjens my beveelen.

2.

Als ghyse slaat // en lieflyck gaat
 Daer lodd' rend me speelen
 In mijn ghelaat // soo voelick inder daat
 En Dreichde sonder maat
 In al mijn Lichaams deelen.

3.

Want dooz u leert // soo vloepen heen
 Lieffelycke straalen
 Soo onghemeen // mijn verstant is te kleen
 Om levendich met reen
 Mijn blytsehap af te maalen.

4.

Mijn bloet dat walt // dat byuyst dat vvalt
 Met innich krypoelen
 Indier ghestalt // mijn hart van vrecht ontvalt
 Maer 'recht sich weder bald
 Dooz 'thuughelyck ghevoelen.

5.

Dat ghy hier bent // doch ick beken
 Dooz u myn Dziendinne
 Als ghy afwent // u ooghjens/en die sent
 Pa pemaant / hier ontrent
 Soo mis ick sehier mijn sune.

6.

O daagheraat // wanneer ghy staat
 En and' ren hoozt sprecken
 Of met haer praat // twermoeden dat is quaat
 Mijn dwickt ick wert versnaat
 Dies wil my 'hartje breecken.

7.

Als op u selhoot // dooz bypheypt groot
 De Jonglinghen vielen
 En kusten bloot // u kroose Lipjens root
 Ick sacht/en socht myn doot
 Met bitterheyde der Zielen.

8.

Ghebenedyt // sp' uir en tyd
 Want mijn uytverhooren

Want

Heeft mijn verblift / en van Wanhoop bezuyt
 Vermits sy (wien het spyt)
 Haer trouw myn heeft gheswooren.

t'Kan verkeerem.

Amoureuſ - Liedtjen /

Op de Dops:

Phebus die is lang over die Zee,

1.

NDobbert myn Liefje op de ree
 Op de woelende ſpringhende baaren
 Vande wypluchtighe groote Zee
 Dien ſy clacp! mi ſal bewaren:
 Vaart heen / vaart heen vaart voorde windt
 En dencht altoos waar datje ſint
 Op haar die u bemindt.

2.

Och had ick twee ooghen als de Son
 Die de gantsche Werelt beſchouwen
 Of dat ickje traasſe volghen con
 Ick souw u ſteets gheſelſchap houwen;
 Maar of t'lichamelick niet gheſchiet
 Vermits de eerbaarcheyt t'myn verbiedt
 Myn Ziel en latet niet.

3.

En al nis ick Debalus kunst
 Die door de Lucht ſyn Lief con draghen
 Ick ſal u ghelepden: met mijn gwaſt

B 2

Mijn



Mijn waarste Lief/mijn wel behaghen
 Waar ick ontflaghen vant lodsich vleys
 Myn Geest troock met u op de reys
 Nu doetet mijn ghepeyns.

4.
 Waar ick versien met Stentors sien/
 Ick souw ghedurich met u spreekē
 Waar laas! mijn heeltjen te cleen by hem
 Kan door de Wolcken soe niet breecken
 Dan doch al vaardy noch eens soo vart
 Ick sal nochtans u dreck en suart
 D spreekē met mijn hart.

5.
 Had ick Medeas Covercracht
 Ick sou Aeolus in syn klippen
 Bekollen met syn volle macht
 Dat niet een wintje hem sou ontslippen
 Of boyster een stoocker wpt syn sac
 Die sou ick in u seplen strack
 Gaan stuuren met ghentack.

6.
 De winden 'twater en de blaet
 Hipplende Starren en vaste Poelen
 Die worden nu mijn hoedhste goet
 Mijn Lief/mijn licht/mijn leven bevolen
 O goedertieren Gode vermaart
 O regheerders van Hemel en aart
 Mijn waarde Cepr bewaart.

7.
 Alcyone u lieve Zywt die schrent
 t'Haar wil heur van droefheyt scheuren
 Om dattet dus bildert/stornit/en wayt
 Doet u Corteluwffe niet dan treuren
 O Cepr! o Cepr! waardighen Man!

Wat hartseer gaat u Dzyntjen an
 Die van u niet syn en can.

8.
 Nu dobbert mijn Liefje op de ree
 Op de woelende springhende baaren
 Van de wyluchtighe groote Zee
 Die hy Elacp! nu sal bewaaren
 Vaart heen! vaart heen! vaart voorde wint
 Maar dencht altoos waar datje bint
 Om haer die u bemindt.

t'Kan Verkeeren.

Amoꝛcus Liedeken /

Op de Dops:

Edel Carrou, &c.



1.
 El op met Dzynght/met blyschap moet ick
 Cerrwaarde wijse Maaght! (loten
 D groote deugt / en vryenschap daer en bo:
 D schoonheyt mijn behaaght. (ven
 Wat mijn hier jaecht: kuint ghy hier wpt
 versumen

Tis jonst/die u mijn hartje draecht wpt sonderlinge mit:
 ne.

2.
 Deuchd' rijck/belceft/zedich/en goedertieren/
 Gheleerde Dochter draaf
 Deel ghemoet/u schoonheyt van manieren!

D hooghe

D'hooghe Zaarhepts gaaf
Die doen u slaaf (helaas!) woorden ghebrecken
Om hier een volcomen Lof/ van u verstant te sprecken.

3.

Och mocht mijn hart! het roemde t'aller men
Dan u jonst/ o Vriendin!
Ick moet met smart/ af spinde veel besnuren/
Maar als ick by u bin:
Ik stelt up mijn sin/ ick gaa mijn ooghen weyden den.)
En wens' len in t' schoon gesicht van Ziel en lichaam bep-

4.

Gods mogentheyt/ en crachten onvolpreesen
Die syn te mercken licht
In de volheyt/ want meer als mensch' ijck wesen
Dat in u is ghesicht:
Ich aengesicht! vol son-gheijcke straalen
Hoe kundp nijn arme Ziel haar levens lust onthaalen.

5.

Dit jaaght mijn hier/ dit doet mijn vierich jaucken
En jancken/ ach ick byant/
Ick moet u Lief/ wat kussen/ streelen/ stroocken
En dzucken aen de hant/
Of mijn verstant gaat t' eenemael verloozen.
Soude om mijn soeticheyt u konnen wel verstozen.

6.

Mijn grage wil/ myn verborghen gedachten/
Mijn vierich gheinoet:
Die p. oggen stil/ al hoopende te wachten
Pae wae weerlied' saet/
Mijn troost mijn goet! laet ons de jeught ghebruycken
Eer de kloosens door den tijt verbrage op haer scrupche.

*Kan verkeeren.

Klaegh-Ziedt/

Stem:

Hoe lang sal ick met heete tranen, &c.

MOy Aeltj. n is t' soo haest verghten/
Myn lang verbolg van dagh en nacht?
De schoone tijd die ik heb verstenen /
En met u wil heb door ghebracht:
In vriendelijchhepdt/ in volijchhepdt/
In vyzichhepdt/ en soetichepdt van praet/
Dan s' nachts tot s' mozzhens en des avonts laet:

2 Myn Vrienden snaet/ en s' Daders toren/
Die heb ick om u/ in t' begin/
Met sware dzyging moeten hoorzen:
Maer t' gingh soo haest my wylt als in/
Dat bleeck soo dick/ wanneer als ick
Een blinck of blick/ van u schoon oogen sach
Soo bleef ick by u den geheelen dach.

3 Hoe dick nam ick u ted' ze handen/
En dzuchten' aen myn slincker borst?
Daer my het binnent' scheen te byanden/
Van t' geen dat ick nauw spreken dorst:
Daer wens' ick myn/ een vensterhijn/
Van kristalijn/ of van sijn spiegel glas/
Dat ghy mocht sien hoe ick te moede was.

4 So'k by myn hart had konnen komen/
Ick hadd' het met eerbiedicheyt

B 3

Stract

Bouwing
ll. 92

Straxt upt syn leggher-see genomen/
 En in u liebe schoot ghelept/
 Soo lief waerd dy//de siel van my/
 Docht ick dat ghy/so willeps waert van sin/
 En so lichtwaerdich oock in uwe min.

5 Daer ick ter Weerelt heb genaoten/
 De vzeucht diemen verkerppen kan:
 Daer wert my in de deure gesloten/
 En men hout daer een ander an.
 Hoe spdy nuw//voor my soo schuw!
 Of wien heeft u/so schandelijck gheraen/
 Dat ghy my hebt dees trots en spijt ghedaen?

6 Wat moechdy in u selven dencken/
 Wanneer als ghy eens ober siet:
 Wpn leurtjens en klepne gheschickenen?
 Of t geender by ons is geschiet?
 Soo hier/so daer//ghy weet wel waer/
 Met wat gebaer/en gantsch verslingert hert/
 Was ick gestaech in uwe min verwert.

7 Wat woorden spinder wel gesproken/
 Bedenckte eensens in my geest?
 Wat Eden hebje myn ghebroken?
 t Ja wonder datje niet en vzeest:
 Dat ick veens//met byp wat reens/
 Het ongenuens//sal spelen op een tijd/
 Is dat myn liefde noch verkeert in nydt.

8 Gaet heen gevepnsde kourtesane/
 Begoghelt d'ooogen/en het bzeen:
 Met uwe kokedziele trane/
 Van den verdwaelden Kapiteyn:

Dien blooten bloet//van wien ghy t goedt
 Meer als t ghemoecht en dat men reden acht/
 Dersteurt my niet/vaart wel en boort genacht.

tKan verkeeren.

Liedt / Op de Wyse:

O schoenste Parsonagie. Ofie Si tanto Gratiöse.

1.
H Al licht verbloogghen wylten
 tHerdencken van u weelde maact my dycking
 Wat my doet u soo plien? (luckich/
 Laas! tot myn ramp/daer ick scheen soo ghe-

Ja soo berweent
 Dat de ghemeeent
 My Loffelijck verheven/
 Als ick met Dichten
 Een pder soght te stichten
 En believen.

2.
 Doe was my d'Heemel gunstich/
 De Weerelt laegh op my soo Dziendelijche/
 Ghy Liefnoemde myn kunstich
 En dat myn lust/een reeden te verrijche/
 Dheus heydt wast
 Die wel/ en wast/
 Myn harde kymerven
 Wist te versmeden/
 En op sm rechte steden
 Juyft te vlypen.

3.

Daar mijn de vroomen wenſchen
 De trooſt van Lief met ontelb're gheluc ken:
 Het ſchynſel van de Menſchen
 Soeckit daar myn Hepl' nu mydich te ontrukken/
 Want Out/en Jongh
 Met gifte tongh
 Mijn Cere my berooben/
 Seer licht/de lieden
 Het goed ten quaaden bieden/
 En ghelooven.

4.

Dit pynticht mijn mit ſmarte/
 En martert laas! mijn afgemende Ziele
 Lief magh dit van u harte
 Dat ghy u Dient onſchuldich laat vernielen/
 Om s' vollicr praat
 Of pmants haat
 Dol enckel ſnoode looghen?
 Wijn trooſt/mijn vzeughde
 Ach! hebben nu de deughde
 Gheen vermoghen.

5.

Soo g'lyck ghelyck doet Minnen/
 Wat doetje dan my van u deur afwyſen!
 Helaas! d'eedele ſinnen
 Die ghy vooz sulcr my jonſten pleeght te pyjſen
 Sullen sy mijn
 Een oorz'aach ſyn
 Van ballingh ſteets te blyven?
 Soo magh ick vloecten
 Dampieren/Peu/en Boecten
 En het ſchryben.

6.

Want had ick niet gheſchreven
 Soo sou mijn naam nu niemant met Trompetten:
 Ick waar oock niet verheeben
 Doch niemant sou op my ſoo nauwe ſetten/
 De achterclay/
 Doch lachtert ay/
 En sou my nu niet quellen:
 Men sou mijn treden/
 Mijn paſſen/noch myn ſchreeden
 Dus niet tellen.

7.

't Schijnt dat de groote Gouden
 (Vermoepd van mijn haer troetelkint te ſpeelen)
 Deese ſtrenghe ghebooden/
 En leyder wet/u lieve Mont beveelen:
 Om dat mijn d'ruet
 En ongheluck
 Te lichter my sou vallen
 Nu't can verkeeren/
 Want Soeren werden Heeren
 Berghen dallen.

8.

't Gheluck dat ſtaurt in ſtaaten
 Weet-nieten Vjck/en overſtoute plonpen:
 Haar onbeſcheyden maaten
 Doet dees mijn Zoyst met diepe ſuchten pompen
 De traantjens al
 Die by gheval
 Bezooſen van mijn ſchieten/
 Als fijne Parlen
 Die ick hou vooz het dwaren
 Van Margciete.


2.
 Vaart wel/vaart wel *Toffrouwe*
 Ick daal op't Lant by't hooghe Hups te Mupen
 Mijn Liefd' sal niet verkouwen
 Al looft de Wint stormwinden Haghelbun
 Ja blocken grijs
 Jaght Sneeu en Is
 Smelt voor my vier met schande
 Kunt ghy niet rusten
 Soo denekt onder u lusten
 Op Garblande.

t Kan verkeeren.

Amouereus Liedtsen /

Op de Voys:

Van Coridon.

1.
 Yt Liefden com ick dagelijks nu
 By u deur dus henghelen,
 En soeck myn hartje met het u
 Heel in een te strenghelen,
 Want u ghestalt
 Myn schoon bevalt
 Van al de aartsche Enghelen.

2.
 Vlevendighe Gheest gheswind
 Munt uyt seer eel, en vvaardich
 Ick sie dat ghy de deught bemint
 Dies syt ghy recht eervvaardich:
 Voort vvat ghy doet
 Dat is al goet,
 Bevallich, soet, en aerdich.

3.
 Ia gheen Penceelen, tongh, noch Pen.
 Sou u schoonheyt vvel treffen,
 De gunst die ick u schuldich ben
 Is niet te bootsen effen:
 Doch mijn hart sal
 Meest over al
 Standich u Lofverheffen.

4.
 Om u ist dat ick sverf, en svvier
 Als sinneloos, en droncken;
 En somtyts coom ick vveder hier
 Dan als een Pau aenproncken,
 En ghy slaat neer
 V ooghjens teer
 Met oversyds beloncken.

Ick

5.

Ick vveet dat niemant en vernoecht
 Een onbeschaamt aankycken,
 By schoonheyt gants niet vvel en voecht
 t'Onvvaardich, smaalich prycken
 Een reyn ghesicht
 Niet trots noch licht,
 Can d'eerbaarheydt verrycken.

6.

Och vvaer de Liefd' in u soo groot
 Als sy in my is crachtich:
 Soo hoopten ick noch voor myn doot
 V Ionst te syn deelachtich:
 Maar of ick Mensch
 Wel bidt en vvensch
 Dat vveet de Heer almachtich.

7.

Och soo men my delst int aartryck
 Door een troost'loos verscheyen,
 Een droeve sleep myn rouwich lijck
 Sal vollegghen met schreyen:
 En naat ghehuyl
 Sal men myn cuyl
 Met Bloem, en Palm bespreyen. |

8.

Doch soo een onverhoopt gheval
 Myn u noch stelt in handen,
 Wie vveet vvat vreught dat vvesen sal
 Dan in myn Vaaderlanden:
 Een heugh'lijck vier
 Sou yder schier
 Om myn noch gaeren branden.

9.

Vergunt ons beyen Prins het best,
 En vvilt u vvil uytrecten:
 Nu bid ick u Lief noch int lest
 Helpt myn knoopen, en hechten
 Ons Zielen t'saam
 In s'Heeren naam:
 O vvel gheluckigh vlechten.

t'Kath verkeeren.

C

SON-

SONNET.

VAn dat Aurota broech den dach begint te kippen/
 En coomt haar Paarden woest / met tughelen ghebit/
 En viert haer Standaart upt / van Rossen root en wit/
 De Corens schoon vernist / en schittert op de Clippen.

Dan schijndy **O** mijn Lief! my crachtich te ontslippen/
 Wanneer ick waande meest te raaken upt besit
 Van Min / van lust / mijn Hart / mijn Troost / wel hoe / wat's dit?
 En cleefden ghy niet strax n Lippen aen mijn Lippen.

Laas 'tis gheswinde droom nu ick het wel bekijck /
 Wat doet de slapder Dach de Nacht al onghelijck /
 Want ick en kon mijn vzeucht ten vollen niet betoomen.

Derbozmt my soo de schijn / van een vermeynde schijn?
O Soon / hoe zoet ! souw dan / het eyghen wesen syn:
 Vergunt my dat Iuppijn, of laat my eenwiche droomen.

*Kan Verkeeren.

Byplofts-Dicht /

Ter eeren

DANIEL VORSTENS

Ende,

CORNELIA MICHIELS.



'Is Musen u bekendt, datmen sich niet kan gheven
 Tot Dicht of Rymery, ten sy men vvort ghedreven
 Van eenigh God of Geest, die's menschen hart en breyn
 Optrecken van de snoo en aardsche dinghen kleyn,
 Tot hooger stoffe groots: Want anders is't verkeertheyt,
 Hoe vvvel gevvoont en lust, met hulpe van geleertheyt,
 Somtyts verrichten yet dat helder staet en bromt,
 Soo ist de beste kunst die van den Hemel komt.

Daarom roep ick u aan, ô Dochters alle Negen!
 Die tot u vvoonplaats hebt den dubbel-top gekregen,
 Bevveeght *Apollo* selfs, dat hy bestiert myn handt,
 En reynicht myn vernuft van't lompe onverstant
 Op dat ic mach met kracht, en klaarheytschoon beschryven,
 De dinghen die ick vvensch in heugenis te blyven
 Van eeuw tot eeuwicheyt. Want ick en kan niet soecken,
 De ouwde zielen uyt de aal verstorven boecken,

G. A. BREDEROOS,

Als de geleerde doen, dus komt my leeck te baat,
 Die toch niet liever schrijft dan dat hy selfs verstaat.
 Genade, ach wat kracht slaet in myn swacke ooghen!
 Ick kan de blinckentheyt des Godtheyts niet ghedoogen,
 Ick sie wat flonckerings van verre, ach het licht
 Dat valt te schichtich op myn sterffelijck gesicht!
 De onverwachte slach des donders, en het blicken,
 Verbasen my gheheel. Wat mach den suffert schricken,
 Daar hy de hoochste vvensch der bester nu geniet:
 Dat's dat hy't heylich Choor der *Hemel Vorsten* fiet,
 Die uyt haer selfs beweegt tot goedtheyt en tot deuchden,
 Nu sacken nedervvaerts om hondert duysent vreuchden
 En vrolijckheden bly te menglen inde Wijn,
 Die op de Bruyloft-Feest nu moeten genutticht zyn.
 Ick ben *lupijn*, fiet op! Mijn schencker komt u schincken
 De soete *Nectar*, die de Goden sober drincken.
 Dan nu ick selver kom, dat ick doch selden doe,
 So brengh ick u al t'saem de BRUYTS gesontheyt toe,
 En u *Heer-BRUYDEGOM* geluck, en vvel te varen
 Tot in den ouderdom van u ghevvenschte Iaren,
 Dit is de *Bruylofts-Gaaf* die ick u meen te doen:
 Nu moet ick my om hoogh vve'er naer den Hemel spoen,
 Ick treck onzichtbaar heen: Mijne Dochter! lief komt nader,
 En vuldt de plaatse van u eyghen Heer, en Vader.
 Zalige *IONGE-LIEN*, die niet met vvel-lust blindt
 Maer die met Ber en Deucht u Echt met GOD begint.

Ick sal u van dees tijdt tot in u stramme grijsheyt
 Begiften met een gift van onbesproken vvijsheyt,
 Onthout dit tot een les, lieft God in u gemoedt,
 En doet u naasten als ghy vvilt datmen u doet,
 En schuyvt de eerste saak daar on-min mocht uyt rijfen,
 En vvilt malcanderen ionst en vrientschap steeds bevvijsen;
 So suldy sien u lust, en alle dingh na vvensch,
 De Zegen van u Godt, en liefde by den mensch.
 Maer of het Avontuur u qualijc quam te slagen,
 Ic sal de tegenspoet u leeren lijdtfaem dragen:
 Neemt met ghelijck-gemoedt u Heyl en ongeluc,
 En maticht met bescheyt u blydschap en u druck,
 Want alles heeft zyn tydt, en wilt g' u daer na schicken,
 So sult ghy niet te seer bedroeven noch verquicken
 In't tyttelyc geval, dat doch niet vast en staat,
 Maar dat sich beurts gewijs bequaam verschuyven laat.
 En soect ghy gantsch getrooft in u voorval te wesen?
 So mooght ghy *Senecam* zyn brave brieven lesen;
 Daar vindy in van als, so wel van leyt als lust,
 Hy wijft met Reden aan der zielen soetste rust.
 Ick heb voor eerst volscheyt, en datter mach gebreken,
 Sal ic u door de Tijdt met wijsheyt inne spreken.
 Brandende BRUYDEGOM, vvie waant ghy dat ghy siet,
 Ic ben de *Bruylotts-Godt*, wel kendy *Hymen* niet?
 Dat geeft my al te vreemt: En siedy niet het blaken
 Van myne sackel heet? en siedy niet de daken

G. A. BREDEROOS,

Met heugelycke vlam, van glans en gloor vervult,
 Hoe stady dus en dut? het is u menscheyts schult, (rypen,
 Want vleesch noch bloed, noch breyn dat wy niet selfs doen
 En kan de Godheyt noch zyn vvesen niet begrypen,
 Siet! van myn klaarheyt nu de kamer blinct en blaackt.
 Waar ic hier niet *Vrou* BRUYT de vreucht waer niet volmaect,
 Ic sal u dese nacht, en al de nachten schencken
 So veel soetheyts en lusts, als ghy niet kunt bedencken,
 Dus gae ic na u bedt, waer ic u sal doen spre'en
 Lieflijke Eenicheyt van Lichaem en van Le'en,
 Van onbegryplijc goedt, van anders-ziel te suygen,
 Waar van ghy morgen best sult kunnen af getuygen.
 Ic gae, want ginder komt de schoone *Venus* bly
 Met haere lieve soon *Cupido* aan haar zy.
 Lodd'rende linge-lien, die met verliefde sinnen
 Bemantelt en bemopt u heymelijcke minne,
 Staat op eerbiedelijc, en haalt met heufheyt in
 De Hemelsche *Venus*, de moeder vande min,
 Die met haar groote schulp komt door het Ye swieren,
 Om met haaraansien groots de Stacy te vercierren.
 Hoe is de leught dus kouwt, (dat kan ic niet verstaan)
 Dat sy myn te gemoet niet feestelijc en gaan?
 Maar koele BRUYDEGOM! die t'ansjens scheen te branden
 Van ongemeende lust, als ghy soo water-tanden.
 Hoe sydy nu soo traach, nu ghy myn hoocheyt siet,
 Dat ghy myn niet meer eers noch wellekooms en biet?

Daer

Daar ick u heb de BRVYT de lieve BRVYT gegeven;
 En koom u leeren hoe dat ghy met haar sult leven
 In alle vriend'lijcheyt, en foetheyt onbesmet,
 Op't onbesoedelt en gewenschte Bruylofts-bedt.
 Ay slaat u oogen op, en fiet, (de suyvre) kycken,
 Siet wat een zedicheyt laat sy op't voorhoofd blijcken,
 Met wat een staticheyt, (u waarde) fiet en pronct,
 En immers is heur borst wel levendich ontsonct.
 O Go'ont wat is't een smart van binnen jonst te dragen,
 En daar't de schaamt verbiet de noot eens uyt te clagen,
 Ic hebbet selfs versocht. Strijt vromelijc *Vrou*-BRVYT,
 O BRVYDEGOM! daar snapt een hartlijc suchjen uyt:
 Ghy hebt geen ongelijc. *Vrou*-BRVYT nu eens gedroncken,
 Want den benauden is de Wijn nodich geschoncken.
 Die trec heb ic versiert, want brengdyt eensjes om,
 So mooghdy vry en bly besien u BRVYDEGOM,
 Die lang ter sluyp vvel sach u zyelincxse loncken,
 So brandend' als myn Smits vierige goude voncken.
 Wel aan, ic gaan voorheen. Maar DANIEL peurt vvar aan,
 En bidt CORNELIA, myn daadlijc na te gaan,
 Want ic vrees, seydt' ic hier de minnelijcke saken,
 Ic sou mislichien de Ieught belust of nydich maken,
 Van uyven Echten-stant. Wilt ghy my ionst aan doen,
 Soo geeft uyt *Venus* naam u Na-gebuur een soen.
 Vaart vvel. Nu is't myn beurt. Ghy brave iongelingen,
 Siet myn niet aan voor kints, ic doe geen kintfche dingen,

G. A. BREDEROOS,

Al ſchijnt dit uyerlijc een kinderlijc gevveer,
 Ic vel hier me de Goon, en ſtoute Reufen neer,
 De Helden hooch gemoet, de Ridderlicke borſten,
 Dat vveet den *Bruydegom*, myn ſlave DANIEL VORSTEN,
 Die ic heb met een Pyl in't hart gheraect vvel juyſt,
 Ic tem, ic breec, ic dvingh, vvat my komt voor de vuyſt.
 Maar hier koom ic met vreucht my by u neder voegen,
 Om nu met blyde luſt u zieltjens te vernoegen.
 Ay vriendelijc geſlacht! O *Venus* borgery!
 Myn Nichjes, en myn Neefs van myn Vrou-moeders ſy,
 Weeft vrolijc en verheught, vvil kuffen, ſtroocken, ſtreelen
 En Minne-deuntjens, en lieflijcke Liedjens queelen.
Bruydegom en *Vrou-Bruyt* ghy lieden vvert vervvacht
 Selfs vande Bruylofts-Goon, van my, en vande nacht.
Gespeeltjens vvil docht ſtracx de BRUYT te bedde leggen.
 Nu Dichter ryſt, ic gae: Segt kort dat ghy vvil ſeggen.
 Geſegende T V V E E - E E N, ic ben ſo opgenomen,
 Door't ſchricken, dat ic niet kan tot vvel-ſpreken komen,
 De Goden hebben u, dunct my, genoegh geſeyt,
 Nu ſchorter anders niet als myn genegenthey.

Vaart vvel, vaart Eeuwig vvel, met al datmen can vvenſche
 Dat zalich is en nut voor alle goede Menſchen,
 Dat KORNELIA van u mach vverden voort gebracht,
 Een ſoo deughdſaem en groot een heerlijc braef Geſlacht
 Dat ghy daar mede meught braveren alle Vrouvven,
 Wanneer als ſy u doen haer koſtelijc tuygh aenſchouven:

Gelijc

GROOTEN BRON DER MINNEN.

Gelijck de Dochter van de Roomsche *Schypio* deet.
 Niet hooger voor dees tydt ic u te gunnen vveet;
 Dan dat ghy met een sloop van VORSTEN en van Heeren
 Hier op het marrect-veldt mooght comen aan brageeren,
 Met ionge VORSTEN hoogh, en godlijck van gemoet,
 Die niet verbastren, noch veraarden van haar bloet,
 Maar die met VORSTEN cunst haar vveten te generen
 Haar selfs, en't landt te nut, en GOD en u ter eeren.

't Kan verkeeren.

Byplofts - Liedeken /

Op de Stenme:
 Onder een Linde groen, &c.

1.

G Luckige Jonge Lien / wy wenschen u niet bzeught
 Al het geen dat ghy begeert /
 Of dat u kan zyn vereert /
 Dan's Hemels milde deught /
 Daer by / dat ghy mooght sien / van uwe lichaams
 Jonghe Vorken van u zaat / (Jeught
 Zoo van macht / en sulche staat
 Als ghy haar wenschen meught.
 Daniel Vorkens siet eens an
 De Vorkin die u berwan /
 Met haar groot gemoet // Met haar schoonheyt soet /

Met haar wijsheyt bzoedt // en al't ander goet
 Dat ick niet noemen kan.

2. Speel-nootjens bly van ghest / ay Loddert eens
 Met u ooghsens lief en schoon / (ter zyn!
 Hoe dat sy malkander noon
 Op ander leckerny /
 Diemen plucht in't groen Foreest van Venus bozgerp /
 Die dat daar meer eens af oet /
 Al zyn leven hem bergeet
 In soe te fant asp.

D

Speel

Speel-Meyhen wilt ghy't bestaan?
 Ik wil met u doch wel eens gaen
 Daarmen soent/en kust/ Daarmen soetjes rust
 Daar een mensch syn lust// Wel een weynich lust/
 Waar nimmer kan verfaan.

3. Is dat geen groote saak / gheen breuchde sonder
 Dat een mensch een smaak gewet / (ent/
 Die hem nimmermeer verduet/
 Hoe zeer men't hem gewent?

Och't is een zoet vermaack! doch't is my onbekent/
 Maar ich heb somtijts gehoozt/
 Hier en daar somwyls een woozt/
 Van daar of daar ontrent.

In Drouw-Bruyt gaat an/ap gaat!
 Daar dat soete Lief-kruyt staet.
 Siet de Brnydegom!// Siet so dickwils om/
 Siet/hy wenckte stom// Komt myn Liefje kom/
 Komt gaan wy't is al laat.

3. Daart wel/baart wel Drou-Bruyt, wy wenschen
 Met de grootste vriendlijckheyt. (u goe nacht/
 Ach daar wertsse ons ontlept!
 En woozt te heb ghebracht.

Wy Speel-nootjes krijt niet wyt! maar maacketet doch
 Als ghy haar Maagdom beschrept/ (wat sacht/
 Want het is een mallicheyt/
 Daar ellick een om lacht.

Komt Bruygom, komt/dinck niet myn
 Erst een frissche kroemer Wyn.
 Wat ghy zyt te stil// Dinck't een halve gril
 Wat so doet myn wil// Creckt nu opter tril/
 Ghy sult te byper zyn.

*Kan verkeeren.

Den Dzoebigen

VRYER.

Stem:

Arent Pieter, Gysen, met Mieuwes, Jaep en Leen.

W At baat my den dzanc daer ellick breaught wyt
 (singd)
 En dit lief gheselschap dat nu dus singht en
 Met bly en soet gelach?
 (singht)
 Als't oogh hier niet de liefste siet/
 Die ich so gaeren sach.

2 Speelt ghy/en dans't bry de lieve lange nacht/
 Laet my myn selven vermaken met myn clacht/
 Die't hart wyt dzoefheyt dicht:
 Ick sal in myn/ sinare wzoigt syn
 Of ten minsten wat verlicht.

3 Ach! daer een ander gheluckich hem bebindt/
 Medens de gene die hy van herte mint/
 Daer sit ich hier alleen:
 Diens groot gheluck/ vermeert myn dzyck
 Met dzoef de treuriche en.

4 Niet dat ich pemant syn voozspoet hier bemy
 Maer ich beklaegh het wyet gebal/ dat wy
 Dus dompelt in't verduet:
 Die rom ben ich/ niet in myn schick/
 So ghy hier merck lych siet.

Daet



5 Gaet hene Spechnoot/ verheijcht de jonge lieh/
 Ick sal mijn selven van binnen wat besien/
 En dromen van mijn Vrouw/
 Alst bedroech/ het sal my noch
 Verquicken in mijn rouw.

6 Gaet hene/ gaet hene/ wat hebby noch al praets/
 Misschien sal u een ander afwamen nu de plaets/
 En't Depsen noch daer by:
 Ick danck u seer/ van al de Cer/
 Die ghy bewijst aen my.

7 Helacs Princesse! helacs waer sydy nu?
 Helacs mijn leven! wat ben ick sonder u?
 Een schaduw' en een schijn/
 En geen ding min/ als die ick bin/
 Als ick by u mach zijn.

t'Kan Verkeeren,

Amoureuus - Liedtjen/

Op de Wpse:

O schoonste Parsonagie,

O Lichten brand van Dijnne
 Die met u vlam/ soo weerlicht blick' rend stonckert
 In mijn verliesde sinnen
 Daer u de schaemt met groot geweld verdonckert
 D' straelen heet
 D' smilfen teet

Proddruk 29

Heel geillich waghelatick
 Ick wil u crachten
 Du strac in mijn ghebachten
 Dampen statich.

2.
 Waer aen weerhaect mijn willen
 Hoe connt t' opset/soo haest verpdekt nietigh
 Patuyr/sus/wilt u stillen
 Hoe raesdy dus onlustich of verdrietich
 Ik heb maer ghedocht
 Doch niet volbrucht
 Stelt u mijn Leught te bzedden
 Du mi wilt rusten
 En bzedelt uwe lusten
 Door de reden.

3.
 Wat mach my dus berboeren
 Wat doet mijn bzedcht soo schielich diep bedelven
 Dat ick niet groot berocren
 Dus looy/en pleyt/met mijnmeren in myn selven
 Maer holla sacht
 Dat niet de nacht
 Hem niemant en berdyfster
 Die al dit maelen
 Dus treurich hoorz verhaelen
 My beluyfster.

4.
 Mijn Mont die moet steets booghen
 Dan mijn Lief: mijn kudder uptgheleesen
 t' Heet kibbelt met mijn ooghen
 Of perwers wel son schoonder mooghen weesen
 Waer doorz ghy mijn/
 Gantsch maect te zyn

Den al gheheelen uwen/
 Myn Ziel van weelden
 Die danst door het inbeelden
 Of vernuwen.

5.
 Laes! by mijn soete bzedchten
 Onelt my een dingh te pyneliche smertigh
 Dat ghy by al u deuchden
 Seer haestich spt oploepend' en groot hertich
 Waer doorz ghy stout/
 Te veel vertrou
 Vepghen selfs vermooghen
 Door sulck vertrouwen
 Soo wertmen wel met rouwen
 Daech bedrooghen.

6.
 Myn herten Prins vercooren
 Ghy hasardeert u leben/en het mijne
 Want wert het u verlooren
 Ick sal van louter hert seer haest verdwynen
 Nch Rodderick
 Mijn tweede ick
 Myn lust/mijn Ziel/mijn leben
 Cost ick beloop
 V jonst/ick souse coopen
 En u gheben.

! Kan verkeeren.

Amourens - Liedt /

Op de Dops:

Ick bender een arme Pellegrim siet. *Melkmy 466*

1.
De Minne die in mijn hartje leyt/
 Die sal niet eynden noch sterben/
 Al schijntet dat ick doo? tegheneyt/
 Mijn Lief sal moeten derven.

2.
 Al reys ick te Landt/ en ober Zee/
 En swerf in vreemde Steede/
 Mijn Liefs Seeltenis draech ick mee/
 In mijn gheneeghentheede.

3.
 Al ben ick daer my veel jonst gheschiedt/
 Het buycht gheen van mijn crachten/
 Maar als thact op mijn Lief eens sient/
 Soo jurgghen mijn ghedachten.

4.
 Al sijn meer andere schoon en Rijck/
 Sy kunnen my niet verwinnen/
 Doch als ic mijn Inzouws duechd' behije/
 Aan bidden haar mijn sinnen.

5. (viel/
 Al sint dat mijn oogh op haar schoonheyt
 So socht ick haar te bejaagghen/
 En heb niet eerbaerhepdt in mijn Ziel/
 Daer reyne jonst ghedragghen.

6.
 Helych en eereijck sijn ghewoest /
 Ons Minne/kusses/boerterpen/
 Want haar ghesuyverde goede Gheest/
 Gheen dorperheyt kan lijen.

7.
 Haar heusheyt en ooc mijn Liefde groot/
 Ons Vrient schap daer beneven/
 Die sullen dauren tot de doot/
 Ja mueg'lijck na ons leven.

8.
 Of by ghevalle dees rasery/
 Mijn Liefen quam in handen/
 Haar Wyshheit reden kabelt my/
 Ten konser of ten branden.

9.
 9. Mijn ruwer begrip/en stompe sty/
 Verwercht die/ o mijn Goddin ne!
 Met die suedighe scharpe vyl/
 Van u gheleerde sinnen.

c Kan verkeeren.

Liedcken /

Stem: Si tanto Gracioso.

1.
Gekroonde Keyserinne/
 Deroberes der suedichste verstande/
 Die d' alderkoutste sinnen
 Slechts met ren wene doet blaekeren en brande/
 den/

D 3

Ghr

Ghy die besprynght/
En't leeger dwinght/
Der Menschelijcke krachten.
Ghy schickt de volcken
Met dese stomme tolcken/
Der gedachten.

2 O overgoude Sonne!

Geen sterflijck ooch kan u ghesicht verdraghen/
Gen peder geest tverwommen/
Als weerloos hem ghevanghen en gheslaghen/
Die niet en vlucht/
Maet niet een sichten/
Sijn sieltjen strace op gheben/
De wel ghesienste/
Die acht veel meer u dienste/
Als syn leven.

3 Ick sie de gulde waghen

Met u ghepronckt met Cranssen van Laurieren/
Daer achter komen kilagen/
Deel siepen van geboepde Batabieren/
De eelst van bloet/
De grootst van maet/
De alder prentst van allen/
Comt met gebeden
Dwe ghenadicheden
Te voet vallen.

4 De doorluchtichste Gheesten/

Daer Nederlant groochertich op mach roemen/
Die oftten u geen Weesten
Noch Stieren wit/verciert met gout en bloemen.

Maer Daersen soet
Dat u ghemoedt
Sich niet gheuoech verwondert.
Mits so die slachten
Op't Altaer der ghedachten/
Meer als hondert.

5 Ghy acht noch buy? noch bylen/

Noch roomse pracht/noch heydensche manieren
Ghy wilt wanden noch spilen/
Met Schilt noch Helm van u verwonnen cieren/
Noch Daen/ noch Lans/
Noch Croon/noch Crans/
En steldy op u Vesten.
Maer ghy doet stichten
De eereijckste dichten
Dande besten.

6 Berwinster aenghebeden/

Wanneer ick laest sou in u handen stellen
De sleutels vande steden/
Laes! van myn siel/ich kent u niet vertellen/
Want dan ick souw/
O brabe Drouw!
My gheben als ghevanghen.
Och laen de tippes
Van uwe liebe lipjes
Bleef ick hangen.

't Kan verkeeren.

Amoureux - Liedtjen/

Op de Wijse: *Demophon, de Wyl de Sen.*

O Valschen droch vol droch vol loch, vol ongetrou beloven,
 O snooden boef door wien ic proef de saussen vande Hoven,
 O Hem'len bly, ic clage dy mijn ongemeene rouwe
 En vreekt u van de slimste Man, en aldersechste Vrouwe.

2 Die ghy hier siet gedenckt u niet, gedenct u geender vvijsen,
 Verrader boos geveynst en loos hoe ghy my pleecht te pryfen,
 Met woorden soet, die myn gemoet opt heftichst noch door snijden,
 Myn Maeghd'lijc hert creegh met u smert beveechlijc medelijden.

3 En vveet ghy dan nu nergens van? van t'helsen noch vant strelen,
 Noch hoe dat ghy met dievery de cuskens pleecht te stelen,
 Doen u gesicht so valsch als licht myn aenschijn stijfaenschouden,
 Doen ghy my hat so lief gevat, en myn de vinghers douden.

4 Doen stroyde ghy, de boevery, in onse soete koutjens,
 Ick lietet toe, en namt int goe, dat maeckten u so stoutiens,
 Dat ghy ontdeet, 'tis my nu leet, de haken van mijn Lijfsjes,
 Mijn Borsjes ront, hert en gesont, verschickte ghy de schijfsjes.

5 Ten vvas nau'los, of troode blos, quam op myn vvangen dringen,
 Hoe sot vvas ic, maer in u schick, vvaert ghy te sonderlingen,
 Ghy vvaert so groen, cond'ick vermoen, op de verborgen netten,
 Die ghy beleyt, vol schallicheydt, voor myn onnoosle vvetten.

O litzert

G. A. BREDEROOS,

6 O litfert schalck, gelijc een Valck, een Duyfjen vangt int vliegen,
So quaemdy my, met loofheyt by, myn flechtheyt te bedriegen,
Bedriegen fiel, guyt sonder Ziel, hoe hebdy aengehouven,
Maer tvvou niet zyn, doen gaefdy myn, u houvelyckſche trouven.

7 Waerom helaes, ic ſucht ic raas, en ic en cant niet keeren,
Ghy hebt gerooft, t'geen dat myn hoofd, by ider een deed' eeren,
Myn crās myn Croon, vvel eer ſo ſchoō, en crachtich en het blincken
Dat ſelfs de Son, daer noyt op vvon, maer liet ſyn ſtralen ſincken.

8 Dan nu de luſt, vvat is gebluſt, u geylheyts onvernoegen,
Die gaet u zin, met nieuve min, vveer op een ander voegen,
En ghy laet myn, in ſmart en pijn, in duyſent ſvaricheden,
O vvreede och, en heb ic noch, niet leers genoegh geleden.

9 Siet vaſt myn ſchult, ick heb gedult, dat ghy een ander minden,
Maer vvat ghy doet, in myn gemoet, zuldy geen miſdaet vinden,
Doch ſo ghy gaet, en d'ooch eens ſlaet, int binnenſt van u ſinnen,
Daer zuldy ſnel, ſien claer en hel, de lichtheyt uver minnen.

10 En oft geviel, dat hier myn ziel, van t'lichaem ſich wou ſcheyden,
Ick ſou myn doot, dan maken groot, door myn geſtadicheyden,
Ick ſturft zo lief, als ghy eerdief, te leven ſonder ruſten,
Dats ſonder trou, met lang berou, in vleyſchelijcke luſten.

**Kan verkeeren.*

S O N N E T.

Orsus Adieu Amour, adieu Effpoir & Crainté,
 Vous troubleras non plus mon Ame ni mon Cœur.
 Alors, je prie toy mon Dieu & mon Sauveur!

Allumez mon Eſprit d'Amour devot & Sainte :
 l'Amour du Monde n'est que tromperie & faincte
 Leger & inconstant, vollant, & sans valleur
 Sans rayson, sans Conseil, accompangie de peur,
 En amitie faus, contrefaiët par contrainte.

Mays l'Amour de vertu est seulement fondée
 A l'unique de la Divine Trinitée,
 Qui gouverne le Ciel, qui gouverne la Terre!
 O Pere eternal scribez avecq tes doigts
 Au milieu de mon Cœur, tes belles bonnes Loys
 Que je t'en puis servir d'un amour volontaire.

tKan verkeeren.

Faiët par Garbrant de Braderode.



Amoureuſ - Nieu - Liedt /

Op de Wpſe: O ſchoonſte Parſonagie, &c.

Vriendelijcke ooghen
 Sijn ſeer feltſaem/en dubbelt van vermenghen!
 Sy doen mijn ſmart gheboghen/
 En wederom heel hartelijck verheugghen/
 Wanneer als ghy
 Voogjen's blij
 My toeſchiet van terſpen/
 Dan kan ick voelen
 Mijn hart erpoelend' voelen/
 Door't verblipen.
 Maar als ghy die gaat ſnueren
 Dyt luſt/of vrees/af heerich tot een ander:
 En verpijnt vooz u ghebuuren/
 Of ghy niet ſaaght/hoer treunich dat ick wander/
 Laas dan rugghet mijn
 Bedroeft anſchijn
 Mijn hemelijcke ſmarte/
 Die ick by wlaghe
 Soo gants vernimt moet draghe/
 In mijn harte.
 Als ghy my laaſt ghemoeten
 Doſt ick van vzeuchd' mijn weſen niet bedwingghen/
 In plaats van u te groeten/
 Begoft mijn tongh van blijſchapp ſchiet te ſinghen:
 Ick had dier tijdt
 Soo harden ſtrijdt/
 Ick dooſt u niet anranden
 Mijn hart met luſten
 Soo ſeer ſmackamondent kuſſen/
 Dwe handen.

Ditars' bloſ roode lippen
 Ontfloot ghy Lief ſoo lieffelijck t'was wonder/
 Ick ſaght u oock ontſlippen
 De ſoete gunſt/die daar noch ſchuylden onder:
 D goede lynn
 Mijn plomp verſupn/
 Doet mijn in mijn ſelfs pzaaten
 Wrocken/erkanwen!
 Dit gaat mijn Zeel benauwen
 Dpter maeten.
 Och koſt mijn Mont uytſpeecken
 Het lief lyden van mijn verlieſde ſinnen/
 Een ſteenen hart ſou breecken
 Dooz mijn ſeer groot/ſa meer als trouwe Minnen/
 Ach ſoo't u nooſt
 Mijn Lief mijn trooſt/
 Mijn hartje/ mijn beminde/
 Ick ſoeck niet ſchrymen
 Tot uwent eens te comen
 Laat u binden.

Prinſeſſe.

Alwaarde ſtarcke Drouwe
 Ghy vangt/ghy wint de harten van de Mannen
 Alleen met u aenſchoutwen
 Soo kuint ghy haar an u ghekeertent ſparren:
 Ghy bzenght tot niet
 Ons bypheet ſiet
 An mijn het epghen Beelden:
 Ons droebe ppen
 Noch dooz de Mannen ſchynen
 Blye weelden.

*tKan verkeeren.

Amoureux - Nieu - Liedt,
Op de Dopsē : Van de Furiliere.

VVe sou hem niet verblpen
In u aenschijn verheughe/
Ick wilt vooz u helpen
Ghy syt mijn troost/mijn Dzeucht
Mijn Stam/mijn Heer
Mijn Afgode teer/
Mijn lust/en mijn geneuchte.

2. Ick sal vooz waerheyt houwen
Dat mijn ghesicht u siet
Och Lief stelt u betrouwen/
Op t'wanckelbaare niet/
Eer u t'gheluck
Berept veel dzuck/
En my een swaer verdriet.

3. Wat hert sou niet beweeghen
Dooz u mistroosticheyt/
Ick was strax soo gheneeghen/
En behulp'lijck berept/
O Jonghelingh
Of ick schoon singh/
Mijn hart inwendigh schrept.

4. Ik Sal my te vreden stellen
Nu ghy't op mijn begheert/
Lief wilt u niet meer quellen/

Dewil't mijn hartje deert
Dat ghy om myn/
Vbly aenschyn
Soo dzo'ffelijck verkeert.

5. Ghy kent soo veel uptbeelden
Ja Schilderen int claer/
V ghebreck en u weelden
V vzeuchden/en misbaer/
Dat sie ick licht
In u ghesicht/
En Spiegghel my aldaer.

6. Had my niet seer verdzoeten
V ellend' en u smert/
Ghy had nu lang ghenooten
De jonck al van mijn hart/
Veel ghemoet
En heusheyt doet
Dat ick gants moe werd'.

7. Hertogh van myn ghedachten/
Mijn Dvins van mijn ghemoet
Het u wil ick verwachten/
Gheluck en teghenspoet
Wat ons Godt gunt/
Mijn Lief en Dvunt
Het sy dan suer ofe soet.

'tKan verkeeren.

Stem: Phæbe qui ce mesme Jour, &c.

Als ick in myn gedacht
 Der scheps'len aart deur-schouw,
 'k En vind geen meerder macht
 'Als 't vermogen van de Vrouvv,
 Die met haer ghesicht
 's Mans moed verlicht, die met, &c.
 Van haer last, van haer leyt,
 Van haar smart, van haer smaet,
 Van haer quael, van haer quaet,
 Van haer schoon, van haer haer
 Die sick ter vlucht verspreyt,
 Door een senwkje vā haer vriendelijcheyt.

2 O Vrou! o's werelts pracht!
 O Aerd-rijckx prael en pronck!
 Ghy smoort der Reusen cracht,
 Met een minlijcke lonck:
 De moedichste Heldt,
 Of man in't velt, De moedichste, &c.
 Die verschrickt, die verschiet,
 Die verblickt, die verblauwt,
 Die verloomt, die verlauwt,
 Die verflout, die verflauwt,
 En sackt in soet verdriet,
 So haest als hy u schoone oogen siet.

3 De Koningh vol ghewelt,
 Of d'aldergrootste Prins
 Van moghenthey, en gelt,
 Is nietich, kleyn, en kints;
 Al schijnt hy verwoet,
 Of groots van moet, Al schijnt hy, &c.
 Op syn macht, op't gebien,
 Op syn staf, op syn staet,
 Op zyn rijck, op zyn raed,
 Op zyn deughd', op zyn daed,
 Op zyn land, op zyn lien, (sien.
 Hy word gedweeg door't Vrouwe-Beeld te

4 Ist te verwond'ren dan
 Dat ick verwonnen ben,
 Daer dwinger noch Tyran
 Geensins bestaen en ken?
 Al waer ick een Graaf,
 Ick wierd een slaaf, Al waer ick, &c.
 Van de Vrouw die ick min,
 Die ick lief, die ick loof,
 Die ick stroock, die ick stooft,
 Die ick huys, die ick hoof
 In myn ziel, in mijn sin: (vrou in.
 Want in mijn hart daer vvoont een longh-

't Kan verkeeren.

Antw.

Amoureuſ - Liedt/

Op de Stemme :

Pſalm 23.

Bedaart en toeft
 Mijn verbyſterde ſinnen
 Hoe wel ghy proeſt/
 Veel lydens dooz dit Minnen
 Wel beſint/
 Weeft verduldich int lyen/
 Wanſtaan berwint
 Soo't blyckt tot alle tpen/
 Dus weeft te vreen/
 Wilt u tot hoope ſtellen/
 Laat ſozgghen gheen
 Noeh pyne u meer quellen.
 In ſtarcke cracht
 O Minne uwe zeeden
 Verheert met macht/
 Mijn ted're ſwacke leden/
 Vernielt met pijn
 Dooz't groot ghebzeek van luſten
 Can't ghedacht mijn/
 Pauwelijer laaten ruſten/
 Soo dat mijn Ziel
 Hier ſeer is mee becommert
 Het treuren hiel
 Is mijn jonckhert beſlommert.
 C ſal aen mijn niet
 Maar lief aan Liefde ſchozten?
 O Minne ſiet

Wilt toch u Minne ſtozten.
 In myn lieſe groont/
 Op dat weer-lieſd' mach groepen
 Maar t'recht verbont/
 Laat repne Minne bloepen/
 Soo ſal myn hart
 Veel beter ſpu te vreden/
 So ſal de ſmaert
 Oock lighter ſyn geleden.
 Maar ſiet o Heer!
 Het is deer vant verwoerden/
 C ſchijnt mi wel eer
 Dat ick haer mi ſal derben/
 Sy vliet/wanneer
 Ick haer com te ontmoeten
 Of vziend' lijk Eer/
 En heuſſelijck wil groeten
 Dooz't hart geneycht
 Tot dienen en tot eeren/
 Dus wantron dreycht
 Om metter pl te heeren.
 Maar ſchzick of noot
 Can mijn Lieſd' niet verhouwen/
 De blecke doot
 Sal't Lichnam eer behouwen
 Int doncker graf/
 Op de verrotten dooden/
 Gheen wzeetheyt ſtraf/
 Gheen ſoo anertighe nooden/
 Gheen ſuur nach ſoet/
 Kan mijn Lieſde vermind' ren
 Doch haar ghenoot
 Dat kan my meeft behind' ren.

't Hart van mijn Vrouw /
 Was eertijts vol medoogen /
 En van mijn rou
 Schreyden haar teere Ooghew/
 Sp hiel mijn druck
 In haar hartje niet byzefen/
 En myn geluck/
 Scheen haar geluck te wesen/
 Waar doch den tijdt
 Die t alles kan verkeeren/
 Verkeert in nijt
 Haar lieffelijck begeeren.

't Kan verkeeren.

Amoureux - Liedeken /

Op de Dops:

Van Spaininietre.

KOn ick eens recht bedwingen
 Mijn vliegend' wilt gezicht
 Daar ick misbruyck dees dinghen/
 Daarom is t hart so licht :
 't lust alijt na wat warsch/
 Derandering is goet/
 't nieuw maackt my t oude warsch/
 't verand' ren is so soet /
 Dooz een die t doet
 Dat werd' ick vroet/
 Dooz manckelbaar gemoet.

't Oogh doet mijn coyt beminc
 Een frisse surd' re Maacht/
 Een bruynooghd' Coninginne
 Heeft dees weer haast verjaaght/
 Heur Hair was langh/en blont/
 Heur Oogjens swart als Sit/
 Heur lachend' roode Mont/
 Heeft tandetjens sine wit/
 Soo blanch als dit
 Is elcken lit

Dat an haar Lichaam sit.

Als t hart schier heeft vercreghen/
 't Scheen mijn oogh garen siet/
 De reeden sept daar teghen
 Dooz waar ten dient u niet/
 Amierckt wat ghy verkieft/
 Ansiet wat ghy begheert/
 Hoe haest een Mensch verliest
 Daar ghy s' om mint en eert /
 Schoonheydt verkeert
 Versochtheydt leert/
 Ghy mint dat u meest deert.

Doe heb ick opt verkozen
 't geen my wel rut syn sou/
 Een denckhd' rijk/wel gebozen/
 Beschepde wyse Vrouw/
 Recht is het dobbel rou
 Als het komt anden dagh/
 Die mogend' niet en wou
 En wil lend' niet en mach :
 Ick wou wel siet
 Waar sy wou niet
 Doe bleef ick int verdriet.

Dit duunden eenige poosen
 Dat ick dus was belaan
 Men siet soo schoone Hoosen
 Wassen/als daar vergaan/
 De Schepen of/en aan
 Syn vast in een waardp/
 Wat wil ick mijn verstaan.
 t Verfoecken staet doch vry
 Een goet ghesel/
 Dus denck ick siel
 Wil d' een niet/ d' ander wel.
 Ick koos een Meysjen aardich
 Van minnelijck ghelaat/
 Van leeven heel eerwaardich/
 Van middelbare staat/
 Welceft en heus van praet/
 Opzecht/vriend'lijck/en trouw/
 Maar buyden Vrienden raat
 Sy gantsch niet doen en wou/
 En twas haar sin/
 Maar niette min
 Soo derf ick mijn Vriendin.

PRINCEN.

Al moet ickse verliefen/
 Ick set daerom geen smart
 Ick maack doo; myn verkiefen
 Een Gast-Huy; van myn hart/
 Verandering van spijs
 Maect lust en appetijt/
 t verand'ren ick seer prijs.
 k Verander metter tijt/
 Daar syn soo veel
 Schoon'rijck/en Cel
 Ick krijg doek licht myn deel.

t Kan verkeeren.

Amourens - Lied /

Op de Stem :

Schoon Lief wilt my troost geven.

1.
Mijn hrosche ted're saamen
 Die d'winghen my te Minnen
 Een mannelijcke Maaght
 Soo wijs en wirtghenomen
 Als immermeer mach comen:
 Of als de aarde bzaacht.

2.
 Het gheen my eerst becoozde
 En plotselijck verdoozde
 De Ziel en sin te saam/
 Dat was het defstich pynsen/
 Soo dat in gheender wjhsen/
 Ick bzaaghte haaren naam.

3.
 Want 'reunstich cloeck verclaaren
 Deed' my ghedachten staaren
 Op haar volmaachte jeucht
 En schoonhepts crachtelheden
 Versiert met rijcke reden
 Dol onbolpzen deught.

4.
 t'Is wonder! boven wonder?
 Ick hoorde noyt ghesonder
 Doch onberleender reer/
 Ghekunrist/noch gheboochen
 Maar gheestich/glat ghespoochen/
 Met alle voeg rijckheen.

Int

5.
 In't onderschepdt der dinghen
 Soo blijckt sy sonderlinghen
 Als punt van Spamant/
 Natuur had lust te baeren
 In groene jonghe Jaeren/
 Een grijs en grauwt verstant.

6.
 Haar Ziele die can siften
 De Bloem wpt de gheschryften/
 Die sy andachtich leest:
 Het gauw en goet opmercken
 Pickt sy wpt schoone werken/
 Het merckich ende Gheest.

7.
 Haar oordeel is doorsichtich!
 Dat wicht/ en weeght/ hoe wichtich
 De eyghenschappen sijn:
 Van wytghelesen kunsten
 Van beynserp/ en gunsten
 Van wesen/ en van schyn.

8.
 Oock weet sy wel te spreeken
 De deughden/ de ghebreecken:
 Het goed/ en quaad beleydt/
 Van alderhande daden/
 Ick can my niet verfaaden
 Van haar bescheydentheyt.

9.
 Maar hoe sal ick haar noemen/
 De Moeder van my roemen
 't Is Juno: neen tis niet
 't Is Venus aan haar wesen/
 Of Pallas is verresen
 In schyn van Margariet.

't Kan verkeeren.

Amourens - Liedt/

Opde Dags:

Meester Clement, ghy vuyle vent, &c.

Soo haest als ick u (lief) aen sach
 Soo sloop ghy in myn sinne/
 Daar ghy vermeught/ wat ick vermack/
 Ghy syt mijn vzeucht/ en myn geclach/
 O wonderlijche Minne.

2.
 Het hups daar ghy vriendin in sat
 K Sach van boven tot onder/
 O dacht ick dit verballen gat/
 Zevanght soo hooghen schoonen schat:
 O wonderlijcke wonder.

3.
 Och u verweende schoonhepts glants/
 En u vermogen crachten/
 Vermeesterde myn sinen gants
 Al ist myn leet/ ick moet nochtans
 D vooz een wonder achten.

4.
 Wat ist of ick u schoonheyt hier
 Het bidden en met sinecken/
 Vergeefs so com ick dick wils hier/
 Want met u jonst bent ghy te dier/
 En wonderlijck te spreeken.

5.
 Ghy wonderlijcke liebe Zeelt/
 Die soo licht kant bedwingen/
 't Hart dat ghy sonder schande steelt
 Het welck al doet wat ghy bezeelt
 Het groot verwonderingen

Wan.



6.
 Vanneer myn hartge sucht en claacht
 Dat sejnt u te vermaaken/
 't is wonder wytbercoozen Maaght
 Hoe dat u Vroulijck hart behaaght
 Dees alte wreede saecken.

7.
 O schoonhepts waerde Lof en eer
 Kan ick na wensch niet upren!
 Maar het verwondert myn noch meer/
 Hoe wyt soo soeten Maghet teer
 Van sulchen scrafsheyt spuyten.

8.
 Ghy syt Princesse die my doet
 In myn ghepepns bedelven/
 Besitser van mijn hart en goet/
 Bestuurster van mijn jongh ghemoet
 Ick min u als mijn selven.

't Kan verkeeren.

f

klach

klachtich

Maeghden-Ziedt/

Stem: Het daghet in den Oosten, &c.

*Maeghden. 44
Mand III*

Helaes! ick heb verloozen
De Doest van myn ghemoet/
Den Ridder hoogh gheboozen
Van klaer en Pynlyck bloedt/
Dus mach ick zyn verschepen/wel beschrepen.

2 Du sal ick niet meer hoozen
Dat lieffelijck gheluydt/
Dat my de siel ten oozen
Soo soetjes troonden myt/
Met aartiggh minlijck smekern//en schoon spreken.

3 De Spiegghel sal berdwymen/
Daer ick myn aengesicht
Soo helder sach in schynen:
O lief/en vriend'lyck licht/
D'lypster en u byallen // sal berballen.

4 D'wel ghedane wangghen/
Dan my soo vaeck ghekust/
Met hartelijck verlangghen
En sonderlinghe lust/
Die sullen woymen/Slangghen/mi ontfangghen.

5 En met een smaeck op eten
D'tongh en kupsche mondt/
Die inde leckere beten

En liebe wellust vont/
Sp sullen met behagghen/kinautwen/kinagen.

6 De neus daer ghy te boozen
De roocht u spijs en dranch
Die weet mi van geen smoozen/
Noch sticken van de stanch/
Sp sal mi inder kuple//gants verbuple.

7 Ghy syt sonder gevoelen
Van lichaem en van hart/
Neh/kon ick so verhoelen
Myn ongemeene smart/
So souw' ick nu niet weenen//noch niet steenen.

8 Du wil ick my begheben
In een kleyn kloosterkijn/
En eynden daer myn leven
En heymelijcke pijn/
En sal myn doot beklagen//al mijn dagen.

9 Doch ick sal u doen boutwen
Hier op dit Graseen Hups/
Daer ick my met vertrouwen
In eenicheyt myn kruys
In myn rampsalich wyjen//mach verbljen.

10 Du moet ick my gaen plen/
En decken myn aenschijn/
En dragghen swarte wpien
Ter eer de lieffte myn/
Ick sal hem noch vereeren//met rouw' kleeren.

*Kan verkeeren.

Bijp.

Byplofts-Liedeken /

Stem :

O schoonste Parfonagie.



Deluck bereende Menschen/
Den Hemel wil u staet ghebenedijen:
Ghelijck als wy u wenschen/
Om tydelijck en eentwielich te verblijen/
Met soo veel goets//Met so veel saets/
Met soo veel vrolijckheden/

Met soo veel eeren//Als ghyphen kundt begeeren/
Hier beneden.

2. De Goddelijcke Minne

Die dooz haar kraecht vereenighden u beyden/
Die maack u ziel en sinnen
Tot inder doot in alles onberscheyden.

Gelief jens hoorst//Leest na Gods Woort
In Eendracht/en in Byden/
Als u in't trouwen//Te noen is vooz ghehouden/
Met goe reden.

3. Soo sal de rijcke zeghen

W Echten-Standt gheluckelijck doen bloeijen:
Ghelijck een dichten kreggen
Het groene Gras bevoechticht en doet groeijen.

Of als een Boom//Die by den Stroom
Vein uptschiet t'allen zien:
Soo sal u handel//Dieven/en u wandel
Gock ghedijen.

4. Du is de Epdt ghebozen/

De wy ghewenscht komit met veel dupsent vrechden/
Diet daer u uptberhozen/
En vrabe Bruyt gheciert met dupsent vruchden/

O Bruydegoom!., Du ken gheen Coorn
Haar lieve Oogjes dwinghen/
Wy sien de lonchjes//Als barrenende vouchjes
Haar ont springhen.

5. Vrou-Bruyt ap staecht u suchties!

W duchjes/en al u verliet de kunsjes.
Maer watte soete kluchjes!
De Bruydgom dwaalt in zyn verwonnen gunjes!
Wat soeticheyt//Is u bereyt
In den anstaanden morgghen?
Wel waarom lachjes!//Of ist om 't leste nachje
Dan u sozghen?

6. Gaat aan/en wilt niet vzesen/

Daar is geen noot/laat varen alle klachjes/
Het sal veel soeter wesen
Alst immer opt verscheen in u gedachjes.
Soetertjes soet//Weest wel ghemoet/
Gaat aan en houwt u koentjes/
En boet u luses//Met hondert dupsent kusjes/
En met soentjes.

7. Rijst op/rijst op Speelootjes,

Het is gheen tijdt om langher hier te blijven.
De Bruyt die wort soo rootjes/
Sy is beschaamt/of sou sy willen kijven?
Dat denck ick niet//Wy sietl sy siet
Dan op/en dan weer neder/
Daart wel Getroude,, En komt als Nieu-Gehoude
Morgghen weder.

t Kan verkeerem.

Amoureux - Liedtjen /

Op de Dopsē:

Schoon Lieken jent, seer excellent, &c.

1.
DE Liefde doot // mijn schaemte root /
 Dooz t' fel bedwinghen
 Dwingt my de noot / nu aen een twijffel groot /
 Mercht o Wondenken root
 Met een boordacht / op mijn singhen.

2.
 Mijn hart boozwaer / dat sucht seer swaer /
 Met inwendich my claaghen
 O lief eerbar // Jisset u wille naer
 Ghy moet dit haest van daer /
 Met u liebe jonst / verjaegghen.

3.
 Wilt ghy myn leyt // en mijn droefheyt
 Ghy sult niet reeden
 Haest sijn bereyt // met troostelijck bescheyt
 Welck van my wert verbeyt /
 Met grooter Lysaerheden.

4.
 Och tis mijn pijn / van u te sijn
 Waerde Diendinne /
 Soo wert ghy mijn // die u oprecht en sijn
 En niet met valschen schijn
 Waer met mijn hart beninne.

5.
 Dat ghy o Maecht / de Vlammen saecht
 Die mijn verteen

Oft geen my plaeght // ant'woort soot u besaecht /
 En soud (u Lief) ick vzaeght
 Mijn droeve smart niet deren.

6.
 Ick meen wel saet // Maechdelijck saet
 Bloempytje der Vrouwē /
 Met raet en daet // u dienaer comt te baet
 In dees bedroefde saet /
 Soo ick u deught vertrouwe.

7.
 Doozts ick begheer // met u in eer
 Dyeetsaem te leeven /
 Al nae de leer // van onse Godt den Heer /
 Dat hy ons Menschen teer
 Tot stichtingh heeft ghegeven.

8.
 Mocht ick dit sien // nae wenssch gheschien
 O Dyou w' vol waerden /
 Hier booz de lien // sou ick u Liefste sien
 Mijn trouwe als ghy dien /
 In t' goet wilde aenwaerden.

c' Kan Verkeeren.

Amoureux - Liedtjen /

Op de Dopsē:

O schoonste Parsonagie.

LOf Maeder vande Minne
 Met u gheswind en schutterlijcke songhen /
 Die mijn verneerde sinnen /
 Wel eer // met eer en achtbaerheyt ontfonghen /

Ghy

f. Daphne
 8
 Lucille 24

Ghy die t'ghemaet
 Soo vroolijck voet/
 En salich: steeds met vzaechden
 Comt daelt hier bynen
 En leert my kunstich sijnem/
 Mijn Liefs deuchden.

O schoonheyt net besneden
 Dan leeft/van sehic/van swier/van stal/van stande
 Van uptghelesen leden/
 Van Hoof/van Hals/van heppen en van handen
 Piet vangh noch vet
 Maet wel gheset/
 Bevallich en behendich
 Doch grooter gaven
 Dijn in u Ziel begaven/
 Nach intwendich.

Och wat volmaeckte reden
 De wipse Mont met val en blot ontslippen/
 Die niet verstandelheden/
 Erst sijn ghelepnst dooz t'byzen en lieve lippen/
 Insonderheyt
 Met onderschept/
 En kennisse der dinghen
 Dooz dit opmercken
 Geen woorden nachte werken/
 Hen ontspinghen.

Sijn hooghe gheest dooz luchtich
 Weet met de Ven te Schild ren/en te schryben
 Soo aerdich en soo cluchtich/
 Dat ons ghemaet en sunnen t' samen kypen/
 Of t'waere zyn
 Of stoff loos schyn/
 Dooz onse Geest en sweefde
 Op maelt het bypen

Het rechten en het strepen/
 Of het leefde.

Ich prijs Lief u manieren
 Ich roem in sijn van u hoochdraghend' wesen
 Al wat ghycont versieren/
 En wat ghy looft / het wert van my ghepreeser/
 Ich lees en schryf
 Om tijdt verdrif/
 Lust my te vredenrijcken
 Ich soeck in veete
 Maer hoope dy ten deele/
 Te gheijcken.

Ghy die my placht te leeren
 Het Gout gemint/wpt t' Lichaem vander aerden/
 Los hertich te ontbeeren/
 En t' sienlijck goet te achten nae sijn waerden/
 Maer boven al
 Int aertsche Dal/
 Het Hemelsche te wenschen
 Want sulck verkiefen
 En haert gheen swaer verliefen
 Dooz de menschen.

Wat haet my in dit weten
 Mijn cloecke kunst u keereijcke lesser/
 Als ghy my wilt verggheten/
 O Coberaer van Joffers en Princesen
 Die mijn bekote
 Jae nolt en solt/
 Besmeert en heimt beleesen
 Moochdy my haeten
 Of dus ellendich laeten/
 In dit weesen.

t Kan verkeesen.

Enic

G. A. BREDEROOS,
Genicheydt is Armoedt/

Stem:

Als ick uyt vvandelegae, &c.



WA T baat u de voochdy van Landen en van Steen?
 En't prauhtighe ghebouw voi duure kofstel-heen/
 Daer ghy in woont verleidt niet princelycke stoet/
 Als ghy des nachts alleen in't bedde slapen moet?

2. Wat baat de groote fleep der Joffren blanch en by?

En't Doftelijck ghebouck der Princen groot en by?
 Wat baat dat peder u als Gadd'lyck bide en groet
 Als ghy des nachts all' en in't bedde slaepen moet.

3. Wat baat dat ghy een myl van Mufck en Amber riecht?

En dat ghy leckerlyck niet Wijn zyt op ghequieckt?
 En dat de bertelheyt u jonckheyt heeft ghevoet
 Als ghy des nachts alleen in't bedde slaepen moet?

4. Wat batet of ghy fchoon uyt gulde vaten eet?

En dat ghy handen d'fch de hoochfte plaets bekleet?
 En of u al de lufft vaeck kirtelt/facht en foet
 Als ghy des nachts alleen in't bedde slaepen moet?

5. Wat baat de fchoonheyt die ten ooghen uyt u blinkt

Soo edel dat de Son/de gulde Some fucht/
 En deekt fijn glanslyck hooft niet purper en f'wart bloet
 Als ghy des nachts alleen in't bedde slaepen moet?

6. Wat baat dat u verftant soo wijs is en gheleert

Dat al de werelt dat verwondert acht en eert?
 En dat de Fame u ontferflichheyt aen doet
 Als ghy des nachts alleen in't bedde slapen moet?

7. Behalven alle de vzeucht/ soo flaeptmen foet en warm/

Ick wensch gheen meerder fchat/ als mijn Lief in den arm:
 Ghy fyt de armfte menfch/al fyd'p rijck van goet/
 Als ghy des nachts alleen in't bedde slapen moet?

! Kan verkeeren.

Amoureux - Liedt/

Op de Doyg: Esprits qui soupirez.

A Die u schoonheden preuts vol sachte tooberpen /
 Ter wijl ick seggh adieu verhoort mijn dzaede klacht:
 'Tis mi niet meer ghebepnst mijn doot sal u belpen
 Dat ick mijn sterben soet en scepden bitter aecht.

2.

Adieu Godlijck ghesicht een oozsaech van mijn ende /
 Dat om mijn heete vlam te coelen tranen scheidt
 d' Ondanckbaer tranen gaen / mijn ziel blijft vol elende /
 Dit maectt mijn sterben zoet / dewyl gh'er lust aen hebt.

3.

Adieu gebloof de Mont/ daer in versceyden woonen /
 Soo soete lieve reen/ en daer ick uyt bespeur
 De teghensangh van mijn bedroefde dootsche toonen!
 Daerom ick deur t' adieu meer als om sterben treur.

4.

Adieu handen die hint niet onghemeene banden/
 Mijn handen/ oogen/ hert/ mijn leven/ en mijn spraeck/
 Die ick mijn vzyhepts vzeught in slavernije spanden /
 Waerom ick deur t' adieu mijn leven oock versaeck.

5.

Adieu verheben stem/ vernoghend' om t' onsteken/
 Van herde rotten hert den alder hertsten hoeck
 Hoe is dees lieve lust mijn hert dus hert ghebleken/
 Dat ick den sachtten doot vooz t' bitter scepden soeck.

6.

Adieu vboozen hals daer ick mijn leven hoopte/
 Dewyl ick sterben moet weest my zoo veel te wil
 En graeft beneen u bozst/ het hert dat ghy soo noopte/
 Soo siet ghy dan hoe soet dat my mijn sterben vil.

*Kan verkeeren.

Amoureux - Li-deken /

Op de Wijse: Verheven hoochste Ziel.

Mer waerom is myn hert niet uyt gebzant tot affschen?
 Dan waer comt t' water dat myn oogen steeds bespoelt/
 De Stroonien van de Zee en souden niet af wassen
 De bzant de heete bzant die t' jonger Hert geboeit.

Waerom wilt ghy myn doot/ segt uytbercooren Drouwe
 Hoe zydy doch so wyet/ waer toe dees selle straf/
 Ick bzande in u nuin en die sal niet ophouwe

Dooz dat ic Geesteloos leggh uytgereect int Graf. (schoutwe

Mijn tong vergeet zyn anpnt / myn ooggh durst niet aen-
 De Hemelsche schoonheyt die men in u beschout /

Mijn herte vlieght om hogel/ met vleugels van myn trouwe
 Tot dat zy in u Hert mijn Ziel een zetel bout.

4. Helacs! can myn verdriet/ en ernste gebeden
 Niet stillen u gemoet niet buygen uwe zin.

Mijn ooge waer ghenoecht om u myn zoete wyede
 Te toonen dooz gesicht hoe seer ick u benin.

5. De diepe sichten die uyt bange Bozst opsteegen/
 Getuppen van myn smert Trompetten van myn rouw
 Mijn waere tranen heet cumen u niet bewegen
 Tot medelpden Lief/ so doetet om myn trouw.

6. Diet myn belast gemoet/ verniaft van Druck en lpen
 Reent acht op myn elent/ en jammerlijcke pijn/
 Wilt ghy my gansch de wech/ van uwe gunst affsypen
 Het sal u dienaers doot/ en syn herderden zyn.

7. Jouffrou tot uwen dienst/ is Hert en Ziele vaerdich
 Wypcht my waert u beliest/ ick volligh u gebien/
 Waecht my dooz uwe deught/ doch so veel erre waerbigh
 Dat ick u nacht en dach/ nae myn vermogen dien.

8. Helacs! myn waerde Drou/ belet myn dzoedich sterben
 Mijn leven is het lest/ myn lpen is te groot/
 Soo k van u lieve mont/ geen troost en mach verwerben
 Do spreekt het vonnis van myn leven of de doot.

*Kan verkeeren.

Liedt / Op de Wyse:

Al vā een eerbaar vrou en hare Man.

S Eghit my / seght my Vriendinne
Waarom verbercht ghy u?

Om dat ick u beminte
Syt ghy daarom soo schun?
Het schijnt ghy erpcht een gruy/
Als ghy my siet aencoomen
Laat my toech weeten mi/
Wat u dooz my doet schroomen.

2. Wel ick byten t' behoozen
Teghen u sm ghebaen?
Dat u verweckt tot toozen/
Hy doet my dat verstaen/
Een valsche Tongh of waan
Kan somtijts veel quaats wercken?
Daarom wilt u beraan/
En op de waarhepdt mercken.

3. Is dit dat ghy bekende
Doe ghy my hebt gheseyt
Dat nimmermeer sou enden/
D trouwe sulijckheyt/
Die ghy hadt doen gheleyt
Op my maar t' sm maaar vlaghen?
Want die lichtbaardich schept
Wat Liefde can die draaghen.

4. Immers wist ghy te woozen
Hoe hooch dat ick u hiel/
Dooz t'groost by my vercoozen
Jae als mijn hart mijn Ziel:
Och oft noch soo gheviel
Dat ghy u eens wout wenden/
Om my die dooz u kniel
Te troosten in d' ellenden.

5. Ist u Lief sal vergheeten/
Dat ghy in mijn ghedacht
Mijn werelt plach te heeten/
Mijn ick / mijn al / mijn cracht
O goude Mensch gheacht
In myne jonghe smen /
Hoe onghesien ver wacht
Zich noch u jonst te winnen.

6. Soo langh sal ick u dienen
Met eerbaarey en schaamt/
Als Godt my sal verlienen
t' Leuen dat in my aamt:
Och of ghy seifs quaamt
D Dienaars smart aanschouwen/
Ghy sout werden ghepraamt
Met deerenis mijn Vrouw.

7. Maar als my quān bestraalen
Het vlick ren van u och/
Sou dan mijn kracht verhaalen
Alleen dooz u vertoogh:
Al comt my laat en vzooch/
D heelt in mijn ghedachten/
Ick kan de seyn soo hooch
Diet als het weesen achten.

8. Dincse Lief verheuen
Doot u verborghen haat/
En laat de Liefde leuen
Weer in sm eersten staat/
D rijpelijk beraat/
En wilt gheen waan ghelooben/
Doch snoode clappers quaat
Die d'eere van my rooben.

z Kan verkeeren.

Amoureux-Liedcken/

Op de Wijse:

Adelijn, Bruynsmadelijn, ghy bent so hups en fijn,

Mijn tongh die moet nu boagen
 Dan t' geen my hart belhaecht/
 Want met behoorde ooghen
 Heb ick ghezien een Maacht/
 Beenoopt van d'zacht/
 En rendelijcken
 Piet met vracht
 Dit wendelijcken/
 Gelijck men't nu wel d'zacht

2.

Sy weet haer wel te rieven
 Met begelijck gelaet/
 Met bequame manieren
 Met royt/en heusche praet/
 Niet lichtvaardich/
 Wangelaatich/
 Maar eer waardich/
 Ende statich
 Een Maachdelijck rieraet.

3.

Met vierige dienst en willicheyt/
 Dult sy het hart van mijn/
 Dooz haar seerminige stillicheyt
 En supber soet aanschijn/
 Soek als haar mont
 My seer liefstaltich
 Een cus my jonc
 Ick acht my salich/
 En vol gelucks te sijn.

Sy want met lust seer sannelijck/
 De traacheyt haar verbruet
 Och als ick denck hoe minnelijck
 Dat somwijl sy op siet/
 En siet sy my
 Der by gaam wand ren
 So moeten wy/
 Van cleur verand ren/
 Soo dickwils alst geschiet.

5.

Con ick met kunst en vrechden
 Verhaalen al haar Lof
 Maar haer rijckheyt van dencken
 Is myn doel/en lust Hof/
 Daar ick niet weet/
 Dit te raacken
 En ick vergeet/
 My dooz t' vermaacken
 In d' overvloet van stof.

6.

Dees die in alle punten
 Soo graas lijck is bedeckt
 Dat men haar siet uptmunt
 Als spiegel en boozbeect/
 Dan ware deucht
 En rype reden/
 Die in haar seuche
 So grijpe steden
 Dat sijn myn hart mee steekt.

7.

De Maaght die my doet roemen
 En is niet wijt van hier
 Maar ick en durf niet noemen

Dit reyn en eedel Dier/
Want ick breeg haer/
Te verstoren
En t' sou' dooz' waar/
Op gebeuren
Waar sy niet goedertier.

8.

Ick sal met vriend'lijck spreeken
Haar leggen t'vier so naer
Tot dat wy dooz' myn sineecken
Te samen syn een paar/
Of so t'gevalt/
Den Heer der Heeren
Doemen halt/
Het kan verkeeren
Den mensch is wanckelbaer.

t'Kan verkeeren.

Liedeken/ op een fransche Dopsle:

Phebe qui ce mesme Jour.

O Schoonste schoonheit wzeet!
Hoe pijnicht ghy myn heet
Het quelling van lief en leet/
Het sacht en strenge siert?
Wat bitterde pijn/ mach soeter syn? Wat/etc.
O pijnbaeck van mijn rust/
O Beulin van myn bloet!
O Goddin van t'gemoet!
O myn waerdichste goet!
Dat myn hier is gewust/
Ick brandt en blaeck van aengename lust.

2. O ghy lieffelijck ghesicht!
Dol bliemens en dol glants/
Als ghy maer u luyckjes licht/
Myn zielje wozt vol brants.
O wonderlijcke brant/ dooz' myn verstant/ O/etc.
Lieve brant die myn geest
So beset/so beschzoeft/
So bepuert so bezzoeft/
So verheucht/so bedzoeft/
Soo verblift/so bezzeest/
Waar ick sonder u/ ick waer dood geweest.

3. 't Is een monster of een hout/
Die nopt en voelde blam:
En offer alsoo hout
Ter Wereld yemand quam/
Dat hy meerder schein/ een beeld van steen/ Dat etc.
Ja een mensch heel van loot
Heel van tin/heel van stael/
Heel van glas/heel van metael/
veel van h's altemael/
Sach hy u schoonheid groot/
Hy wierd wel lebendig' alwaer hy doodt?

4. Dees lebend-makende kunst
Van Goddelijcke kracht/
Bestaet in goede gunst
Van u minnelijcke macht.
Maer vertrouwt dit deel/niet al te veel/maer etc.
Du vaert wel myn Chlozint/
Du vaert wel soete mont/
Du vaert wel schoonheit blont/
Du vaert wel/blijft gesont/
En als ghy u wel vint/
So denckt om hem die u te seer beuint.

t'Kan verkeeren.

Amor.

Amozeus Liedeken /

Op de Dops:

Galiarde tortellerie. Ofte reyn van manieren,
is den Echten Staat.

1.
Getrou van zeeden
 Is der minnen/bant
 Voel ick door u reeden
 In myn sinen/want
 Die minen/byant
 Int hert oock so gevoelt
 Dat syn verstant
 Inwendich leyt en woelt.
 Dooz't soet/begeeren//swaar/
 Doch moet/ ontbeeren//haar/
 T is goet//om leeren//maar/
 Langsaam t vercoelt.

2.
 Wisnen gebonden//is
 In gelijcken//graat/
 Die Bloem gevonden//is
 Die t blijcken//laat
 Op rijcke//staat
 Sulck minnaar niet en denckt/
 Die wi jeken//gaat
 Al doot het Vichsaam crencit:
 Mercht int hantieren//veel
 Welck doet vercieren//he. l
 Dat syn manieren//eel
 Die Zielen mengt.

3.
 Redelijck en matich
 En Godvuchtich//net/
 Haar wesen statich
 Sp heel tuchtich//set
 En luchtich//tret
 Over haar cootgens//gaat
 Eersuchtich//met
 Haer reyn Speelnootjens//praat
 Dat soet//en aardich//is/
 Sp doet//dat waardich//is
 Dat goet//recht waardich//is
 kust sy voorbaat.

4.
 Want ick dan binnen
 In mijn jonge//hart
 Want ick vant//minnen
 Dus gedwongen//wert/
 Gebzongen//smart/
 My op te leggen//recht
 De tonge//tart
 D tot dit seggen//recht
 So ghy t//goedaadich//quijt
 My toch genadich//zijt/
 Die dus gestadich//ijt
 Ick bent u knecht.

5.
 Padien dus heftich/
 My t verlangen//quelt/
 En ghy dus desfich
 D gebangen//velt/
 Laas bange//felt
 Wat suit ghy maacken//gaan/
 Laas d'wange//t' gelt

Ick sie myn saacken//aan/
 En t'onderwinsel//vzoet/
 't was een beginsel//soet
 God wil myn binsel//goet
 Hecht binden aan.

6.

Belieft u Vrouwwe
 Meerder teecken//nu/
 Van myn getrouwe
 Mins t'reecken//nu
 Als beecken//nu/
 Streckt om vermanen//wat/
 Coort meerder jonsten//by/
 Slecht is de Const van my/
 Het schiet uyt gonste//by/
 Reyn Ged'le schat.

7.

Pijn ces myn claagen
 Is ver dreven//toch/
 Ick hoop die dagen
 D beneven//noch/
 Te leuen//och/
 Dit is het wilschen//mijn/
 Verheven//doch
 Meer als het Pynschen//schijn/
 Want nae myn wepnicht//lept
 Sal noch myn klepnicht/
 Dat myn Lief's repnicht/
 Vergolden zijn.

iKan verkeeren.

Amoureuus - Liedeken /

Op de Wijse:

O Schepper fier, hoe lustich ist om vvelen, &c.

Gkanida schoon
 GDoorspronck van myn quellagie/
 Zyt gh' sup' ver imagie
 Mijne Coninginne soet:
 Een slecht per soon
 Dewacht van u de gagie
 Dus u Slaaf en pagie
 Te meer u minnen moet/
 Coecmend' lief doet my verbljen/
 Dese druck of duldich lijen:
 Want ick u voorwaer
 Du kies en laat een aar.

2.

Den lastige last/
 Van mijn verforte sinen/
 Willich ick begijne
 Door hoop te dragen//wel/
 Vertrou oock vast
 Op het aanfaand verwinnen
 Hoe wel ick binnen
 Dien tijt seer clagen//sel
 Die Fortwyn sal ick ver wachten
 En door deughd naer u te trachten
 Met een reyn gedult
 Sal't wel worden verbult.

3.

Geen druck hoe groot
 Sal my van u Lief's t'recken/
 Dat seg ick sonder gecken
 In myn begonnen//min:

Ofziet de doot

Sal myn begeerten decken/
 Ap wilt toch verwecken
 Lust in verwinnen//sin/
 Siet naa t'aanschijn nat van traanen
 Die n tot de min vermaanen
 Hou en onbeschaamt/
 Gelijk u recht betaamt.

4.

Meer lofs hoorwaer
 Sal u u dienaer geven
 Als een Prins verheeben
 Van Hoogh beroemden//stam
 Wiens minne maar
 Tot hoellen is gedreven
 Schijnen heel te streeven
 Doch met verbloemde//blam:
 Dus Princes wilt wijslyck kiesen/
 Wilt het goed om liefde verliezen/
 t Goet haart veel onrust/
 En Liefde haart veel lust.

5.

Daar is verscheel
 Soo veel int overgeven
 So ghy bent genegen
 Tot het bescheyden//recht/
 Siet Princes eel
 Op t' onderscheyd te deegen
 Datter is ghelegen
 Tusschen ons beyden//legt/
 Al spt ghy slecht/ ick sal u beminne
 D Liefd oprecht/ vernoecht u sune/
 Die ghy toont en dyaacht
 Het Heerschen my misshaacht.

6.

Princes gentiel
 Soo dit eens mocht geschieden/
 Maar myn slecht eerbieden
 Is van te cleene//macht/
 Gh mocht myn Ziel
 Verhupsen Grande
 Diet twyacht te bieden
 Dat tot vereenen//tracht
 Indentwendich ons Zielen t' saanen
 Syn gewassen die Lichaamen
 Syn geworden een
 Seer qualijck om te scheen.

t'Kan verkeeren.

Nieu- Liedeken /

Stem:

Ach ongelukkighe dach! Die'k wel beclagen mach.

1. Ick wil Juffrouw (vertrout /)
 Om al het Weerelts gout
 Druysen met geen iogens stou:
 Want deed' ick dat/het soude myn
 En u/tot een beschamen sijn.

2. Ick sal met valsche vande
 Diet seggen ongegrondt/
 Als dat u liebe kleyne mandt
 So veel Parfums en Ambers heeft/
 Als ons Saba en Anjen geest.

G 3

Dach

3.
 Doch dat u haren schoon/
 Veel grootscher staan ten toon/
 Als d' alderbaefste goude kroon:
 Doch dat ick in u oogen bin
 Een woonplaets voor de geyle min.

4.
 Of dat haer glans verwon
 De starckheyt van de Son/
 Daer noyt klaerheyt by komen kon:
 Want al het licht dat ons bestraalt.
 Syn levend' lipster van haer haelt.

5.
 Doch dat u Lipjens soet
 Dol suyper blinkend' bloet
 Een schant an kraal en karsjes doet:
 Doch dat u Cantjes/Parlen sijn
 Gheset sijn in brandend' Robijn.

6.
 Doch dat u hooge ze'en/
 Of treffelijke re'en/
 De mensch verkeeren kan in steen/
 Of dat ghy met u groote Geest
 De wijste maect een botte beest.

7.
 Ghy syt so huys e en Cas
 Als hier in lang oyt was/
 Dit segg ick als het komt te pas:
 Ja so dat om een soete soen
 Een Deremijt sou sonde doen.

8.
 Maer dat is niet gesept/
 Dan u onsterflijckheyt/
 Ghelijck ghy 't hier en daer verheyt:
 Doch so u lichaem god lijck is.
 Scruplt Rooswater in plaets van pis.

9.
 Dus spreek ick/o Joffrou!
 Op datmen mercken souw
 Hoe veel ick van u schoonheyt houw
 Waar aen myn lust sijn tijdt bestect
 Wanneer ick niet te doen en weet.

10.
 Ghy siet wel mijn Dziendin
 Hoe seer dat ick u min/
 Al gae ick hier vast uyt en in:
 Maer kosten elcken tree een dunt/
 Ic quam termaent missehien eens uyt.

11.
 Al segdy soete dier/
 Dat ick segg: dat ick schier
 Om u verkeer in't minne-bier:
 Het is wel waer het is geschiet/
 Ic hebt gesept/maer ik meenden't niet.

'tKan verkeeren.

GROOTEN BRON DER MINNEN.

Amoureux Liedt/

Op de Doye van Susanna: Ofte/

Esprits qui souspirez.

1. Al mijn bedroef den geest euid ghy in vzeuchd herschepe:
 Ach langh geliefde/en mijn wel vernide Drou: (pen
 Wanneer als ghy maar wilt de lieve ooggens reppen
 End zayen die met jonst naar u Dienaar getrou.
 2. So stuyft sluert inde wint mijn sieeten/en het suchten/
 En snayt een troost haer woort dan wpt u soete mont:
 Den wissel van myn staat doet mijn in twyffel duchten
 Of ick dan ben de gheen/die ick noch was ter stont.
 3. Hoe neuchdop waerde Lief dat soete aanschijn wen:
 Van my? die ghy hier dooz so wonderlyc vernmaect: (den
 En keunt/wan ghy maar wilt my t'leven of doot senden
 Da u t'erbarmen in u wycede sin gheraacht.
 4. Wist ghy het vast op set/ of het beslyt mijns harten
 In t'lieven van u cer/en t'minnen van u seught:
 Se weer pijn van mijn dzuck sou u mechyd lyck smarten
 En gunnen om mijn trouw my een veel blyder vzeugd.
 5. Meestres ist u een vzeughd mijn pyneelycke quaalen
 Doo doet en leeft met my na u lust en ghebiev/
 Al sou ick tot myn dootd dus Hoosdeloos gaen maaken:
 Maar dese strengheyt Lief kan ick wpt u niet sien.
 6. Dout ghy myn trouweyts eens met uwe gunst beloo:
 Ick leede niet verdach op hoop van t'soet dit zuur (nen:
 Ick sou myn stathcheyt/soo heel volmaeekt verroonen
 En leeven in ghenaa van u/en tabontuur.
 7. Weggert ghy my de naam/ of tweezen va verwinmer/
 Van hulpe van Dient/van troost/van Lief/van hoost/ of
 Myn blyst de tytel doch van een getrou bewinner/(Dyng
 D'wrecheyt/tyt noch doot/ontwoert my die gheensins.

rKan verkeeren.

Amoureux - Clacht-Liedt/

Op de Wyse:

Esprits qui souspirez. Ofte/ Indien het clagen can.

Och snelle winden wilt mijn overdroebe klachten
 Gaan dzyngen nu te vlucht/in d'oorz van mijn Drou/
 Van daar tot in haar hart/de borne der ghedachten/
 Op dat ick voor myn doot haar Zeelt noch eens anshou.

2. Klaaght haar weemoedelyc mijn ongemeachte such:
 Mijn seer benaur verdyct/en mijn aanstaande noot/ (ten
 En hoe vertwyffelt my wanhoop het quaast doet duchte
 En hoe mistroostich ick verwaacht/en roep de dootd.

3. Maact mijn beklach heel groot/en myn nert hare same
 Tot dat haar Waagd hie hart deur tharmen sy beweegt
 My met volmaachte Liefd' volcomentelyc te minnen/
 En datse voort an my haar waare heyl heyt plegghet.

4. O winden smetst en such/ seer heftich onder t'klaghen/
 En daar ick my verslym voeght daar van t'uwie by/
 Gelyck zy eunstich doen die jets wat over dzyghen/
 Verhaalt dus op het grootst/het geene dat ick sy.

5. Da wreede sult ghy noch u Dienaer langher proeben
 Die ghy soo hebt ghetoetst/die ghy soo hebt vernmaect?
 Doo sal u epgghen daat eer langh u Ziel bedroeben
 Doo haast als ghy syn doot/en u hulp siet te laat.

6. Salt' niet een schoone roem voor u o Drouwe weesert
 Dat ghy den oorzpronck syt/dat hy soo deerlyck sturf?
 Doch soo t'gheschiet/syn Graf/salt pder een doen leesert
 Hoe dat hy voor syn tyd de doot van u verwurf.

Ghy

^{7.}
 Ghy sult een oorzack sijn/door u selle manieren:
 En door sijn trouweyt hy dat langhe naa sijn tijdt
 Deel Dichters cloeck in sijn wonder sullen versieren
 Tot sijn leevendich Lof/en u eeuwich becluyt.

^{8.}
 Al de Werelt sal u hertuechicheyt mispypsen/
 Dat hy die u soo bat/niet eens en hebt verhoort:
 De kinders sullen u met vingheren na wipen
 En sult van alle man boorts raacken op het woort.

^{9.}
 Hy seyt u nu adieu/hy gaat soo heughslyck sterben/
 Om dat hy heeft ghedaen soo een minnaar betaamt/
 Hy sal een goede Naam noch naa sijn doot verwerben/
 Als ghy kenschuldich sult veracht sijn en beschaamt.

^{10.}
 En of de bleecke doot nu dobbert op sijn lippen/
 Soo noch u lieve mont (seer Heemels van gheluyt)
 Wat woortjens soet van troost/gesegent/laat uyt slippē
 Soo gaat wanhoop of doot haar Heerschappije uyt.

^{11.}
 Doch doest u na sijn doot? soo komt u in sijn leven
 En laaft u met sijn bloet/uaa utwe tweede wensch/
 Of deert u sijn verdriet/soo wilt hem hulpe gheuen/
 En salst met u jonst thart vande kranckste mensch.

^{12.}
 O Winden als ghy haar dus hebt ghesfelt in roeren
 Soo hzengt haar hier hy my/oft geene dat sy seyt:
 Wilt op u vleughels sturck mijn bootshap over voeren/
 En t'vonnis van mijn doot/of eens ghwenscht beschept.

*Kan verkeeren.

Liedeken /

Stern:

O lyden en pijn, droefheyt is mijn.

Al waert dat mijn/de Godt Juyjn/
 Of pemandt vande Goden/
 Haer glants/of schijn/of gants haer sijn
 Van Godlychheyt aenboden/
 Dat ickse mocht verkiefen/
 En ick u most verliesen/
 Ick gingh tot haer met dese reen/
 Ick bijs deel liever hier beneen
 In myn armoed opter aerden/
 In becommeringh/ en verdriet/
 Eer ick wou die last anvaerden.
 En hebben daer myn listte niet.

2. Of lieten sy/ de toom eens by
 Van't Coninghslyck ghebeden/
 En gheben my/ de heer schapp
 Van Landen en van Liedem/
 Dat ickse most beheeren
 Dat sou ick wel begheeren/
 Niet om rijk/Landt noch gelt/
 Niet om aensien noch ghewelt/
 Niet om scepters noch om kroonen
 Noch om al het Werelts goet/
 Waer om dat ick u sou toonen
 Mijn gunst/en grootheyt van ghemoet.
 3. Ick sou de lien/wel groot sch gebiedē
 Dachtbaerheyt te eeren/

Op bloote knien u doen ont sien
 By Princen/en by Heeren/
 Ick sou der Keyseren Vrouwen/
 Dooz u staet-dochters houwen/
 Mijn Koningen de grootst van lof/
 Die souden u steets in mijn Hof
 Met eerbiedigheyt gheleiden/
 En setten in u setel sacht/
 Die ick eerst sou doen bereyden
 Met de kostelijcke praecht.

4. Van Elpen-been u vol vrendiche en
 Soud ick u troon doen maken
 U vloer bespreen met ed'le kle en/
 Van Turcks/en goude laken/
 Met beelden en met bloemen
 So schoon als men kan noemen.
 Ick sou bewijzen dooz u dracht/
 Hoe dat ick u deuchden acht/
 Hoe dat ick u hooghe zeden
 Meer bemin als t lieve gout/
 Dat ick rustich sou besteden/
 Daer/en waer ghyt hebben wout.

5. Waer k weet dat ghy / geen hovaerdy
 Hebt in dees malle dinghen/
 Oock draagh ick by/meer goets by my /
 Als al de Hovelinghen/
 Als sy rijk van goede/
 Ick ben t in den ghemoede :
 Ick weet wel liefje datje weet/
 Dat onder een verwurpen kleet
 Wel wat grooters kan verschuylen.
 Als sy meerder wel vermoet/
 En dat men vaeck wel slechte uplet/
 Hier bevinden seer begoeft.

tKan verkeeren.

Liedeken /

Stem :

Fortuyn eylaes bedroeft.



1.
 Rinceffen pzeutseh en prat met al u prou-
 kerij
 Van noode-loose praecht : staet op en wijet
 ter sp /
 Maer groet eerbiedelijck met neygingh
 en ghekniel /
 De triumphante Vrouw van mijn verwommen ziel.

2.
 Waer toe dit marren! ach! ghy jonge Jufferseh
 Sprept die Cappten neer/en spropt daer soetjes op
 Ghemalen gout/ooch zy/op dat de harde aerdt/
 Haer ted reuoetjes niet en quetse noch beswaert.

3.
 Ghy grooten diecht bestoet met Dorstelijck gesin:
 Gebiet de Volcken dat sich niemant drijft/en por
 Tenaken aen haer kleet/te stoozen haren gangh/
 Op dat haer niet verblaes/noch quade licht bevang.

4.
 Sy komt/o Goon! sy komt: de Princen staen als stom :
 De verslagen gemeent stort van een swenckjen om:
 Als met haer wipse tong basupnt een helder woort/
 Het dondert/en het wert niet wonderingh ghehoort.

h

En

5.
 Een peder riep met nuy wat huatschap en wat jonst/
 Wat Goddelijcker glans/wat wijsheyt en wat konst/
 Heeft Jupijn doek gebuycht/wanneer hy heeft verlicht/
 Dit scepstel dat ons slaech met bliuen int gesicht!

6.
 't Is Venus/Venus ist/daer ick wel eer of las/
 Die van het pekcl-schipm der Zee geboren was/
 Die met een holle schulp door bloeden blet en blot/
 Ick hielt voorz narrery/en beuselingen sot.

7.
 Ach Heyl ghe rymery/ich vormisten verkeert/
 Want eenich geest/of God heeft dit gepropheteert/
 Op dat de werelt en myn tijt gelijcke sien/
 Haer gulde Godtheyt niet onwaerdich souden sien.

8.
 Voordeel in 't gulde jaer van 't suytsehe Cyprus quam/
 Mijn soete Cithera in 't schip-rijck Amsteldam/
 Daer sy den rouwve hoop van 't graeu en groots geslacht/
 Heeft aen een sachten aert door les en leer gebzacht.

9.
 Der ouden booshepdt sloot en d' ondanckbaere jeucht/
 Vergolden na met spijt de wel-daet en de deucht/
 Mijn Venus die verbrock/o leydt! o quaet! o doot!
 Sy sturfindiense kon in 't Doop van Acker sloot.

'tKan verkeeren.



Claech-Liedt /

Op de Wijse:

Het daget uyt den Oosten, &c.

MEt Edel hooch begheeren
 Mijn Ziele wert geroet
 Ick wille my verheeren
 In mijn gedachte soet
 Ick smaecte onder t'lyen
 Een verblijen.

2.
 Den lof van d'oude daden
 Is my soo lief en waard/
 Dat sy my doen berisnaden
 Den druck die myn beswaert
 Hoe wel dat my de pijnen
 Doen verdwijnen.

3.
 Die ck sy met goeder harten
 Cloechmoedich ick verdraach
 Haar strafheyt en myn smarten
 In dees myn nedersaach
 Can d'eer van myn begheeren
 Niet verkeeren.

4.
 Laet by een ander singhen
 Van Wapens en ghewelt
 Van Crijgh-tochten bespinghen
 In het bestorden belt:
 Ick sie van and're machten
 My vercrachten.

5.
 Want hare sluere handen
 Soo forts zyn inde strijd:
 Als sy my croes vermanden
 En wack ter neder smijdt.
 Haar aanbal op myn sinen
 My verwinnen.

6.
 d'Onsiennelijcke wonden
 Veel schaedelijcker zyn:
 De quetsuer ontverbonden
 Int Lichaam smelt met pijn
 De Sotten Artz doogt t'doelen
 Helpt aan kroelen.

7.
 Kroelen die glommend' gloepen
 In mijn hart en verstant
 Ick voel myn siele broepen
 Dooz sweeler swoele brandt/
 En schaamt maecht my een swijget
 Vanden Crijger.

8.
 Ach Crijgh Heer die myn leben
 Soo sacht en ruych aantast
 En soo veel lusts cundt geven
 Als myn verdruchte last/
 Hier doet myn swacke leden
 Sacken heden.

9.
 Menhoort de droeve clachten
 Myns commier-leyd/ghy sult
 Meelvelijcken achten
 Op't afgesloofd' ghedult/
 Veel liever wil ick sterben
 Als uerven.

10. Verwerpt niet myne gabe
 O Crijch-Heer als te slecht:
 Ick noeme my u slave
 En overtrouwe knecht
 Mijn gheest buycht ous' r u stamme
 Coets en blamme.

11.

Kooft/Brandt/en Moort mijn Ziele
 Soo wyed' lich als ghy wilt/
 Ick false naa t verniele
 Noch toehelighen miit
 Doet en straf beghere
 Tot een eere.

12.

Als ick u slechts mach prijzen
 Met dees myn offerhandt
 Die my alleen mach spijzen
 Met lust en leven/want
 Wat sou ick sonder minnen
 Doch beghinnen.

13.

Con sonder minne dwaalen /
 Mijn vzeuchdeloose hart/
 Den Hemel met zyn stralen
 Sondu duyster zyn en swart:
 Hoe wel hi inder waarheyt
 Is vol claecheyt.

14.

D'Arde beleet met bloemen
 Dan veelderlepe kleur
 Wiens schoonheyt veel beroemen
 Maar laas haar soete geur
 Doet my niet anders proeven
 Als bedroeven.

15. Doch myn begheerten rusten
 In den Apalle bzaaf/
 De Sleutel van myn lusten
 Ick sie syn aanschijn gaaf:
 Ick hoor zyn stem myt bzecken
 Tot my sprecken.

16.

Ach doorszijnende claecheyt
 Die myn gheluck verclaart
 Ach stercke wanckelbaarheyt
 Die my de Siel beswaart
 Wilt dese myn ellenden
 Haastich enden.

17.

Wat baat dat my het leven
 Wt u instoet en spuyt
 Als ghy myn Hert wilt gheben
 De wyede doot tot buyt/
 Wilt my u min ondecken
 En vertrecken.

18.

Wat berghdy/o myn schoonez
 't Gheen men niet beynsen moet/
 Wilt de claecheyt vertoone
 Van u weer-liefde soet/
 Soo sullen lief my beuden
 Minner schepden.

19.

De Helsten te vergaaren
 Wt repnder jonste naacht
 En 't Siel bereenicht paaren
 Valmaecte vzienschap maacht:
 Soo wijsse t samen sniede
 Met de bzeede.

*Kan verkeeren.

Aen mijn Heere I. RUTGERS,
Raedt van den Coninck van Sweden,
wenscht G. A. BREDEROO
gbeluck op de reyse.

Dopse: Phebe quy le mesme Jour.

Ghy stroom Goddinnen gladt
Die met u snellen vloet
* De Bataviersche Stadt * Dordrecht.
Maecht lijck/ en mild lijck doet/
Wiens Vader de lijn// met eed'len Wpn//Wiens etc.
Met syn Garst/met syn Graan
Met syn Steen/met syn Staal
Met syn hout/en Metaal
Gants de Wal/gants de Waal
Bestapelt/en doet staen/
Ist u om roem/stelt Rutgers boven aen.
O Cer van t Vaderlandt
Cieraet van t groot gheslacht
Dooz wiens begaaft verstant
Baraby is vol Pracht/
Want Heerlijcker Man//noyt Moeder wan//Want etc.
Dooz wiens raet/dooz wiens Gheest
Sels de Curck/sels de Cart
Sels de Pers/sels de Parth
Sels de Pool/en Saemart/
De minst en oock de meest
Vol angst/vol schrick/des Rutgers syn bezreest.

Maer ghy betraent/bedouwt
Du vos Goddinnen spyt/
Zilvans in het Woudt /
Wert nu syn bezuchde quyt :
Al' tspringende goet/heest u geë moet/al' tspringede/etc.
Van die sucht/Van die schreijt/
Van die roept/Van die raast/
Van die bloet/Van die blaast/
Van verdwynt/Van verdwaast/
De Sappes is het leyt
Dat Rutgers uyt/haer soet gheselschap scheept.

Ghy Gooden vander Zee
Ghy Heylichheytrens goet
En ghy Sirenen mee
Comt singhet hem te moet/
Komt Hemels gheclanck//comt soeten sanch//Comt etc.
Verdyppen syn verdriet
Speelt op Lier/speelt op luyt
Speelt op Schulp/speelt op sluyt
Speelt om t'Schip/speelt om schuyt/
En hoorch/en God'lijck Liedt
Op dat Rutgers gheen ongheneucht gheschiet.
Ick sie hy is ghelant
Ick sie hem moedich gaen/
Op t'lijcke Sweetse strandt
Den Houingh sprecken aen/
Den machtighen Heidt//den Dooft van t'Veit//Den etc.
Hooch van haer/hooch van handt
Schoon van lijf/schoon van leen
Eel van Ziel/eel van zeen
Wijs van raet/wijs van reem
Du synd' in ons verbandt
Om Wosch en Pool te brenghen heel tot schandt.

t'Kan verkeeren.

Liedeken /

Stem :

Nu spreyt u kapsen nedere,
Het is so moyen wedere, &c.

Mocht ick verwerben 't geen ick wou/
Of soo 't na wensch gebiel/
Ick kreegh een schoone wyfse Vrouw/
Maer hoewel dat ick niet en trouw/
't Schort my niet aen de wil.

2. De aert die in 't verkiefen lept
Bes waert myn hart soo seer/
Dat myn arme ghereghentheydt
Seer selden siet ghereghentheydt/
Soo ick die wel begheer.

3. Die ick een aanschijn lief en soet/
Slecht/nedrich/ongheacht/
Doch vroom/ert eerbaar van ghemoedt/
Maar sonder eenich haaf of goedt/
De liefd' en heeft gheen kracht.

4. Soo ick dan nae een rijcker sie
Van schat/van praecht/en staet:
't Is noodich dat ick dan van die
Soo seer als van de arwe vlie/
Wil ick niet zyn versnaet.

5. Verkief ick dan een schoone Maeghd/
Bevallich/hups en snel/
Die my in alles wel behaecht:
Soo ist oock al om niet gebracht/
Ghebal ick haer niet wel.

6. Soo ick (als beel) om 't loofse gheis
Een leelijck wijf ansla/
Soo sie ick staegh 't gheen dat my quelt:
De liefde dooz af-keer versmelt/
Gheen treck heb ick daer na.

7. Vaart wel die outwe weeuwen byjt/
Ick bender dooz verbaert:
En die syn soetste jonghe tijdt
Het sulcken outwe queen verslijt/
Die is gheeu eere waert.

8. By ick een seuchdich wacker dier/
Die ben ick schier te outw/
Want die waant in haer sinen schier/
Dat in my al het minnen-dier
Is upt gedooft en koutw.

9. De quaade die begeert ick niet/
Het by-zijn is onzoet/
Van die met een wellust aensiet
Haer goede brone mans verdriet/
Dooz die ben ick te goet:

10. Maer hoozt deuchd-rijcke Vrouw/beleest/
Dooz sichtig/goet en wijs/
Mijn hart u alles obergheeft/
Dooz dien het u ghenomen heeft
Dooz syn aertsch Paradijs.

11. Die myn hier dooz neus-wijs bescheypt/
Of lastert trots met lust/
Die doet noech goed/al lups het vzeemd/
Want 't wijl dat hy myn eer bencemt/
Soo heeft een ander rust.

*Kan verkeeren.

Liede!

Liedeken /

Stemme:

Esprits qui souspireez.

1.

DE moepelijcke strijt/en d'Amoureuze tranen /
Die ik biggelende stort/al rokende vol damp/
Kunnen u te der hart/bewegen noch vermanen
Tot de Siel-meesterp/van myn benaude ramp.

2.

D'jd'ie hartstochten wuift/en v'zuchteloos pijnen
En d'onrust inde slaap/en'rsuchten van myn geest?
Doen my als 'twaas' booz' r'vier/verfinelre en verdwijnen
Ick swijm de gene niet/die ik woornaals ben geweest.

3.

Dies' laster ick de min/om uwe wycede handel:
Ick wissel van verkie's/met eenen volle sin?
De wispeltuere hear/ick weder cnaps ver wandel
En schenck myn diensbaar hart / myn p'uytsche schoon
Goddin.

4.

Ick vollech u Goddin,met doech ende verlangen
Mee'stresse die myn Siel/kerckert in u gewout/
Ick hoope door myn dienst/u hartge noch te hangen/
In gysel voor het myn/dat ghy ghecluyf'tert hout.

5.

Maar laas de schilderp/verschrickt al myn gedachten
Dervloecte maalcunst die/myn lust verboymt in smart/
O spiegel-rijcke Leero wonderlijcke crachten?
Dooz een ghesicht verkeert/A&con in een Hart.

6.

't Lust myn Diana oock/myn wesen te verbuypen
Want myn stuer'sche Goddin,de blyd'schap van my bant :
S'her'shept mijn v'zeucht in rou/myn lache laas in huyt
Myn edel hooch vernuft/in beestich onderstant.

7.

Wanneer mijn oogjes maar/e's steelwij's nechtich gurt
Pa d'afgod van myn hert/daar ick dus laach booz' kniel
Als myn dwarsche Jof'vrou/my helpeloos gaet schuldwen
Dan sticht de blamme in/myn leucher-laauwe Siel.

8.

Sout ghy o wycede wei/in mynen dootd' berheugen?
Ach ghy martelt met lust/ dit troosteloos hert :
Helaes myn trouwe dienst/is nietich van vermenigen
Want u y'scande Siel/met eens ontfonckt en wert.
Princes.

't wil dat u eygen mont/het bonnis van myn sterben
Ter vier'schaar van u hert/byppostich stout uyt sp'zeek
Oflaat my dooz u hant/het helley-cruyt verwerben
Dan u gewenschte gunst/daar ick u steets om sineeck.

Kan Verkeeren.

Liedeken / Stemme :

Amaril de decken sacht,vand' nacht.

DE sich beynst/want of vermeet
Dat hy weet
't Geen hy niet en weet te weten/
Werd met recht van elck bespot/
Ja een sot/
Of goet dunckende ghesp'eten.

Die

f. I. 95

- 2 Die alleen syn ooghen slaet
Op 't gheswaet/
Sonder eens na deughd te kijcken/
Nachmen die dooz dit ghebreck/
By een Geck
Om syn geckheyt niet gelijcken?
- 3 Die boden veel dinghen acht/
Het gheslacht/
Sonder de persoon t'aanschouwen/
Nachmen die oock niet wel vooz
Dwaas of dooz
Om syn grobe sotheyt houwen?
- 4 Die by een leelijck verselt/
Om het ghelt/
Met een weer-sin gaet vernachten/
Nachmen die niet alle recht
Niet vooz slecht
Of vooz eenen Gout-nar achten?
- 5 Die al waent/ en hout vooz goet
't Geen hy doet/
En eens anders acht vooz leuren/
Datmen die in sulck geval
Doemde mal/
Soumen daer oock an verbeuren?
- 6 Die staech op een ander siet/
Scheldt en schiet
Met veel spitse woorden binnich/
En die sich selfs niet en kan
Recht sien an/
Doemtmen die ooc niet uptsinnich?

7 Diemen sikaar vooz oogen leydt
Syn dwaeshend
Sonder omslach of bewimpel/
Die syn trouwe bynden raet
Groot sich versmaet/
Die acht ick oock nesch en simpel.

8 Ghy waert so quaet doen ic sepy
Dat de hey
V achter 't ooz leyden lottert:
't Is myn schuld/ 't is waer/ ic kent/
Want ghy bent
Maer een onbeschaemde spottert.

9 Spiegeld in dees spiegel wel/
Niet u vel/
Om dat cierlijck op te topen/
Vind ghy eenigh buyl of swart
In u hart/
Soekit dat wijslijck upt te roepen.

13 Als ick (Lief) in mijn selfs gaer/
En sie nae
Al myn eygen liefdsche trecken/
Soo dunct my dat ick in myn
Alles byn/
Dat 'k in and're wil begecken.

'k Kan verkeeren.

Een Liedt /

Op de Wijse:

Het was een Rijck Burgers kind.

1.
Als strenghe Liefd ghy schijnt seer soet
 En lieff lijk int begijne
 Maer die u bindt in teghespoet/
 Die moet met smarte Minne
 Soo ghy aen my mach't leeren
 Die doot te seer begheeren
 Van Liefde sterf
 Om dat ick derf
 Mijn Lief soo menich werf.

2.
 Als ick des dachts verby haar gaa
 En meen in hups te snappen
 Een pghelijck die siet my nae
 Dies vrees ick dan voor 't klappen/
 Mijn opset moet verand'ren
 En ick gaa dan vast wand'ren
 Ja gins en weer
 Op ende neer
 Tot dat ick 'thups waerts keer.

3.
 Wil ick des avens by haar gaan
 Om met haar wat te spreken
 Soo sie ick inant by haar staan
 Of wert van die bekeken/
 't Doet mijn Wel heele nachten
 In een stoep siet en wachren

Ghekreucht/ghekromt
 Wel dicht vermomt/
 Tot dat dander upt komt.

4.
 Als ick in mijn eenigheyt streef
 In mijn bedzoefde klachten
 Och t'is gheeu leeven dat ick leef
 Maar swaare doot te achten/
 Want mijn Liefgiens af weesen
 Doot mijn doot dupsent vreesen/
 Dus t' herte raast
 En denckt verbaest
 En ander is de naest.

5.
 Wel opentlijck ick hier beken
 Dat ick haar niet kan laten
 En als ick schoon al by haar bent
 't en kan niet metter pzaaten/
 Proyt huist sy van myn hoorzen
 Maar veel ghebzookten woorzen/
 Daer Liefdesiet
 t Vernuft ghebiet
 Is de reden te niet.

6.
 Och Lief hoe dick heb ick ver socht
 Mijn Minne te bedecken
 Dus nam ick voor te doen een tocht
 Om buypen t' Slans te trecken/
 Doen ick de Zee aenschoude
 Cerstont het mijn beroude/
 Ick kreech berou
 Dat ick soo sou
 Verlaaten mijn Jonckvrou.

Een Liedt /

Op de Wpse:

7.
 Als ick haer bymme Ogghen sie
 Soo moet ick mijn vergaapen
 In haar soo schoone schoon/schept die
 Soo Heerlyck is gheschaapen/
 Die my niet kan verdoelen/
 Het ghesicht of het streelen
 Van haar aenschyn
 Och wou sp mijn
 Soo trou als ick haer syn.

8.
 En of 't mijn schoon na wensche ghinght
 Pa langhe trouwe proeve
 Dat sy my tot haar Liefontsinght/
 Een dingh sou ons bedroeben/
 Want siet ons ghesintheden
 Syn int ghelooft verscheyden/
 Dit maecht altydt
 Een harden strydt
 Op 't laast of haat en nijt.

9.
 Al wat de Heere heeft versien
 Kan gheen mensche beletten
 En ist Gooods wil het sal gheschien/
 Pa schickingh syner wetten
 Wat wil ick mijn dan quellen
 It sal mijn betrouwen stellen/
 Op God diet al
 Best schicken sal
 In allerley gheval.

t'Kan verkeeren.

Ghy Lodderlycke Nimphe soet.

A **N** Gulde Maan hout op u jacht
 Laat ick mijn Lief in deese nacht/
 Mijn afschept gaen berapen
 Op dat ick bly mach schapen.
 2. Goddin de wyl ick schapde moet
 Ghedoocht dat ick mijn lusten boet/
 En jont mijn dat de redden
 Ghenuet de leste beeden.
 3. Ick bid indien het weesen mach
 Dat ghy verdoont den klaren dach/
 Van u vercierde Ogghen
 Die mi de Son verdooghen.
 4. Gheluckich sal ick schapden dan
 En achten ooc gheen sterflich Man/
 Onder veel duycent lieden
 Soo waard' opt kan gheschieden.
 5. Maar nee u hert blyft hart als steen
 Als wint en damp syn mijn ghebeen/
 Door u verstaelde Ooyen
 Die niet syn om becooren.
 6. Jofyou ic ga ick schap van hier
 En Laat tot pant u een lievier/
 Van wpt ghestorte traanen
 Waar in mijn Ziel moet baanen.
 7. Du slaapt indient u slaepen lust
 Blyft laugh ghesont in soete rust/
 Adieu adieu Goddinne
 Mijn Dyon en Coninghinne.

t'Kan verkeeren

GROOTEN BRON DER MINNEN.

57

Een Liedt / Op de Wijse:

Nu leef ick in't verdriet.

Goddin o Venus schoon verweert in mijns Lief's hert
 Een soet gherechte loon voorz mijne droeve smart/
 Ick kan doch langher niet leeven in dit ellent
 Ick bzant/ ick bzant int vier der minne sonder ent.

2.

Eer ick u schoonheyt kon/ of opt met Ooch aensach
 So docht mijn meiwers Son/ ter werelt seheē geen dach/
 De Lucht was sonder Gout of sonder bzaef cieraat
 Daar sp/ daar sp/ nu op het hoochst verheeven staat.

3.

De Devel en de Dis/ de dagheraat verjoech
 Dampen en duysteris/ de schoone middach sloech/
 Het aarderijck dat lach ghewentelt in een klomp
 Ten had gheen ooch/ het seheen een marselloose romp.

4.

Het Hemels vier docht mijn/ was doof en gas ontgloort
 Het seheen wel doot te sp/ of gans en al vel smoozt/
 De vlammen sterck vol schyn/ vol leevens en vol bzands
 En sagh ick niet/ of nau/ war sliet ring van haer glands.

5.

En twaater wel eer bly/ en quir en snel ter loop
 Dat stant bedroeft ter sp gheslaepelt ober hoop/
 Het Walcken en wint verselschapt en dooz spzenght
 Want Hart/ want Lucht/ en vier/ was t eenemaal ver-
 menght.

6.

Maar eben alsoo vaack/ als ghy o Son verscheen
 De groote heemel bzack/ tlicht quam met u beneen/
 De aarde neech en stropde Lovers en groen krypt
 En waar ghy gingt of stond quam een versch Bloenty-
 jen wpt.

7.

De wyde lucht ghekleet/ met Starren Son en Maan
 Die stelden haar ter zeet/ om op u dienst te staan/
 Doch eer sy suten gingh soo schonck sy u dat licht
 Dat licht/ dat licht/ dat ny betoobert int ghesicht.

8.

Het heyligh vier bedroeft/ doch simberlijck en reyn
 Vercerden met syn Geest/ u Lichaem en u bzeyn
 Dus quam de wackerheyt in u verheeven Ziel
 Daar eerst mijn Oogh/ en mijn ghenegentheyt op viel.

9.

De wilde blancke Zee/ aenziende dit ghebzwect
 Die quam ooch seer ghedwee/ aenbieden u de Drupeck/
 Die op u edel Hoofst soo hel en glimftrich straalt
 Dat noch Goddin/ noch Nymph/ int minste by u haalt.

10.

O Lief! o nieuwe Son! ick Offerden u op
 Mijn Zieltje soo ick kon met deese Goude Krop/
 Die Roemers danc ick wpt/ hoe kranck oock dat ick
 schijn/
 Als ick dan mocht u slaaf/ en u lijf spghen zpu.

*Kan verkeeren.

SONNET.

De wondert u mijn smart / en moepelijke blaghen /
 die't innerlijke deel op't alderwaartste praamt /
 Met onvernoegen groot & ja grooter als ghy raamt /
 Of als my moog'lyck is om immer uyt te claghen.

Wat mach myn jongh gemoet / met meerder strafheyt plagen /
 Als dat een ander hier dus wel ghesien verlaamt?
 Of datmen my | O dzuck / om mijn geringheyt schaamt &
 Of dat ghy laes verheelt u minne booz u maaghen.

Dit raast en rammelt my ghestadich dooz het hooft /
 So dat ick al gheheel van zinnen schijn berooft /
 En dat een Hooker swaer van droefheyt en van trueren.

Ik dat ghy waarde Lief / na wensch hier in verliet /
 Soo wart mijn Hart ontlast van queillingh en verdriet /
 Soo niet het sal myn Ziel ! tot inde gront verstueren.

uKan verkeeren.

Byplofts-Dicht/

Ter eeren

DIERYCK GERAERTS
DOOTS-HOOF, 3*Ende*HARMINIA PIETERS *D^r.*
VINCK X.

Oen laestmael alle forgh en angst my vvas ontoghen,
 Verleyt door het ghedacht, dat gins, en vveder svveeft,
 Is myn vermoeyt ghemoet, door mymeringh, ghevloghen
 Ter plaetsen daer't vvat vreemts, en nieus vernomen heeft:
 De goude SON verrock, om van't ghe-ren te rusten,
 De schaduw vverde groot, vvant, fiet, den avont viel,
 Het Purpur-root verschoot, den droom-Godyling susten
 Al juyterend in slaep. Des Wint-heers vvoeste siel,
 Die sweem, hy valt, hy vat, en knelt syn sack met v vinden,
 Tot datse tocht, noch storm, maer swoele suchtjens snoof:
 Voort quam de swarte nacht de open locht verblinden,
 Vermits sy't bruyne kleet voor al de Wolcken schoof.

Doen gaven sich in rust't ghevoghelt, en de dieren,
 De redelycke mensch, en't onvernufte vee,
 De hard-geschubde-vis, de raefende revieren,
 Iae selfs den grooten AL was in syn legher-see.
 Maer de verliefde Maen, verselschapt met haer sterren,
 Die nam dees schoonen tydt, so wel gheleghen, waer,
 Sy scheen haer bloode lief, *Endimeon*, te serren,
 Om dat hy soude eens verneuckelen met haer,
 Maer wat? Den droomaert liep en is verbaest verscholen,
 Om dat sy dede dat de minnaer best betaemt,
 Waer over de godin heel hoofdeloos gineck dolen,
 En gierde't blonde licht met root-verwige schaemt.
 Strackx quam daer een gekrack van blixem ende donder,
 Van balderend gebarst die scheurde't groot gewelf:
 Ick hoordent, ende sacht, ô goden, ist niet wonder!
 Dat ick schier hallif doot, noch raecte tot myn self?
 Den Hemel glom als vyer, de schitterige stralen
 Bemissen't doncker velt, versilvert door den douw:
 Met sagh ick *Venus* Koets al sachtjens neder dalen,
 Waer op sy selver sat, wel statigh inden rouw,
 De Min, haer Soon, die socht zyn Moeder te verquicken
 Met troetel-treckjes, en met scharfery en boert,
 Met duysent Fabeltjens, met kussen, sabbren, licken,
 Dan het was al om niet, sy was te seer ontroert.
 Terwijl den Jongen haer naer wenschen niet kon paeyen;
 Soo heeft hy lange-vvyl al stommeling ghepruyt,

En als hy sagh zyn Mem soo bitterlijcken schraeyen,
 Heeft hy luyd, op zyn kints, gebalickt, en gehuylt,
 Vrou *Venus* om zyn druck een vveynigh te versachten,
 Geveynsende haer leet, verbloemdent vvat voor hem.
 Doen't nocken vvas gestilt, heeft sy dees haere klachten
 Al vveenend' voortghebracht, met een ghebroken stem;
 Myn *Soon*, myn lieve *Soon*! myn eenigh vvelbehaghen,
 Waer is u scherp gesicht? vvaer is u groot ghemoet?
 Hoe mooghdy doch dien trots, en kleynicheyd verdragen;
 Diemen u Majestejt, en my u Moeder doet?
 Siedy niet, slechte Kindt, hoe dat vvy zyn verschooven?
 Hoe *Pallas* ons vervolght met den beslanghden schilt?
 Eylaes ick vrees, ick vrees, men schopt ons haest van boven.
 Op't aetrijc, daer geen mensch ons mind, noch hebben wilt.
 Ten is haer niet genoegh de goden afte locken
 Van onsen dienst en eer, maer maecken ons verdacht
 By't vveeligh vverelts volck, die sy soeckt aen te focken
 Tot grondigh onderganck van't menschelijck geslacht.
 Sy prijft de eenfaemheyd, en haet het vvrindlijck paren.
 Sy is waer datse kan u Hoocheyd inde vveegh.
 Soghy dit niet belet, sal min als hondert Iaren.
 Het Lieden-rijcke ront zyn menscheloos en leegh.
 Hier toe heeft sy den Boef *Mercurium* verkregen,
 Die door zyn praterij een yeder schier vervvint.
 Dees staen my alle bey vyandelijcke tegen,
 En schrollen al te bits op u myn kleyne kindt.

G. A. BREDEROOS,

Siet daer mijn Soon, fiet daer, het puyck der jongelingen,
 Is door 'ken vveet niet wat tot eenigheyd verleydt,
 Hy die nu in zyn fleur ons Lof-Lied hoort te singen,
 Die licht, ja schimpt met ons, ô vvat een bitterheydt ?
 Waer is u taeyen Boogh? waer zyn u vvisse Pylen ?
 En hebt ghy klem noch konst, vvat isser daer't aen faelt ?
 'tMoer-Liefje, seyde Mem ick hebse laten vylen,
 Sy zyn nu vvel versien, getempert, en verstaelt,
 Dat *Pallas* hem beschut, en keere myne schichten
 Nu metten beucklaer van door-sichtich Kristalyn,
 Sy neme nu tot hulp haer schotse *Negen Nichten*,
 Die by den *Heynsien-Bron* met singen besig zyn.
 Maer ken ick haer te recht, sy sal haer dat vvel vvachten,
 Haer spiegelende inde missach vande Son,
 Die overdvvaels vervvaent stont op syn eygen krachten,
 En snorckte smaedelijck op't schamperst dat hy kon.
 Myn kroese bloed is my uyt myn teentjen geronnen
 Tot in myn hoeftjen, dat vast yvrigh is om wraeck,
 Ick heb in arren-moet den trotsen overvonnen,
 Die selfs verwonnen had den vreeselijcken draeck.
 Sint is den bitsen Nijt ter sinnen in gevaeren,
 Vanden gekransten god, en zyn gekroont geslacht
 Van groene Rymelaers, die konstelijc verklaren
 My minder inde mont, maer meerder inde macht.
 Hy nam zyn Boogh, en Pyl in bey zyn soete vuyfjes,
 Hy staect, hy miect, hy treect so hartich als hy mach,

GROOTEN BRON DER MINNEN.

37 93

Het peefje snapt en los, en 't pijltje dat vloogh iuyfjes
Recht in de slincker borst, daer hy het hartje sach.
Den Ionghman voelende de ongewone krachten
In zyn verloeyde borst, veranderde van hoor,
En heeft zyn hart, zyn ziel, zyn snackende gedachten,
Gedweegh, gelyc een Lam, geworpen in haer schoot.
Den schoot van de Vooghdes, die hem had overwonnen
Door sonderlinge macht, door krachten van het kindt,
Door trecking, door gelock, door tint'len vande Sonne,
En duyfent stricken meer die m'inde minne vindt.
Onnosel, die noyt was het lose net ontvlogen
Des vangers, die hem had een Loc-VINCK voorghestelt.
Die hem door koosery in swym'ling heeft getogen,
Mits sluyt hy't gaeren toe, hy was in haer geweld.
Willighe slaverny! seer licht wort hy gevangen
Die wilt gevangen zyn (die als een graege Mus
Verbeten op het faet) verlust is op de wangen
Syns *Nimphs*, om eenmael te genieten 'tsoet ghekus.
Doen sprack *Venus*, myn Soon, myn glory, myn vermogen,
Myn kleynen dwingelant, wiens handen loos en sel,
Des Hemels grooten troon soo dickmael hebt verbogen,
En naer u sin verwickelt de stoelen van de hel.
Ghy die het hofgesin der Kroon-dragende Goden
Met slaverny, en last van soeticheyt beswaert.
En praelt met uwen sleep van becepterde Boden,
Die ghy met eenen winck sent op en neder-waert.

K

Ghedenckt

G. A. BREDEROOS;

Gedenckt het Godlyck ampt, en uwer heyligheden
 Genadigh oud ghebruyck door goetheyt van u geeft.
 Erbermt u zyner doch, myn Sone, het is reden
 Dat die ghy hebt gewont, dat ghy die oock gheneest.
 Den strengen weest gestreng, maer handelt sacht den sachten;
 Aenschout syn dweegh gemoed gants leenich en bereyt,
 Om tot een offerhand zyn sinnen u te slachten,
 Tot teecken van zyn dienst, en u groot achtbaerheyt.
 Hoe moogdy grooter saeck, en straffer straffe vvenschen,
 Syn herte trild, en smilt, zyn dolheyt is hem leet,
 Daer gaet een edel spreuck by d'alderbeste menschen,
Dat is, weldaet gedencken, euvel doen vergeet.
 Hoe? sullen nu de gôn van land en vwater-lieden
 Gaen leeren eene les? dat's ons te veel verneert,
 Wy die op't alderhoochst' de schepselen ghebieden
 Tot die goetdadicheyt, doen selven gants verkeert;
 Waert dat u Godheyt noyt van hen en had genoten,
 Eerbiedicheyt noch gîft van duyf, of swanen bloet,
 Ick ston't u wreetheyt toe, maer dick heeft hy begoten
 U heylichjen, u beelt, met tranen van 't ghemoet.
 Ach of u eens de kracht van d'onroerlycke tranen
 Met haer beweechlyck heen, als my, om 't herte voer,
 Ghy soud, en sult nu naer u moederlyck vermaenen
 Zyn Ec-gaed ionnen hem. Doen sprack de *Minne-broer*,
 Salige Moedertjen, ist saecke dat myn krachten
 Van sulck vermogen, als die van myn broeder zyn,

GROOTEN BRON DER MINNEN.

75

So sal ick THEODOOR syn weedom doen versachten,
 En quetsen ooc zyn lief met een gelycke pyn;
 So sal de eene wondt des anders salve wesen,
 Soo sal de eene min de and're brengen voort.
 Doen heeft hy uyt den tros een pyltjen uytgelesen.
 En heeft daer me de borst HARMENIÆ doorboort.
 Het boefjen stond en loegh, ja knipten op syn duympjen,
 Om dat het schutterlyc, en doel-recht had gemict.
 De blonde *Venus* lach terwylen op haer luympjen,
 En heeft haer droevich hart een vveynichjen verquict.
 Ach soete schuttertjens! hoe crachtich syn u schichtjes!
 Alvvaer de borst van stael oft diamant gevveeft,
 Ghy breect de hardicheyt met uyve dopjens lichtjes,
 En jaechtse door het vlees tot binnen in den geest.
 Ghy hebt de soete VINCCK aen't roer voor u gesteller,
 Tot lockaes van de geen die ghy gevangen hebt,
 Nu hy is in u macht het Vincjen ghy beknellet,
 En spantse in't gareel, daer ghy u vreuchde schept.
 Hoe vvonder is u cracht! ghy doet het *Doots-hoofst* bloeyen,
 Ghy maect hem dvveeg als vvas, die voor vvas als verstaelt.
 Ghy doet door uwe cracht uyt *Doots-hoofst* aaren groeyen,
 Waer van het *Vinckjen* nu seer graegh haer voedsel haelt.
 Sy vloogh alleen in't bos van velen wel gevryet,
 Doch door verborgentheyt voor dese man bespaert.
 Sy sprong van tac op tac, den keur haer dic bestryet,
 Doch ghy hebt in haer hert tot *Doots-hoofst* lust gebaert.

G. A. BREDEROOS,

Mits namse ernstich voor haer nestjen te gaen bouvvē
 Op't *Doots-hoofte*, tot den tyt, oft dood haer dat ontvringt.
 Hier op staet haeren sin, hier op is haer betrouwen.
 Hier is haer hart, haer lust, hier sitse staeg en singt,
 Dit doet de soete kracht van u door-togen Ionge,
 Die stadich vlecht, en bindt de waerde Zielen t'saem.
 Die stadigh vleyt, en koost met geconfyte tonge,
 En dwinght dien die u haet, te pryfen uvven naem.
 Dat vveet ghy *Bruydegom*, op vvien noyt Flitz en hefte,
 En spotte van te voor met u, en u gevvaet,
 Tot dat de deughd des *Bruyts* hem inden boesem trefte
 Het middel-punt zyns harts, daer sy noch vast in staet.
 Geen grillery, noch kracht heeft u ziel overvonnen,
 Maer't komt van hoogher hant u sacken in het bloet.
 De Godheyt doet u zien tvvee oogen als tvvee Sonnen,
 Een onbesproken Maeht van Goddelijck ghemoet.
 Van treffelijc geslacht, van vvelgebooren maghen.
 Gebonden aende eer in allen deuchden rijck,
 Wiens heusche, lieve Ziel de uvve sal behagen.
 Want't kan niet anders, als, gelijc bemint gelijc.
 De Maar borst schielijck uyt, nam haer trompet in handen,
 En blies met vollen mont *HARMINIAES* deugden uyt,
 Dit nam den *Bruydegom* geboeyt in starcke banden,
 Ick heb u selfs bereyt dese vermaerde *Bruyt*,
 Ick *Venus* ben vvaer voor de reyne minnaers knielen,
 Myn heylicheyt en is met geylheynt niet besmet,

Ick splits en rijgh aen een de alderschoonste Zielen,
 En smiltse 't samen in een onbetoetelt bed,
 Gerechtigheyd en trouw, myn lieve Gefellinnen,
 Die zijn gekommen vanden hoogen Hemel af,
 Op dat ghy trou en recht malkand'ren sout beminnen,
 Met vvaere kuyffe Liefd, die u myn godheyt gaf.
 Wel aen de *Liefdekens*, en de bevalligheden,
 Die gaen ter Sale-vvaert tot aen de Ledekant,
 Die sy met maachde-palm en soete roofjens spreken,
 Mijn *Soontjens* vvarmen't bet gaet aen eer dattet brant.
 Ghevrinden rijst, en gaet, om immers niet te letten
 De lievers in de lust van haer so lang vervvacht,
 Ic kom u selver by, en sal my neder setten,
 En blyven hier in huys de lieve lange nacht.
 Leest langh ver-eenicht paer in verghenoechden vrede,
 Wy vvenschen u gheluc, en heyl, in desen staet,
 En dat ghy naemaels moocht des Hemels-sael betreden,
 Daer vreuchd op vreuchde is, die nimmermeer vergaet.

's Kan verkeeren.

Doot synde, leeff ick.

Adieu - Liedt /

Stemme :

O schoonste Personagie, &c.



I.
 Wert wel mijn Lief / mijn leven :
 Hoe krank is / laes ! 'vermoghen by de
 Menschen /
 In Godt bestaet het geven
 Van luck en heyl / dat wy den and' ren
 wenschen.

'k Mensch dat de Heer
 D'wint en weer /
 En voorspoet gheefin't barev
 'k Hoop Gods ghenade /
 Sal y vooz alle schade
 Wel bewaren.

2.
 O ghy weeldighe vloeden /
 Boodjoncken / licht / en neetlich vol beroeren /
 Wilt met dit bupich woeden /
 Des noozde wints / geen strijt / noch oozlag voeren :
 O Super Zee /
 Van liever lee
 Laat doch u rugh doozsinen /
 Wat sy dooz seplen /
 Sal weer sonder verdenken
 't Samen vlyen.



3.

Door d'Amsteldamsche palen
 Lach 'tbruyne Schip met zwarte taeckel Cantwen/
 Dat mijn Goddin quam halen/
 In plaats van koets/ door 't ruysck van alle Vrouwen/
 Was ruyflich rupm/
 Het witte schuyt/
 De voor-boech nat bevochten:
 Maer als ghy scheidt/
 Mijn ooghen u ghelept/
 Soose machten.

4.

De Son met goude Stralen/
 Zack met ghewelt door blauwe Wolcken heeren/
 De Winden my ontsaelen
 Het Schip/ en lijf/ die allenghs vast verdwenen/
 'tHert wiert als loot/
 Hoer-loos als doot/
 Door in-beeldinghs betwelven/
 Paer langh af-sond ren/
 Soo quam ich met verwoord ren
 Tot myn selven.

5.

D seer verlichte zinnen/
 De myne Lief/ in alles overstreven/
 Behalven in het minnen/
 Daer moet ghy my de volle prijs af gheben/
 Ick wint in gunst/
 Ghy lief in kunst/
 In wijsheyt en in reden/
 In aengheboeren/
 En epgen selfs vercoren/
 Zalde zeden.

6.

Ghy die uyt soute baeren
 'tBlanc-bierich hooft onuytghedoost liet blijcken/
 Schift doch de grise schaeren/
 Door 'tdyftigh Schip/laet golben angstich wijcken/
 Blancke Goddin
 Doert mijn lief in
 De wel ghewenschte steden/
 En brenghet mijn Vrouwwe
 Gheluckich/en behouwe
 'tHuys met vreden.

7.

Al wat een Mensch can dencken
 Om aen syn Dient/of waarde lief te gonne/
 Dat soud ick/ troost/u schencken
 Waer't Godes wil het self de my te jonne.
 Ach! denckt om my/
 Als ick aen dy
 Met pberich verlanghen:
 Al mijn ghedachten/
 Die snacken en verwachten
 D'ontfanghen.

SONNET.

Vroegh in den dageraet/de schoone gaet ontbinden /
Den Gouden blonden tross/ Citroenich van coleur
Gezet in de Lucht/recht buyten d' achter deur/
Daer groene Wijngaert loof opt louwen muer beminde.

Dan beven Amoureux de kiefelijckste Winden/
In 't gheele zijdich hayz/ en groeten met een geur
Daer Goddelijck aenschijn/ op dat hy dese keur
Behielt/ van dagelijck haer daer te laten binden.

Gheluckich is de kam/ ver guldt van Elpen been/
Die dese vlechten streelt/ dit waerdich spind' alleen:
Gheluckigher het snoer/ dat in haer dichte tuypen.

Mijn Ziele my verbint/ en om 't hoost gaet besluypen/
Hoe wel ick 't liever zie wilt geluich na syn jonst/
Het schoone van natuur passeert doch alle const.

*Kan verkeeren.

SONNET.

Dat ic u nacht en dach mijn groot geveen laet hooren
Dat ghy des morgens bint mijn tranen hoor/ u deur
En dichten die daer syn verbult met myn ghetreur/
Mijn Lief daer gaet ghy u te dapper om verstooren.

Maer laes! wat sal ic doe/wie sal mijn byant dan snoore
Als ick aen u mijn Lief geen Hoop van hulp bespore/
Ghy neemt het al te hooh dat ick by nacht versteur
In uwen eersten slaep/met mijn gheschrey u ooren.

Dan soo hier in u gheest soo dapper is ghequeet
Ick bidd' u om ghenaed/ laet zincken het ghevelt
Dan uwen toorn verwoet/ wilt my dan Lief vergheten!

Dat ick u schoon gesicht heb al te seer bemint/
Want zoo ghy al mijn doen te rechten wel verzint
Dit is alleen mijn schult meest teghen u bedreben.

*Kan verkeeren.

Nieu - Liedeken /

Op de Doyse :

Aenhoort doch mijn gheklach, ghy Ruyters, &c.

O Ogghen vol Majesteit
 Vol grootsche Heerlijkheden :
 Hoe komt dat ghy nu schiept
 Van u Cerwaerdighejdt
 En soete aerdighejt :
 Laas! wat lichtvaerdighejt
 Manneemdy sonder reden!
 2 Van waar komt dit versmaan ?
 Doozwaar ick kant niet sinnen/
 Noch geenerwijs verstaan
 De oorzak van dit gaan:
 (O quelt misschien/ een waan)
 Soo ic u heb misdaan
 T is niet te veel te mimen.
 3 Die Waan quelt u misschien
 Dat ic u soeck te bypen
 Ik heb noyt soo hoogh gesien
 Of ic wijs wel op wien :
 Want die machtighe Lien
 Die soecken te ghebien
 En dat can ic niet lijen.
 4 Ich ben te groot van maedt
 Om pemandt yet te achten
 Om Rijckdom/ of om goedt
 Sot is hy die't ooc doet :
 Ic prijs u Edal bloedt ;
 Dat God'lijc is gheboedt
 Met Hemelsche ghedachten.

5 Daar ghy/myn vaack met speest
 Als ic hier quam verkeeren
 Gecmoedich/ en bevrceest
 Dooznaandijck aldermeest
 Om u geswunde gheest!
 Ik heb noyt soo stout geweest
 Dat ic u doyst begheeren.
 6 Maar lieve oogghens bly
 En heught u niet het wencken?
 En t' gluren van ter sy?
 En t' loncken tegghens my?
 Soo vriendelijc als by?
 Pachtans op vypery
 Heb ick noyt willen dencken.
 7 Hoe sou eender van staet/
 Als ick/ dat dencken kunnen?
 Hy macht: dooz seyl van raat/
 Of om syn eppen baat:
 O Drouwelyck Cieraat!
 Ich sou u soo veel quaat
 Om myn niet mogen gunnen.
 8 Ghy ziet mijn Liefde in/
 Met inderlijck meedoogghen/
 Ich kent / dat ick (Vriendin)
 D als myn Ziel bevin /
 Maer eer ick meer begin/
 Ghy sluyt my uyt u sin/
 En bandt my van u oogghen.
 9 Oogghen! ist dat ick dan/
 Myn lantwinnig moet derven?
 So bid ick ziet eens an/
 My! d'alderbroeffte Man
 Die opt Moeder ghevan :
 Overmits dat ick van
 De bræfste ziel moet swerbē. t'Kan verkeeren.

A

Lie

Ziedeken /

Stem :

Als ick uyt v vandelen gae, &c.

1.

Goddinne die de naam van 't schip-rijck Eplant voert
Die met geen Cooverkracht Hemel en aart beroert
Maar die met u ghesicht en Goddelijcke kunst
De grootste man beweegt doot snacken na u gunst.

2.

De grootheyt van u macht ick noyt soo hoogh en hiel
Als ick de hooghheyt doe van u verheben ziel
Die op den top des Lofs ten pronck des werelts staat
Sulcx dat de Zon beschaamt syn ooghen neder slaat.

3.

Als hy eerbiedich u eerwaerdicheyt aenschout
Hy schimmert en hy staart: en 't ciert syn hooft met gout
En bryont soo vooz u deur daer hy een lonckhe pracht
Daer met dat hy volnoecht voldoet syn groote sacht.

4.

Smoggens vooz dan u vooz dach/en in den dagheraat
Wanneer hy opghetoyt uyt syn slaepkamer gaet
Als ghy noch legt en slaapt niet al u huyfghesin
Dan konit den byallert aen dooz glasen Vensters in.

5.

Hy kyekt hy wederkyekt en siet u schoonheyt dooz
D Silberblancke vel vergult hy met syn glooz
Ghy voelt de lutte van syn stralen soet en sacht
En toont hem al het t' guut hy meest op Aarden acht.

6.

Hy doet al wat hy wil en wat hem best behaaght
Dan gaet den snoepert deur hy seker so menich waagt
Daer dat die Vrouwe Man maer steelsups eens insluypt
Hy vint gheen Vrouwtje die hy niet in slaap bekruypt.

7.

De leste reys Goddin als hy u wel besach
Doen ghy in diepe rust en onbekonmert lach
Doen stal hy uyt u Hooft op 'taardichst dat hy kon
Dooghen en hy liet vooz elcken Doch een Son.

8.

Soo komet hy Goddin dat ick en alle lien
Die dese Majesteit vol Heerlijckheden sien
Dooz 't bliicken van u siel en weeffelijck ghesicht
Daer met dat ghy myn siel inwendich noch verlicht.

9.

Dit is myn hooghste vzeucht daer ick my in verbij
Dat ghy u ooghsens slaet uyt goetheyt eens op my
Als u ghenade my eens vriendelijck aensiet
Ick ruyl den dat gheluck om al de Werelt niet.

t Kan verkeerren.

Doch

Dochters klach-Dicht /

Van de ongetrouwicheyt van een die sy bemint.

Op de Wyse:

Alk begint.

Mech ter werelt eenighe pijn
Hier des menschen herten quellen?
Wacher eenighe dwoefheyt sijn
Die ons altijd gaat verstellen?
Om onsen grooten ongheluck
Te doen kennen door de ducky.

2.

Soo de swarten ons nemen af
En de menschen vast aenleuen
Tot int verratte stinckend' graf/
Soo aenschouwt mijn dwoede leuen
En hoe dat de Fortupne smoot
Mijn Ionckheyt spisset metter doot.

3.

Het Jaar verjaert sich alle Jaars
Steedts vernieuwen haer de dinghen/
Laten de hier gheheueynis schaars
Dooz de buerts veranderinghen
Sleeyt soete Lent de Somer heet
En gure Herfst de winter wyeet.

4.

De ys-keeghels van clepne bzeucht
Die de koude vorst mach senden:
Die werden verbornt en verjeucht
Haar wvanghe kild' slijt int ende/
Als des goude Sons blond ghesichte
De kran ver gult met glantse licht.

Maer eplacp myn banghe last
Is geplaatst soo gants stantvastich/
En myn ongheluck blyft oock vast
Dit's 'rghevalle oberlastich
My flux ontrooft de soerste bzeucht
Van myn tedere groene jeucht.

6.

Conweer noch de gillende wind
Beerijcht soo niet de Zeebaren.
Niemandt hem soo beangst en bindt
Om ghetuerlyck snachts te baren/
De Zee niemant soo seer en schent
Als my dit ongheluck vol ellent.

7.

Soo de schaduw' de Ziel verbeeldt
Een ontgloozde doode koole.
Myn klaarheyt ghy oock soo ontsteelt
Dies moet ick int dymster doelen:
Wech doode hoop vol valsch bedrych
Wat pluymsrijckt ghy mijn harte noch?

8.

Indien het verbolch van myn smart
Waar ghebouwt op hoop of reden
Ick leed gherust/ghetroost van hart
Seer wel ghenoecht/sa te weden
Ghy soude myn seer schuldighe vlyt/
En trouweplicht mercken altyt.

9.

Maar Hope is syn sterckheyt ghyt
Dies moet ick het onrecht sjen/
Want booz mijn liefde crijch ick spijt
Dooz mijn trouwheyt een vermyen:
Ach! ick onschulpe het claar ghesicht
Van t doozlychtich heldere licht.

I 2

Eplacp!

10. Eplacy! recht als 'truyghe cruyd'
Op 'tghebercht/en diepe dalen
Diet sonder bocht/voorz en spuyt:
Soo looy ick lusteloos dwalen
Als haar dat werelts ooghe rept
Dat alle maanden sich verschept.

11.

Had ick Medeas Kieme cracht
't souw die Coberkunst gaan leeren
Ick sou haast crijghen in myn macht
Myn ontroof de liefen Heere
Ick soude hopen dat ick dan
Hem sou ghenieten booz myn Man.

12.

Maar ic heb wapen cruyt / noch kunst
Noch verboden gogel-weten
Om u te trecken tot mijn gunst
Ach hoe menchdy my soo verghten?
In dees myn troosteloofe noot
D' lief de voert my in de doot.

13.

Laas waar is de bedroefde trouw
Waar is de maam van u vrouwe:
Diet hoe heyligh dat ick se houwe
En u trouw is onghetrouwe
Gants meynedich heel ghebeuyt
En myn eed is noch op het reuyt.

14.

Ach moet ick claghen dus om u!
Moet ick met myn lauwte tranen
De rulle aar de sprenghen nu?
Ach ick smelt booz het vermanen/
Maar ghy wicede/ scharst en lacht
Met myn droef heyt/ en myn clacht.

15. Sal ick soo heel schots syn versmaet
Sal ick soo verlaten werdend
Sonder schult van eynigh misdaet
Ach liefstiet myn trouw volherden/
Verleden jonst of beught en eer
Ghedencht ghy liefste die niet meer?

16.

Ick ben niet slingerlied/ noch licht
Noch van wepffelbare sinen.
Noyt en becoorde myn ghesicht
Een ander lief/ als u te minnen/
Als u: booz wien myn jonge Ziel
Hem wel eer gheluckich hiel.

17.

'Tgaatste lief dat ick begeer/
Is dat ick u myn trouw wil gheben
Myn eenighe troost/naast God den Heer
Hier in myn beschreyelijck leven
Och can u myn commerlijck leyd
Diet bzenghen tot medogentheyd?

18.

Dat ghy my om een munder laet
Dat en can ick niet verdraghen
Waar sy noch van een hoogher staat
Soo sou ick soo seer niet claghen!
Of my toe-schick/ of nood-lod raackt
Myn trouweydt blyft eben volmaackt.

19.

Comt myn Lief/ myn hart/ myn bzeugt
Comt omhelst ons oude minnen
Als ick u sie/ myn Ziel verheucht
Dan vernieuwen haer myn sinen
Myn hart syn cracht by een vergaart
Myn leven wert booz u bewaart.

t Kan verkeeren.

Amour.

Amourus - Liedeken /

Op de Stem :

Alst begint.

DE Liefd' die myn begeert verbeelt
 End' oorzac van myn smerten teelt/
 Ja van myns Ziels gemichten/
 Ontsteekt int midden van myn Hert
 Een wyer/een oorzac van myn smert
 End' van soo heete suchten.

2.

Dat t blint verstant 't welc is in myn/
 Hoe wel het lydt een veeinde pijn/
 Niet merckt syn eppen lyden/
 Want siet het quelt/ het sterft daer heen/
 Het can gantsch geen gheluck betreen
 End' moent dit noch verbyden.

3.

Belaes ! ick voel niet dat de smert
 Begint te mind ren in myn hert/
 Als ick by u mach wesen
 't Moet in u teghenwoordicheyt
 Noch 't selfde vzeucht/end' 't selfde leyt
 Als in u af syn vzeesen.

4.

Hoe soud' dit Hert dan van syn quaet
 Gheneken/d' wijl het selfs de staet,
 Dan van syn liey kermet/
 Ach Lief/ghy wetet maer alleen
 Die deur u schoone trotse zeen
 Al myn gedachten niemmet.

Want dit Hert dat wel eer was nigh
 Is 't mi niet meer/maer gantschlyc digh
 Het heeft van u zyn leven/
 Het voedt hem in u gonst altijdt
 End' als het wzeerheyt van u lydt
 Begint het woort te beven.

6.

Dus my doch mi niet meer verbaest
 Maer om my te vertraosten haest /
 Hoort doch ws Slaefs gebeden/
 Verlicht dit Herte dat ghy hout
 In u gebiedt/end' staech benout
 Stelt het doch weer te vrede.

7.

Siet wat ick doe om basticheyt
 Myns hoops te sien in 't Hert gcheyt
 Van de gheen dien ick eere.
 Siet hoe myn Hert om gonste slooft
 Om Liefd' end' om te syn ghelooft
 Van myn Cleonoze.

8.

A vermetel Mahometisch heyt
 Gewapent in haer vol geweyt
 Sou myn Ziel niet verschicken/
 Nochtans soo gaet het zitt' ren staech
 Om hem maer uwen dienste graech
 (Ach lieve lief) te schicken.

9.

Len is gheen bloote vrees van pijn
 Dien ick voel in myn hert te zyn:
 Maer 't is een physich haechen/
 Ick voel my sonder sterckte neer
 Gheslagen/sonder dat ick weer
 Hulp van myn vrouws genaeste.

A 3

Stet

10.

Stelt meer u Ridder in zijn cracht
 End hem doch voor u Krijger acht
 Want hy dient u getrouwe/
 Soo ghy hem meer in twijffel hout
 End niet syn lasse geest herbout
 Men sal voor zweet u houwen.

11.

Wzeet salmen u noch noemen dan
 End peder een sal weten van
 Myn trouhept end u strafhept/
 Dan salmen my staech geven prijs
 Maer van u singen dese wijs
 Een trotsert hier in't graflept.

12.

Het was een soete schoonichept
 Vermengt met bitt're straffichept
 Een byzientchap loos/bedeckt doch/
 Heen/ neen sal myn geest seggen juyft
 (Wanneer sy wpt dit Lijf verhuyst)
 Haer Liefde na my treckt noch.

13.

Maer Gods wil was ons in de weech
 End de Fortuyn en wou gheen beech
 Om ons bepd te vereenen.
 Want sy en wilde niet de hit
 Van dese kool dus maecten mit
 Haer roude hert gemeene.

*Kan verkeeren.

Liedt / Op de Engelsche Fortuyn.

Hou Herder slecht / Waar treckt de loop dus heen ?
 (De Liefst oprecht // te Offren myn gebeen
 Ja hert en sin / in will' ghy slaverny)
 Wech met de Min // t is niet dan kassery.

Het is wel waar / ick ken myn cleene macht /
 Dat niet een haar // Ick by heur ben geacht /
 Maar t'out gepeys // van dese schoon Goddin
 Diet int Fourneys // myn Ziel dooz heete Min.

Want als ick weer // aensie dees waarde Vrouw
 Vermeert t'begeer // en t'werdubbelt myn rouw /
 Haar schoone glans // en lieffelijck ghebaant
 My nu althans // tot d'outwe Liefd vermaant.

Dooz u ghesicht // so lijd ick Garen Brandt /
 Wiens fackels licht // verlicht myn dom verstant
 Hoe wel ick swerf // na 't geene dat myn schaat
 Ja leevend sterf // veel duyfent dooden quaat.

Doch in ootmoedt // werp ick my sellifs neer
 Dooz u te voet // verschoont myn trots begeer
 W heusehen aardt // laat blijcken op het minst
 Ick bendt niet waardt // al wens ick dese winst .

Waar belght myn Vrouw // dat een so slechten slaaf
 Als ick my houw // staat na de waartste gaaf :
 Maar niet dat ghy // maer ick sal u ont sien
 Heerscht Lieffte wy // wat wilt ghy my gebien.

Wat u Hert lust // ghy crijcht wat u behaacht
 Van die d'Hard kust // die uwe Doeten dyaacht
 Ik d'zoech u op d'hand // nam ghy t'Princes int goet :
 Kront sulcken brand // ws dienaers te gemoet.

Princes te hooch // ick myn begeer geboel
 Doozwaar sat ooch // waart ghy myn wit myn doel /
 Och soot syn mocht // maar soot niet mach geschien :
 Remt u genocht // in my dat ick u dien.

*Kan verkeeren.
O N

SONNET.

Ghy Moeder van de Min/ die met u held' re liefden
 Verjaagt de woeste Wind/ end' trasende tempeest/
 D' hoozre plaets de Zee/ u leven is geweest
 Om hier int groote ront/ u soetichepdt te stichten.

O Venus waarde Dion/ doet doch de Windē swichten/
 Diens bulderent geweld/ verschrieken mynen gheest/
 En maachen 't water badt/ end' mynen baart bezyest.
 Want haer spulwēd' geweld/ myn verders schijnt te dichtē.

Gelepd' myn Schip/ myn Dion/ end' ghy gunstige Star/
 Zyfft van den Hemel wech dees dypster Wolcke bar.
 Op dat ic lichteloos niet heel en ga verlozen/

Sonder u blinkend' hooft/ end' glinsterich Aenschijn
 Schijn ic in wanhoops Zee/ begraven schier te sijn/
 Wiens water ad' ren my/ ganfch d'ziegen te versnozen.

**Kan verkeeren.*

SONNET.

Ick twijfel lieve Lief wat my eerst mocht bererachten
 De schoonheyt van u Ziel: of van u rijpe Zeucht:
 Of u verlicht verstant/ of u volmaakte Deucht
 Of wat ick sal voor 't Geist van dese dingen achten.

O soete straffe strijt! o sribblighe gedachten
 Hoe stoot en stammel du Garbrande inde vzeucht
 Die van spu selven nau een trisseltje en heucht
 Want siet vergetel dzanc/ dzonck hy verschepen nachten.

Dooz de beschouwing vā niet Werelts noch niet clemē
 Maer/ van u schoone ziel! die waerlijc niet gemepns/
 Heeft/ met dit aerische volck van logge lompē sinnen.

O soetheyt! laet my noch een weynich michter Bzeps
 Op dat ick in myn hart met erensf overpeps
 Of pmandt meer als ick haer deuchden mach beuinnen?

**Kan verkeeren.*

Liedeken /

C'estoit une Fillie de noble cœur.

Deur myn verschalechte ooghen
 Is aangenaam myn sinert
 Sou ick myn onwil dooghen/
 Seyt / myn verwonnen Hert
 't Is een soet strenghe ghebiedt
 Dan myn Princes ghepreese
 Die ick ghehoorzaem vrese
 Waart anders / t' waer myn liebt.

Ick ben met Liefde ghevangen
 Met een bedeckte list
 Int hertelijck verlanghen
 Schuypt / inwendich / een twist
 Behalven dir soo ist
 Noch onbekent die gheene
 Die myn hulp kan verleenen
 Ick wout wel dat sy t' wist.

Een twist om strijdt te maacken
 Cusschen myn schaant / en Min
 D' een tracht / nae het genaacken
 D' ander vrees / het begin
 Wel hoe verwerde sin
 Ledt toch eens op u zaacken
 Daar ghy niet myt sult raacken
 Maar wort len dieper in.

Daar toe dan lang verborzen
 verborghen / groote strijt
 Daarlijck het is te sorgen
 Dat haer een ander byjt
 Ondeckt t' is over tijdt
 't Is lang genoeghe gheleede
 Kiest doch voorz morgen / heede
 Cert u berout / en spydt.

Laast / had ick boorgenomen
 Myn noot te klagen hoen
 Gelaas ! int by een konien
 Sonck my t' Hert inde Schoen !
 Fu ! ick doyster niet doen /
 d' Ovrhand heeft schaamt gehouwen
 Bloot hart minde noyt Vrouwē:
 Ick wil my anders spoen.

Al moet ick dus veel lieve
 Ick reekent voorz gheluck
 En treck een groot verblijen
 Wt dees vrolycke danch
 De lust maackt t' sware / licht /
 d' Onlust t' licht / s' waer doet schijne?
 Verbijp my in myn pijn
 Deurt waardich aangesicht.

Princes wie sou wyt sprecken
 D' Deuchden / of aan val
 Myn sinert daer by gelecken
 Is groater van getal
 Op hoop ick leven sal
 En denck de tijdt sal leeren:
 t' Gheluck dat kan verkeeren
 't Geen my is teghen al.

t' Kan verkeeren.

Secht wiens gebuyck / hout ghy voorz 't buyck
 En eerijerst / soo sy saalen
 Die doorz schaantē / wijcht / of te stout berreijcht
 Belack lijcke schandaalen ?

Doordeel rijp met reem / van gewichte wilt vertaalen
 Wie van haer stoot de scheem / om licht een kous over te
 haalen.

t' Kan verkeeren.

Liedeken /

Op de Wpse:

Wellustige jongelingen, dat eedele.

1.

Slachts rusten meest de dieren/
 Doch menschen goet/en quaat/
 En mijn Lief goedertieren
 Is in een stille staat:
 Waer ick moet een/saam swieren/
 En cruyfen hier de straat.

2.

ICK sie het swierich dypven/
 Ick sie de claare Maan
 Ick sie dat ick moet blyven
 Alleen mistroostich staan/
 Ach lief wilt my gherypven
 Met troostelijck vermaan.

3.

Ach Lely hoogh verheeben
 Verheeben in mijn sin/
 Mijn hoope van mijn leven/
 Ghewenste/schoon Vriendin/
 Wilt my u jonstich gheben
 Een siebe weder min.

4.

Met hoop en vrees bevanghen
 Met een ghestaeghe strept
 Dan sozghen en verlangen
 Derwacht ick nu ter tijdt
 Dan u myn troost t'ontfangen
 t'Woozt/daer men lang om vlyt.

5.

Myn vruchteloos verachten
 Myn commer niet en blust/
 Sult ghy my heel verachten
 Och boester van mijn lust
 Waer siet ick onbedachte
 Claagh nu sy leyt en rust.

6.

Och slaapt ghy myn behagen/
 Dewplick doe myn clacht?
 Wat baat my dan myn claagen
 In ghy den dooven slacht/
 Ick salt gheduldich draagen/
 Ick wensch u goede nacht.

7.

Adieu Prio lesge jeughelijck
 Mijn D'ou van mijn gemoet:
 Adieu en droomt gheneughelijck/
 En slaapt gerust en soet:
 Ach tis my sod onneuchelijck/
 Te rusten als ghy doet.

t'Kan verkeeren.

M

Liedes

Ziedeken /

Op de Wijs

Fortuyn eylaes bedroeft ben ick tot &c.

1.

En had ick noyt bemint de witte repue deughd/
So waar ick niet verliest / op u Maagd lichte jeught
Soo waar myn hart noch byn van quelling en verdriet
Soo boeiden ick in my oock dese vzeuchde niet.

2.

Och welcken blyschap ist wannier als ick aanschou
Din ver schoon aanschyn / eerwaardighe Drou
Och die met u ghesicht / u eerbaerheyt verrijckt /
Daar door myn hart int sien van vzeuchde gantsch be-
svijckt.

3.

In wat een dzoebe stroom wart ick gedompelt dan
Als ghy mijn lieve helst u aanghesicht dzyt van
Dummaar die u mint / soo u wel is bekent /
Daar u afheericheyt / veroozsaackt mijn ellent.

4.

Dat al de Weerelt eert / is van my niet gheacht /
Ick haat de hovaardy / maar u eerlycke dzycht /
En stille staticheyt / en nedzich ghelaat /
Verrijct u Liefveel meer / als Dzychtighe ghe waat.

5.

'Topsichtich Poppen goet / geeft wel een schoone schijn
Van die blinkende deught can in geen cleeren zijn
Maar in een eerlych hart en deuchdelijch gemoet
O Maaghdeken dit is het alderbeste goet.

6.

Daart ghy niet onghewonck met dees Heerlijcken
schat /
Ick had u in mijn Ziel oock niet soo lief ghehadt /
Ick had u nimmermeer / soo achtbaar aanghesien :
De gaben van't ghemoet ick meer als t Lichaem dien.

7.

Den gaben van't ghemoet / en Lichaams schoonhejdt
schoon /
Stelt ghy voort keurich ooght / in't licht rijck lye ten toon
Dies blijft ghy myn Princes / in vzeugd / en in geuel /
Ick offer u mijn hart / t welch snackt na u bevel.

8.

Ick hoor u Lief gheheel ick ben niet langher mijn /
Mijn hart kan langher niet van u verschepen sijn /
Smelt onse harten t saam / bereent ons wille nu /
Oflaat ons metter daet gaen mengen my in u.

't Kan verkeeren.

Nieu Dzoef-schey Liedeken/

Op de Dops:

Ic peyns om een persoone, nacht ende dach.

1.
K heb u noyt lief geheeten
 Om u kost lijck ghewept:
 Nochooglust/ of waan weetent
 En heeft myn niet verleyt:
 Maar om u deugd/ en reynicheyt
 Maar om u deugd/ en reynicheyt
 Mijn quaet gheluck
 Druckt myn in druck
 Dier dient my van u schept.

2.
 Ach schepden bit ter schepden/
 Schepden niet dzoefheyt groot:
 Ghy gaet myn Jeugd bereyden
 Een overdzoeve doodt
 Ach comt o troost aen siet myn noot/
 Ach comt o troost acusiet etc.
 Siet hier mijn hart
 Wel pijn en smart
 Van liefen hulp ontbloot.

3.
 Diert Maagden Jongelingen
 Met schreyen myn uytwaert/
 Myn lof met rou wilt singhen
 Winnen my stopt in d'aart/
 Stelt op myn graft dees woorden waert/
 Stelt op myn graft/ etc.

Dees Steen bevat
 Die te Lief hadt,
 En sturf van Liefd beswaart.

4.
 Wil d' doot mijn leeven spaaren/
 Soo sal k' indien ick kan
 Eynde der werelt vaaren/
 Soo sie k' mijn leyt niet an:
 Maar ick misstrooigh/ jonge Man
 Maar ick misstrooigh etc.
 Waar dat ick gae/
 Waer dat ick staa/
 Het volghyt my achteran,

5.
 Soo ick de doodt moet smaacken
 Weger ick dese beed/
 De Hupsen met swart Laacken
 Konwlich en statich cleet:
 Lypd op het dzoefste dat men weet
 Lypd op het dzoefste etc.
 O dzaagherz hoorz
 Gaat niet ras voort
 Maar dzoeve schreyden treet.

6.
 Wen ick hier toe gheschapien
 Te lypden deese stryft/
 Hunt ghy met rust noch slapen
 Lachen/ of spn verblyft?
 Mijn bleecke schim met naar ghecrept/
 Mijn bleecke schim etc.
 Sal u voorwaer
 Noch volghen naar/
 Da't eynde van mijn tijdt,

7.

Adieu ick schep met smarten
 Van u die ick verghief
 Adieu seg ick van herten/
 Adieu ontroutwe Lief:
 Denckt om myn treurige Minne-brief
 Denckt om myn etc.
 d'Welck was beklat
 Met traantgens nat/
 Lippgende t'ongerief.

8.

Adieu Vriend' en Vpanden
 Die m' gunnen goet of quaet
 Ick treck in vzeemde Landen:
 En troosteloos verlaat
 Mijn gheboorte Stadt ende staat
 Mijn gheboorte Stadt etc.
 Adieu ick ty
 Lief denckt om my
 Als wel/of qualijck gaat.

t'Kan verkeeren.

Dooz-langh.

Stem.

Hansje sneed dat kooren was. &c.

1.

ICK sieje wel/al gaeje snel/
 D in het bosch vertrecken/
 O Maechdekijn! u kilaar aenschijn
 En kundy niet bedecken.

2.

Dooz die u mint/mijn Lief! ick bint/
 Ap! want u snelle voetjes:
 En ist u wil/so staet wat stil/
 Ofgaet ten minsten soetjes:

3.

Laet mijn doch pet/verwerpen siet/
 Op mijn liebe gebeitjes/
 En schozt u gang/die my te langh
 Dalt/dooz u blugghe treetjes:

4.

Komt blpt u weer/by my hier neer/
 In dese groene blaetjes/
 Als wy verle'en/de Sondach de'en/
 Des avonts al wat laet jes.

5.

Als ick noch denck/om het ghewenck/
 Om al ons blpe kuurtjes/
 Van ons ghevy/en hoe dat wy
 Vertelden avontuurtjes:

Dart

GROOTEN BRON DER MINNEN.

9373



6.

Daer top den tyd/ met wierden gunt/
En van die menſwe danſjes.
En was daer geen/ dan ghy alleen/
Die wan de krooſe-ſtranſjes.

7.

Komt weest niet ſchuw/ 't is hier ſo ludo/
Vol dichte Eggentertjes:
Mijn hart verheught hier dooz de vzeucht/
Van die vzoelpche dier tjes:

8.

't Wildt danſt en ſpyngt/ 't gheboghelt ſingt/
't Is hier vol blijde luſjes/
Waert ghy hier nu/ ick ſegghet u/
Ghy kreecht wel d'vzent kuſjes.

9.

Ich gis ghy bliet/ wpt vzeefe niet
Dooz deſe vzev gementjes:
Maer wilt nuſſchien/ na hooger ſieu/
Of na de ionge ventjes/

10.

Die ghy bekoort/ en licht verdoort
Dooz u bevepnde grilletjes/
Daer ghy wpt ſuycht u luſt/ en buycht
Haer hertjes na u willetjes.

11.

Wie eens aenſhout/ u hayz als gout/
Of u ghebloofde wanghen/
En roode mont/ die is ter ſtant/
Al ceer hy 't weert/ gevanghen:

12.

Want u gheſicht/ boept ons ſeer licht/
In onſichtbaere lipſters:
En u ſchoonheyt/ ons boort berlept/
Dooz haer beſonds re lipſters.

13.

t Hert dat ghy neemt// ghy suer verbzeemt
 Van alle sijn vriendmetjes:
 Mits ghy ons stelt in 'tsoet ghewelt/
 Van uwe lichte sinnetjes.

14

Die troertigjes//en boertigjes/
 Ploeyen van soete kluchtjes:
 Daer ghy wel weet//dat ghy me smeet
 Soo veel verlietde suchtjes.

15.

En 'tis genoeg/ick hijgh en swoegh.
 Mijn uptverkooren Croosje!
 Ick ben so moe/doet als ick doe/
 En rust u hier eenpoosje.

16.

Hoe moochdy mijn//so hatich sijn
 So strafjes/en soo fiertjes?
 Ick sieje wel/al gae-je snel/
 'tZijn u dzeutsche maniertjes.

'tKan verkeeren.

Amoureux-Liedeken/

Op de Wijse:

Esprits qui Souspirees. Ofte van Susanne.

1.

Af hooch verheben Ziel//en ober-schoone Vrouw
 Godinne vande Gooit//ghebiester van mijn hoop/
 Waerom bliet ghy van mijn//is dit oprechte trouwe
 Soo snel mijn bzaadent//dat ick niet traenen d'zoop.

2.

Mijn Vrouw mijn teer gemaet//vermeestert niet gepeyt-
 fen
 Laecht my nu nae de deur//van u gheluckich Huys/
 Ick coom hier raesent heen//ick kan niet langer verpisen/
 Maer laes de deur is toe//dat is mijn t' meeste crins.

3.

Ach deur/ach wzeede deur//is dit dan u vermaeckten
 Behaecht u mijn verdriet//en onghemeene smart/
 Laet my ten minsten toe//dat ick eens mach ghenaecken
 Het straalen van haer ooch//dat mijn ghemaet verwart.

4.

Gheluckich zyt ghy huys//die in u hebt beslooten
 Des werelts hooghe roem//en sijn ghecierde p'acht/
 Al dees ghewenste lust//hebt ghy alleen ghenooten/
 Gheluckich syt ghy wel//maer meerder niet gheacht.

'tKan verkeeren.

GROOTEN BRON DER MINNEN.

Een nieu Liedeken, *Op de Voyse:*

Het bypde een Wals Walimcken.

En moet mer het Lietje vers om vers ghesongen worden,

Wie sou hem niet verblijden. Fol. 35.

K'En kan u niet bedwinghen
 Mijn uptghelaten vzeucht
 Van blijdschap moet ick singhen/
 En roemen van u deucht/
 O schoon Jonckvrou/
 Die ick noch hou
 Dooz t'puyckjen van de jeucht.
 Ick leef op hoop en vzeelen
 En twijfel in mijn sin
 Oft waer son moghen wesen
 Dat ick hier by u bin/
 Cis waer ick liet/
 Daer loof het niet
 Mijn soete Coningin.
 Dooz u gheluckigh ooghen
 Ghy zijt deschoone Daeght
 Ghy zijter vol medoghen
 Ghy doet dat my mishaecht
 D'paine wzeet
 Jammer en leet
 Dat ghy soo t'schijnt beklaecht.

Enghelken weest te vreden
 Want ick heb dese smert
 Verduldeliick gheleden
 Stillwijghent in mijn hert
 Hoe wel t'aenschijn/
 Dooz druck en pijn
 Somtijds verandert wert.
 Het aenschijn wordt ghelcecken
 Een spieghel int ghemoec
 Siet hier in wordt ghekecken
 Watmen inwendich doet
 Of hy het lijdt//
 Of hem verblijdt
 Of hy quaet is of goet.

Prince.

Glozy van mijn ghepeynsen
 Soo ghyt van herten mienc
 Hoe kan hem een mensch veynser
 Dooz syn recht waerde vriende
 Ghy sult van my/
 Hebben voochdy/
 Van tgheen ons Godt verliet.

*tKan verkeeren.

Een

Een Liedeken/

Op de Wijse:

Alst begint.

1.

Hoe soet singht ons de Pachttegael
 Eick Dogeltje singt zyn eyghen tael
 Hoe sou ick my bedwinghen
 Mocht ick niet mijn schoonlieste smal
 Spanceren in het Hoosendal /
 Spanceren// lief was mijn begeeren.

2.

Haer Oochgens byyn/haer mandetgen root
 Haer Bozsgens ronder dan een cloot
 Sp doet mijn Olegs verteeren/
 En ben ick niet wel in tyden groot
 Sp heeft mijn Hoost in haren schoot/
 Ghegreepen// dat block dat moet ick sleepen.

3.

Haer handetjens wit/haer vingertjens byoos
 Mijn docht sy waeren my beel loos/
 Doen ick haer laest aenschoude
 Sp toonden my een seer lieflijcken gloos
 Doen icks tot mijn soete lief kroos/
 Met luste// Liefmocht ick by u ruste.

4.

En troostelijck woozt/ moet icker ontfaen
 Meer ick hier van daen zal gaen
 Al sout ghy my onthpyden
 Ick laeter soo meerighen natten traen
 Alover mijn bloosende wanghen gaen
 Met rouwe//wel eelder schoon ker souwe.

Schoon lief doet mynder toech eens gherief/
 En schijfter my toech een minnebief/
 Als ick van u moet scepden
 Want ghy berooster mijn sinnetgens vijf
 Daer toe hebt ghy der mijn jonghe lijf/
 Bedurven//Liefste waer ick nu ghesturven.

6.

O Denis weest my nu ghetrou
 Besponckelt my met den hoelen dou
 Gaarbzanden al mijn leeden
 Snijt nu ontveen/dat minne tou
 Ick hebt ghedzagen op mynen mou/
 Soo supre//dat block wil ick verhuypre.

*Kan verkeeren.

Nieuw - Liedeken /

Stem: Engelsch Schoenlappertjen.

GHY weet mijn lief wie u bemint
 Met waer en repne minne/
 Ick ben lichtwaerdich noch verblint/
 Wisseltuurich van sinnen/
 Mijn liefde groot/sal totter doot/
 So ghy my wilt/ghenadich sijn/
 Gestadich sijn/
 In breuchden en in noot.
 Geen winter kout/ geen Somer hiet/
 Geen reghen/wint noch donder/
 En konnen my beletten niet
 Mijn liefde(en ist niet wonder!)
 Mijn liefde staet vast/in lust of last/
 Door kracht van mijn genegenhepdt/

Gheen

Geen tegenhepdt

Heeft opt mijn Liefd' verrast.

De langhe wech mijn gewoone gangh

Verdziet my niet met allen/

Geen naer gekrijt en maectt my bangh/

Noch wat my mach voozballen/

In t'ghevecht op straet/van baeven quaet/

Mijn liefd' leert my sozchvuldich sijn

Sheduldich sijn/

Met voozlicht en beraet.

Geen smert/geen dzuck en geen hartsweer/

Geen misdt of spijt/geen quellen/

En kommen mijn dit lief begaer

Niet wpt mijn hert ghestellen/

Want dus ondieft/ben ick verliest/

Maer ofdit langh sal bliuen staen

Of dzyben gaen/

Ick doe wat u beliest.

Wat dat u lust/dat lust oock mijn/

Deceent so sijn ons willen:

Ghy wilt dat ick gerust sal sijn

En dese moepten stillen/

En dat niet reer/ick ben te vreen/

So lief als mijn t'overwerben is

Oock t'derven is/

Ghy bentet niet alleen.

Ick set mijn hart op een goe stee/

Ick macher niet van vzaer:

Alsoo ghy wilt so wil ick mee

Al woude sy my verlaten/

Of k u ontbeer/daer sijnder meer:

Ap hout u dan so trotjes niet/

So schotjes niet/

Adieu ick kom niet weer.

tKan verkeeren,

Gen Klach-Tiedtjen/

Op de Wpse:

Hansje sneed dat Kooren vvas lanck.

Gerard 27

1.
O Dzoebt tijdt//die ick verflpt
Met vuchteloos beclaghen
O aertsche Hel//doot mijn ghequel/
Dooz t' snoepen van mijn daghen.

2.
Ick ben alleen/verd van de geen
En tegen danck gebannen/
Helaes! van die//ick t' liefste sie
Van alle jonghe Mannen.

3.
Ach ongheluck//ach leude dzuck
Sult minner ghy ophouwe/
Dit haer ghewelt//dat nu dus knelt/
Dees teer benaude Dzouwe ?

4.
O schzaele doot//comt en dooz stoot
Dees vzoewelijke Dzoosten/
Ach! strengh gemoet/dat so verwoet/
Da u kints bloet gaet doosten.

5.
Mijn Moeder wzeet//doet my dit leet
En ghy verluste Ghyser :
Gen kypers kint//om dat het mint/
Besluptmen straf int Wser.

Ja

Wel

6.

D sel ghegrim// u wzeethept sijn
 D dreyghen/ noch u sweeren/
 Geen schizic noch noot// noch dupbel doot
 En can myn Liefde deeren.

7.

Maer als ick sal//int traenen dal
 Dooz ongheneught verdropnen/
 Mijn schijn bebzeest//of bleecke gheest/
 Sal nae myn doot verschnen.

8.

En quellen swaer//myn Ouders maer
 Mijn Echte Man ghepreesen/
 Die sal ick dan//waer in ick can/
 Noch even dienstich weesen.

9.

Mijn Prinsch vertoeft// weest niet bedzoekt
 Bedaert/ u wilt verlanghen/
 Mijn hart blyft u//al ist lpsnu/
 In een Kercker ghevanghen.

10.

De tron en eed//dien ick u deed
 Die zullen geen sintes liegghen
 Hoopt/en baert wel//de dingghen sijn/
 Op aerden licht veruliegen.

*Kan verkeerren.

Een Maechden klagh Liedetjen/

Op de Dopsse:

A maril de decken lacht, vande nacht, &c.

1.

O Maechden die met wond'ren siet
 Mijn verbriet/
 Mijn woorzen t'martelend' ipen/
 Dat mi ppnucht mijn ghemoet
 Is mijn soet/
 Dooz mijn ongheluckich byen.

2.

Ghelijck de wilde witte Swaen
 Doet verstaen/
 Haere doot met dzoevich singhen/
 Soo queel ick mi oock upt noot/
 Van myn doot
 Dooz sijn dzeusche wep gheringhen.

3.

Het quaet dat my steets quelt en knaecht/
 En dus plaecht
 Is van sijn schoonhept ghecoomen/
 Doch de quellingh van myn sin
 Heeft begin/
 Mt myn trouwichhept ghenoomen.

4.

De lust tot sijn ghecroonde deucht
 Drongh mijn seucht/
 Om sijn vzoomhept te benimmen
 Die my toch soo wel beviel.
 Maer zyn Ziel/
 Is te coelen cour van sinnet.

Wat

5.
 Wat ick hem treck/wat ick hem troon
 Cupch en toon/
 Met ghesichten en met suchten/
 Hoe dat hem myn hert beemint
 Cis al windt/
 Hy doet niet dan van my bluchten.

6.
 Ongheluckighe als ick ben
 Ick en ken
 Hem niet volghen noch begheben/
 Dies moet ick met pynen wyet
 En met leet/
 Epnden laes mijn dreckigh leven.

7.
 Wat can op aerden swaerder syn
 Als met pyn/
 Het gheliefde lief te derben
 En dat is met strengicheyt
 Hy ontsept/
 Daerom wensch ick om mijn sterben.

8.
 Want het leven is dunckt myn
 Maer een schyn/
 En een staeghe doot te achten
 Du gaet heen myn lustens sot
 Ick wil Godt/
 En myns levens eynt ver wachten.

*Kan verkeeren.

Amourens-Liedeken/

Op de Wyse:

Maaghdeken jent, Princes ken suyverlijcke, &c.

1.
 O Soete tyt op schoone Soomer blaaghen/
 Hoe haast verkeert u blat
 Want met solyt leesden ick eens dyp daaghen
 Dat ick mijn lusten hadt/
 Doen ick by haar sadt/
 Maar laas t is te beclaaghen/
 Ghy reekent nu mijn dat
 Soet wel voor dypsent plaaghen.

2.
 Mijn sinen byf souden niet comen binden
 Gheen lieber tijdt noch stont/
 Of tyt verdyf als doen mijn beminde
 Haar jonst my heeft ghejont.
 Wt een goede gront
 Docht ick sy my besinde/
 Du thoonse haar goet ront
 Of sy my niet en kinde.

3.
 t Gesicht vant Vos of wel geswierde Dapen
 Daart blicend Waater rupst/
 Geen wilde Mos af aenghenaam ballapen
 Van Berghen onbesupst
 Is niet ick den verkuyf/
 t Ootj na haar te drapen
 Die my met weenen krupt :
 Doch als sy wilt kan papen.

er met wa. ged end

P 2

Geen

4.

Geen woest ghetier/ van blise Vogels keelen
 Hoe wyllich wel ghebecht
 Gaa Harp of Lier/ Wandol Luyt noch Deelen
 Hoe wel ghespeelt corecht /
 Alp sulcken Wreucht verwecht
 Als dir vermakeijckl quellen/
 Dat meer reeden ontdeckt
 Als het ghewapt en speelen.

5.

Wat reucken secht is t' liefsepeert en hoe men
 Die argentlijck beduyt/
 Ist wel geblecht een crans van schoone bloemen
 Ghesochte ruyckers wpt/
 Muskus Poot of Cruyt
 Is soo waart niet om roemen
 Als d'afem van een spuyt
 Die ick niet darf noemen.

6.

Geen wyjn hoe eel/ geen leckere banquetten
 Hoe groot van oberdaat/
 Die Dienaers veel ozdentelijck op setten
 Gout Silber tot cieraet
 t'Gzaach begheer verfaat
 Dan d'invendighe hetten
 Als haar goeden raat
 Dooz dees strenghe wetten.

7.

Die sou hier booz onder t'Dee willen woelen
 Hoe sacht van Wol of Plum
 Had' ick mijn keur ick koos schoone hoelen
 In plaats van sulck schuyw
 Die naar kostuyw

Ons haer sachtthept doen hoelen
 Met soete kussens ruyw
 Die nochtans niet en hoelen.

8.

Prinses ick Sie u ober schoone gaben
 Ick Hoor u grooten Lof/
 Ick Smaack troost die ny een weynig can laben
 Ick Ruyck u Deuchtlijck Hoff/
 Ick Voel slechts en groff
 Mijn epghen kleynhept draben /
 Al sterft ghy mijn off/
 t'Hart leyt by u begraben.

t'Kan verkeeren.

Nieuw Liedeken /

Stem:

t'Berste gebodt oer Adam wert, &c.

I.

ALS d'ooghen sich oon/
 Die myne siel beswozen/
 Mijn steel-wijs noon
 Met annimich bekozen/
 Soo moet ick doon/
 Soo moet ick doon
 Mijn wezle moet/ ghebozen
 Met spijt en hoon,

Soo beel vermach
 De waertste Vrouw der Vrouwen/
 Dien ick aensach
 Met al te groot betrouwen:
 O hart ghelach!
 O hart ghelach!
 Verbloecht: soo moet ick houwen
 Die layde dach.

3.
 Doen ick verkooz
 Om eeuwelijck te minnen/
 De glans en glooz
 Der Amstelsche godinnen.
 Nu is te looz/
 Nu is te looz
 tGoetduncken van mijn sinnen/
 Dat mijn quam booz.

4.
 Want doen quam my
 Met holle hoopen aen
 Pijpstryckerp/
 ol wints en opgheblasen
 Van Hovaerdy/
 Van Hovaerdy/
 En licht gheloof der dwasen
 Arts ketterp:

5.
 Dit is de seckt/
 En dwaling van de wpsen:
 Die t bezyn vergeckt
 Van jonghe en van gypsen/
 Dien sp bedeckt/
 Dien sp bedeckt/
 Bebeynst/weet aen te pypsen.
 Daar thert na treckt.

Ach pdelhepdt!
 Ach nietich overmoghen
 Dooz't onderschept
 Van waerhept en van loghen:
 Ben ick bekept/
 Ben ick bekept/
 En bind my selfs bedraghen
 Dooz't quaet belept.

7.
 Wel die met raet
 De saken overweghen/
 En booz de daet
 Al finercken eens te beggen
 Het goet en quaet/
 Het goet en quaet/
 En watter is gheleggen
 Al't schoon ghelaet.

8.
 Dat was dat mijn
 Soo licht lijk kon verleyen:
 Ach schoone schijn!
 Ach troetelen! ach vleyen!
 Ach Maechdekijn!
 Ach Maechdekijn!
 Hoe bitter doet ghy schepen
 Den Dienaer dijn:

9.
 Al waer verwoedt
 Van nijt mijn hart ontsteken/
 Al soodt mijn bloedt
 Al't lust/om my te wycken:
 Een lonchje soet/
 Een lonchje soet
 Sou ick de granschap vzecken
 Van mijn ghemoet.

Requeste/

Lief uyt verkooren, Lief tryumphant.

TVertoont sich Vrouwe//in alder ootmoet
 D Lief ghetrouwe//en Dienaar goet/
 Met weenend' ooghen//bedencht/beschaamt
 Verfoeck meedoogen//Prinse's vernaamt/
 Mijsns lyder smart
 Dees wetten hart
 Sijn werks te bart/
 Van een goed Maecht befaamt.

2. Ick onderdanen//heb nacht/op nacht
 Deel sicut en traanen//ja clacht/op clacht/
 Ghestort/ghegooten//met bitter getreue
 Maar noyt ontflooten//u wyede deur/
 Dit claech ick Godt
 Want treed' ick tot
 Het staale slot/
 En grendels sinder deur.

3. Koom ick behendich//ontrent u gelas
 My ontmoet schendich//snel het ghebas
 En t' gerucht der mensche// dat ick seer haat
 Mijn Vrou ick wensche//en bid ghenaad
 O quamt//ick namt
 Want t' hart dat blant
 Gheeft dat dit ampt/
 Maar vooz my oopen staat.

4. Soo uyt ghenaade//dees jonst gheschiet/
 Ick sal die weldaade//vergheeten niet/
 Maar die beloone//met danckbaarheyt
 Met Lof betoone//ben ick bereypt/
 Tot alder stont
 Doort Heyl verbont/
 Met hert en mont
 Wert uwen naam bereypt.

PRINSES.

5. Dooz u wel vaare//Prinse's eerbaar
 t' Stelt hy t' sijn Gare,, brand u Dienaar
 In jonst dus vierich//wech arech vermoen
 Spt ghy eergierich soo wilt u spoen
 Pa dit requeste
 Soo doet u best
 Ick sech int lest :
 Dus doende sult wel doen.

*Kan verkeeren.

Liedt /

Op de stem:

Iets moet ick u Laura vraghen.

1.

ACh Flozindel mijn beminde!
 Wanneer sal ick t' loon eens binden
 Die my dienst van u verwacht ?
 Dat mijn hart op hoop doet leven
 Kunt ghy aen u Dienaar gheven/
 Soo ghy wilt/ghy hebt de macht.

2.

g'Hebt de volheyt van u jaaren
 Waerom sout ghy niet vergaaren/
 In het hartje van u tijdt !
 Ghelooft mijn Liefse dat de oude
 Ons gheluck/en trou weerhoude
 Niet om u maar haar psofyt.

cf. Angemot
 12.

3. Princes syt ghy by u sinnen
 Waaron soudp niet beminnen
 Dien ghy aldermeest verkieft?
 En op t' hoochste pleeght te setten/
 Daaghdp aan eens anders wetten
 D' geliefde/ghy verliest.

4.
 Keurvozstin van u ghebachten/
 Cuidp beeter Heph verwachtten
 Als veruoegingh van u Ziel?
 Om u Dziendin te behagen
 Reedt u self gheen eenwigh klaaghen
 t' Sou mijn deeren soo t' ghebiedel.

5.
 Comingin van mijn begeeren
 Pleeghdp ny niet wel te sweeren
 Dat gheen ander boden mijn/
 En sou sitten in u harte!
 Waar (helaas!) ick sie met smerte
 Dattet niet van woorden spn.

6.
 Heemel! mocht mijn seecker vzesen
 Sincer en loghenachtich wesen:
 Dat mijn Hoop schielijck verrees!
 Die nu Ziel tocht om te sterben
 Mits ick wantrou te verwerben/
 Ach! dit is mijn grootste vzes.

7.
 Dat ghy hebt vooz mijn verkooren
 Een van hoogher stam ghebooren/
 En dziedubbele wel soo Rijck:
 Een van langher lijf en seeden
 En van goonscher grootsche zeeden/
 Doch in Liefd' gheen mijns ghelijck.

Heest natuur mijn niets geshoncken
 t' Een vooz' volc wepns doet pponcken
 Van Erfgoen/ noch van gheboort/
 Dat wil ick gheduldich dzaghen/
 t' Is maar schijn en valsch behagen
 Dat de Sotten licht verdoort.

9.
 Laat u sullix niet beweghen /
 Doch mijn Rijkdom is ghelegghen
 Piet in ghelt/ maar int ghemoet;
 Dat sal u o lief wel gheben
 Een gheruster lieber leven
 Van al taarts/en't Werelts goet.

10.
 Sou Iupin soo licht betwegen
 Maet een cleene Soude reghen
 d' Hlere Grendels van dit Hups?
 De wachter op hoop van winnen
 De schender sou laten binnen?
 Sp de saerte Danae cupg?

11.
 Die om t'gelts wil hier verkiefen
 t' Alderbeste goet verliesden
 Da'ts de smaack van alle dingh/
 De vzed'/en de soete ruste
 De Dientchap en lieve luste/
 d' Onverdepld' vereeningh.

12.
 Hier op volghen statigh knaghen
 Pac berou/ en dzoede daghen/
 Darten leet/en langh ghequel:
 Cwisten straf/en quaade bloecken
 Overspel/en t' boos verfoecken/
 Kaserp/opt leet de Del.

t' Kan verkeeren.

13
 }
 p. 12. }
 p 37

Daer is gheen Mensch hy vveret een kuer,
Want sy syn al seer vvispeltuer,
Elck het syn lusten en invallen.



COORENHART looft de Vangenis,
Seght datse zoet en Salich is.
En ERASMUS prijft de Sotheyt.
ROEMERT de Muts en blaevve-Scheen.
SPIEGHEL de Kunst van vvel te Réén.
HEYNSIUS Bachus en de Godtheydt.

't Kan Verkeeren.

Opnde vanden Bron der Ginnen.